ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்விகநஸ மஹாகுரவே நம:

ப்ரமாணப்லோகங்களும் வினா-விடைகளும்

ஸ்ரீ விகநோ முனீந்த்ர:

ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கம் (Regd.)
24, எல்லையம்மன் கோவில்தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
☎ 4897554

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்விகநஸ மஹாகுரவே நம:

ப்ரமாணஸ்லோகங்களும் வினா-விடைகளும்

பட்டணம் கோவில் ஸ்ரீவைகாநஸ பகவச்சாஸ்த்ர ஸுதாநிதி ஸ்ரீவைகாநஸ ஆகம ஶிரோமணி ஸுதர்ஶன **ஸ்ரீ. உ.வே.S. ஸந்தான பட்டாச்சாரியார்** பரிந்துரையின்படி

திருவல்லிக்கேணி சின்னமுறை ஸ்ரீவைகாநஸ பகவச்சாஸ்த்ர பாஸ்கர ஸ்ரீ **N.S. பார்த்தஸாரதி பட்டாச்சாரியரால்** ப்ரமாண ஸ்லோகங்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் மற்றும் பொன்னேரி ஸ்ரீவைகாநஸ பாரத்வாஜ **ஸ்ரீ.உ.வே. S. கோபாலகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியரால்** வினா-விடைகளும் எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கம் (Regd.)
24, எல்லையம்மன் கோவில்தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
☎ 4897554

(இலவசநூல் வெளியீடு)

Published by

Sri Vaikhanasa Youth Welfare Association
24, Ellaimman Koil Street,
West Mambalam, Chennai - 600 033. T.N.
☎ 489 75 54

Copyright ® 1997 by SVYWA

All rights reserved. Except for use in a review, the reproduction or utilization of this work in any form or by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, Photocopying and recording and in any information storage and retrieval system is forbidden without the written Permission of the Publisher and editor.

Laser Typesetting by:

SHRI VIGNESH PRINTS
158/5, Lake View Road,
West Mambalam, Chennai - 600 033.
☎ 484 84 86

|| श्रीः ||

முகவுரை

ॐ देवराजदयापात्रं धीभक्त्यादि गुणार्णवम् ।
भृग्वादि मुनिभिर्मान्यं वन्दे श्रीविखनो मुनिम् ॥

ஸ்ரீவைகாநஸ அர்ச்சக ஸ்வாமிகளுக்கு விக்ஞாபனம்.

நமது ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கம் உத்தமப்ரஹ்மவித்யா பாஸ்கர ஸ்ரீப்ரதிஷ்டா ரத்நாகர பூஷணம் ஸ்ரீ வைகுண்ட வாஸியான ஸ்ரீ உ.வே. ப்ருஹஸ்பதி அ. ராகவபட்டாச்சாரியரின் சீரிய தலைமையில் 1993இல் துவங்கப்பட்டு இப்பொழுது **ஸ்ரீவைகாநஸ பகவச் சாஸ்த்ர ஸுதாநிதி** ப்ருஹஸ்பதி ஸ்ரீ உ.வே. பட்டணம் கோவில் ஸுதர்ஶனம் **S. ஸந்தான பட்டாசாரியரின்** திருவடிநிழலில் இயங்கி கொண்டிருக்கிறது. இச்சங்கம் துவங்கி நான்கு ஆண்டுகள் நிறைவுறும் தருணத்தில் நான்காம்ஆண்டு விழாவை கொண்டாடும்வகையில் இந்த புத்தகம் வெளியிடப்படுகிறது. இந்த புத்தகத்திலே ஸ்ரீவைகா²நஸ ப⁴க³வத் ஶாஸ்த்ர விஷயங்கள் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் திருவல்லிக்கேணி சின்னமுறை ஸ்ரீ உ.வே. N.S. பார்த்தஸாரதி பட்டாசாரியர் (நமது சங்க காரியதரிசி) அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் வினா-விடை அமைப்பில் நம் ஸ்ரீஶாஸ்த்ர விஷயங்கள் ஸ்ரீவைகாநஸ பகவத்ஶாஸ்த்ர வித்வான் பாரத்வாஜ ஸ்ரீ. கோபாலக்ருஷ்ண பட்டாச்சாரியார், பொன்னேரி அவர்களால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த புத்தகத்தை ஆதரித்து இதிலிருக்கும் ஸாரத்தை க்ரஹித்து நம் குலஸ்வாமிகள் அனைவரும் சங்கத்தின் பணிகளை ஊக்குவிப்பதில் ஆலோசனை கூறுமாறு ப்ரார்த்திக்கிறோம். சங்கத்தின் பணிகளை மேம்படுத்தவும், மந்த்ர ப்ரஶ்நம் முதலான அரிய விஷயங்கள் ப்ரசுரிக்கவும் நிதி உதவியும் தேவைப்படுகிறது. இந்த நூலில் கூறப்பட்டுள்ள ஸத்விஷயங்களால் ஒருவர் பயன் பெற்றாலும் அடியோங்களுக்கு மிகவும் ஸந்துஷ்டியா யிருக்குமென்று ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

சென்னை **நிர்வாஹிகள்**
7.12.97 **ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணிசங்கம்**

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்விகநஸ மஹா குரவே நம:

ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கம் (Regd)

நெ. 24, எல்லையம்மன் கோவில் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033. © **4897554**

கௌரவத்தலைவர் மற்றும் **தலைமை ஆலோசகர்**

ஸ்ரீவைகாநஸ பகவத்ஶாஸ்த்ர ஸு◌ுதாநிதி

ஸ்ரீ உ.வே. ஸு◌ுதர்ஶனம் **S. ஸந்தான பட்டாசாரியர்,**

பட்டணம் கோவில்

ஆலோசகர்கள்

ஸ்ரீ உ.வே. S. வெங்கடக்ருஷ்ணபட்டாசாரியர், திருவல்லிக்கேணி
ஸ்ரீ உ.வே. N.A. ரங்கஸ்வாமி பட்டாசாரியர், திருவல்லிக்கேணி
ஸ்ரீ உ.வே. S. ஸ்ரீநிவாஸ பட்டாசாரியர், (JASSONS) திருவான்மியூர்
ஸ்ரீ உ.வே. S. கோபாலகிருஷ்ண பட்டாசாரியர், சிங்கப்பெருமாள் கோவில்

தலைவர்: ஸ்ரீ P.V. அனந்தக்ருஷ்ண பட்டாசாரியர், பைராகி மடம்
உபதலைவர்கள்: ஸ்ரீ D. கோபால பட்டாசாரியர், முத்தியால பேட்டை
ஸ்ரீ T.V. பாஸ்கர பட்டாசாரியர், பைராகி மடம்
காரியதரிசி: ஸ்ரீ N.S. பார்த்தஸாரதி பட்டாசாரியர், திருவல்லிக்கேணி
பொருளாளர்: ஸ்ரீ D. மோகன் பட்டாசாரியர், மேற்கு மாம்பலம்
மேலாளர்: ஸ்ரீ D. முரளி பட்டாசாரியர், மேற்கு மாம்பலம்

நிர்வாக அங்கத்தினர்கள்

ஸ்ரீ R. பார்த்தஸாரதி பட்டாச்சாரியர், தரமணி
ஸ்ரீ S. முத்துக்ருஷ்ண பட்டாச்சாரியர், சங்கேந்தி
ஸ்ரீ S. ஸ்ரீநிவாஸ பட்டாச்சாரியர், பட்டணம் கோவில்
ஸ்ரீ K.M. சௌந்தரராஜ பட்டாச்சாரியர், கடுக்கலூர்
ஸ்ரீ S. நரசிம்ம பட்டாச்சாரியர், அயனாவரம்
ஸ்ரீ K.S. சுந்தரராஜ பட்டாச்சாரியர், கொரட்டூர்
ஸ்ரீ N.R. கோவிந்தராஜ பட்டாச்சாரியர், வடபழனி
ஸ்ரீ P.V. ராம பட்டாச்சாரியர், பைராகிமடம்
ஸ்ரீ A. முரளீதர பட்டாச்சாரியர், காலடிப் பேட்டை
ஸ்ரீ G. பார்த்தஸாரதி பட்டாச்சாரியர், நந்தம்பாக்கம்

ஸ்ரீவைகாநஸ ஶாஸ்த்ர க்ரந்த ஆராய்ச்சிக்குழு

வித்வான் ஸ்ரீ. உ.வே. அ. ராமகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியர், காலடிப்பேட்டை
ஸ்ரீ P.K. சந்தான பட்டாசாரியர், புதுவாயல்
ஸ்ரீ S. ஸு◌ுதர்ஶன பட்டாச்சாரியர், தஞ்சாவூர்
ஸ்ரீ Dr. S ஸு◌ுந்தரவரத பட்டாச்சாரியர், திருநாவலூர்

ஸ்ரீ:

ஆசியுரை

॥ आशीर्वचन पत्रिका ॥

श्रीलक्ष्मीवल्लभारम्भां विखनोमुनि मध्यमाम् ।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम् ॥

ஶ்ரியঃ பதியான ஸ்ரீமந் நாராயணன் இப்பேருலகில், ஆங்காங்கு அமைந்துள்ள ஆலயங்களில் அர்ச்சாருபியாய் அழகுற எழுந்தருளி யுள்ளார். அவரை ஆராதிக்கவும், அவ்வெம் பெருமானை வழிபட்டு அருள் பெற விரும்பும் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தகோடிகளின் எண்ணம் நிறைவேற, சிறப்புறச் சேவை செய்விக்கவும், நாம் பேறு பெற்றுள்ளோம். திருக் கோயில்களில், நாள்தோறும் நடைமுறையில் உள்ள நற்செயல்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் சாஸ்திரங்களில் ப்ரமாணங் கள் உள்ளன. அவற்றை நாம் அறிந்து, மற்றவர்க்கும் உணர்த்தி னால், பக்தி மேலோங்கி, சேவார்த்திகள் பரவசமடைவர்.

இத்தகைய அரிய விஷயங்களுள், சிலவற்றை ச்லோகங் களாக எழுதி, அவற்றுக்குத் தமிழ் மொழியில் தக்க விளக்கங்களும் கொடுத்து, ஸ்ரீவைகானஸம் சிறப்புற வளர, வழி வகை செய்துள்ளான் சிரஞ்ஜீவி N.S. பார்த்தசாரதி அடியேனுடைய அன்புக்குரிய சீடருள் ஒருவனான பார்த்த- சாரதியின் இச்சிறிய - சீரிய தொண்டு தொடர்ந்து நடந்திட, அடியேனின் உளமார்ந்த ஆசிகள்.

வைகானஸ பாரத்வாஜ ஸ்ரீ உ.வே.கோபாலகிருஷ்ண பட்டர், பல அரும்பெரும் விஷயங்களை எளிய முறையில், வினா-விடை வடிவில், 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி'போல் தெளிவாக, மனம் கவரும் வகையில் சுவைபட எழுதியுள்ளார். இவரையும், இவர்தம் தொண்டு களையும் அறியாதார் இலர். ஸ்வாமி 1995 டிசம்பரில், சென்னையில் நடைபெற்ற ஸ்ரீவைகானஸ அர்ச்சக மாநாட்டின் செயலராகச் சிறப்புற ஆற்றிய தொண்டு, ஸ்ரீவைகானஸர்களிடையே பசுமையாக என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

பல்வேறு நூல்களை இயற்றிய பெருமை கொண்ட இவரது தொண்டும் தொடர்ந்து பீடு நடைபோட, ஸ்வாமி திடகாத்திரத் துடன் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து, அரும்பணி ஆற்றிட, எம்பெருமானை வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நாளும் நம் கைகளில் இருக்க வேண்டிய இந்நூலை, அனைவரும் பெற்றுப் பயன்பெறுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்படிக்கு,
S. சந்தான பட்டாச்சாரியார்,
பட்டணம் கோயில்.

சென்னை-3.
25-11-97.

முன்னுரை

ஸ்ரீய-பதியான எம்பெருமானின் க்ருபா கடாக்ஷத்தால் நாம் அர்ச்சாரூபியான பகவானின் கைங்கர்யத்தை நடத்தி வருகிறோம். பிற்காலத்தில் வரும் ஸந்ததியரும் கைங்கர் யங்களை செவ்வனே செய்யவும் ஶாஸ்த்ர ரக்ஷணம் செய்ய வும் ஸ்ரீப்ருகு முதலான மஹர்ஷிகளின் கிரந்தங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஶ்லோகங்களுக்கு இங்கு மொழி பெயர்ப்பு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஶ்லோகங்களும் மற்றும் மேலும் பல ஸத்விஷயங்களும் அடியேனுக்கும் மற்ற சிஷ்யர்களுக்கும் ஆசாரியர் பட்டணம் கோவில் ப்ருஹஸ்பதி ஸ்ரீ உ.வே. ஸந்தான பட்டாசாரியார்ஸ்வாமி உபதேசித்துள்ளார்.

நம் ஸ்ரீவைகாநஸ பகவத்ஶாஸ்த்ரம் வேதமூலமானது. ஸ்ம்ருதிகளைக் கொண்டும் தாந்த்ரிகமான வழிமுறைகளைக் கொண்டும் செய்யப்பட்ட பாஞ்சராத்ராதி விதானங்களை ஆகமங்கள் எனலாம். ஆயினும், காலதேச நிர்பந்தம் காரணமாக நம் ஸ்ரீஶாஸ்த்ரத்தை பல இடங்களிலும் ஆகமம் என சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி சொல்வதை தவிர்க்கவேணுமாறு ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

“பூஜாயாஶ்சாதிஶாயனாத்” என்றபடி நம் ஸ்ரீவைகாநஸ ஶாஸ்த்ரப்படி நடக்கும் பூஜை விஶேஷத்தாலேதான் எம்பெருமான் அர்ச்சை விக்ரஹத்திலே விளங்குகிறான். பகவதாராதனத்தில் மாத்ராதானம், திருத்தளிகைகள் தயாரிக் கும் இடம், தீர்த்தம், ஸ்ரீஶடாரி, ப்ரஸாதம் ஸ்வீகரித்தல், ப்ரதக்ஷிண விஷயம், மற்றும் உபசாரத்ரவ்யங்களை ஸமர்ப்பிக்கும் முறை பற்றியெல்லாம் இப்புத்தகத்திலே எழுதப்பட்டுள்ளது.

வ்ரதங்களில் ஏகாதசிவ்ரதமும் பெருமாளுக்குகந்த நாட் களில் த்வாதசியும் மிகவும் விஶேஷம் முக்கோடி துவாதசி, கைஶிகத்வாதசி, சிரவண துவாதசி போன்ற நாட்களில் மஹர்ஷிகள் உரைத்த உத்ஸவாதிக்ரமங்கள் மிகவும் அழகு (கூடிய விரைவில் அச்சில் வரும்) நித்யம் காலை திருவாராதனத்தில் மாத்ராதானம் எனப்படும் தானத்தை

அர்ச்சகருக்கு வழங்குவது கண்டிப்பாக்கப்பட வேண்டும். இது திருமலையில் இன்றளவும் நடைபெற்று வருவது சிறப்புக்குரியதாகும்.

ஸாதாரணமாக ஒருவர் பெருமாள், ஸன்னிதி விமானம், பலிபீடம், பெரியோர் ஆகியோரின் நிழலில் கால் வைக்கக் கூடாது. ஆனால், ப்ரதக்ஷிணம் செய்யும்போது அவ்வாறு செய்தல் தவறில்லை என்று மஹர்ஷிகள் கூறியுள்ளனர்.

இப்புத்தகம் ப்ரசுரிப்பதில் ஏதேனும் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். அவற்றை நீக்கி ஹம்ஸக்ஷீராதி நியாயமாக குணங்களை ஸ்வீகரித்து அடியேனையும், ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கத்தையும் அனுக்ரஹிக்க ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

இந்த கிரந்தத்தை வெளியிட பரிந்துரை செய்த அடியோங்களது கௌரவத்தலைவர் மற்றும் தலைமை ஆலோசகருமான ப்ருஹஸ்பதி பட்டணம் கோவில் ஸ்ரீ உ.வே.ஸுதர்ஶனம் ஸ்ரீ S. ஸந்தான பட்டாச்சாரியார் ஸ்வாமிக்கும் இக்கிரந்தத்தை பரிசோதித்து மதிப்புரை அளித்த வித்வான் காலடிப்பேட்டை ஸ்ரீ உ.வே.அ. ராமகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியார் ஸ்வாமிக்கும் எனது தண்டவத் ப்ரணாமங்களையும், தன்யவாதத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூல் இவ்வளவு சிறப்பாக விரைவில் வெளிவர ஒத்துழைத்த எனது நண்பர்களான நம் சங்கத்தின் பொருளாளர் ஸ்ரீ. D. மோகன் பட்டாச்சாரியருக்கும் மேலாளர் ஸ்ரீ D. முரளி பட்டாச்சாரியருக்கும் இதற்கு சகாயம் செய்து தனம் சேர்த்துக் கொடுத்த நம் சங்கத்தலைவர் ஸ்ரீ உ.வே. P.V. அனந்த கிருஷ்ணபட்டாச்சாரியார் ஸ்ரீ R. பார்த்தஸாரதிபட்டாசாரியார், தரமணி மற்றும் இதற்கு உதவிய அனைவருக்கும் எனது ஹ்ருதயபூர்வமான நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதனை நல்ல முறையில் அச்சிட்டுக் கொடுத்த அச்சகத்தாருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவல்லிக்கேணி
24-11-97

தாஸன்
நெ. ஸ்ரீ. பார்த்தஸாரதி

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீவிகநஸ மஹாகுரவே நம:॥

முன்னுரை

ஶ்ரீ வைகாநஸ பகவத் சாஸ்த்ரமென்பது ஒரு பெரிய ஸமுத்ரமாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு ஸமுத்திரத்தில் ஸகல விதமான ரத்தினங்களும் முத்துக்களும் இருக்கின்றன. ஸமுத்ரத்தின் கரையில் நிற்பவர்களோ அதில் இறங்கி ஸ்னானம் செய்பவர்களோ அந்த முத்துக்களையும் ரத்தினங்களையும் அடையமுடியாது. மூச்சை அடக்கி ஆழ்கடலில் அமிழ்ந்து அமிழ்ந்து வெகு பிரயாசைப்பட்டு முயற்சிப் பவர்களுக்கே முத்துக்களும் ரத்தினங்களும் கிடைக்கும். ஸமுத்திரத்தில் நீர்வாழ் ஜந்துக்கள் நிறைய உள்ளன. அவற்றை கொண்டு வந்து ஜீவனோபாயம் நடத்து பவர்களும் இருக்கின்றனர்.'' ஸமுத்ரமா! இதிலிறங்குவது உயிருக்கு ஆபத்து!'' என்று பயந்து அதிலிறங்காமலே போகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலராவது மூச்சையடக்கி முத்துகுளித்து ரத்தினம், முத்துக்களை வெளிக்கொணர்வதால் அது பலருக்குப் பயன்படுகிறது. ரத்தினங்களும் முத்துக்களும் வெளியில் கொண்டுவரப்பட்டு பட்டை தீட்டி அணிகலன்களாக செய்யப்படும்போது தான் அவற்றின் மேன்மை எல்லோருக்கும் தெரிகிறது.

ஶ்ரீ வைகாநஸ ஶாஸ்த்ரம் முக்காலத்துக்கும் பொருத்த மானது. எவ்விதமான பிரதிபலனும் கருதாமல் ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டது. இவற்றிலுள்ள முக்யமான விஷயங்களை வினா-விடை வடிவாக வெளிக்கொண்டுவருவது இதில் எவ்வளவு ரத்னங்கள் மறைந்து கிடக்கின்றன என்பதை ஸம்ஸ்க்ருத ஞானம் அதிகமில்லாதவர்கூட நன்றாக புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இவ்வினா-விடை வடிவில் ஶ்ரீஶாஸ்த்ர விஷயங்கள் திராக்ஷா பக்குவமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பெரிய வேதாந்தியாகிய ஆதி ஶங்கரர் கூட தமது வேதாந்த கருத்துக்களை 'ப்ரஶ்னோத்தர ரத்னமாலிகா'' என்ற நூலின் மூலம் வெளிப்படுத்தியிரு க்கிறார். இதில் பல கேள்விகள் உண்மையாகவே சிலருக்கு

ஏற்பட்ட ஐயங்களின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டவை யாகும். ஸ்ரீவைகாநஸ ஶாஸ்த்ரம், ஸ்ம்ருதிகள், வேதம் இவற்றின் ஆதாரத்துடன் பதில்கள் தரப்பட்டுள்ளன. ஏற்கனவே வைகாநஸ ஶாஸ்த்ர வினா-விடை அலங்கல்' என்ற தலைப்பில் 200 கேள்விகளுக்கான பதில்கள் அடியேனால் தனிப்புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாக தற்போது ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கத்தின் மூலமாக மேலும் 101 கேள்விகளுக்கு விடையளித்து ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதைத் தொடர்ந்து ஆயிரம் கேள்வி-பதிலாவது வெளியிட்டு இந்த ஶாஸ்த்ரத்தின் நல்ல பரிச்சயம் தமிழ்மொழியை கொண்டே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பம் அடியேன் மனத்தில் உள்ளது. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கிருபை யாலும் ஸ்ரீமத்விகநஸாசாரியருடைய கிருபையாலும் அடியே னுடைய தேகத்தில் தாது ஸமந்வயமாக இருக்கும் போதே இந்த அபிலாஷை நிறைவேற வேணுமென்று பிரார்த்திக் கிறேன்.

இந்த நல்ல விஷயத்தை அச்சிட்டு எல்லோருக்கும் இலவசமாகவே கொடுக்க முன்வந்திருக்கும் ஸ்ரீவைகாநஸ இளைஞர் நற்பணி சங்கத்திற்கு எனது ஆசிகளைத் தெரிவித்து இவர்களின் முயற்சி - நாளும் வளர்க! வளர்க! என்று வாழ்த்துக் கூறி நிறைவு செய்கிறேன்.

இப்படிக்கு

24-11-97 **ஸ்ரீவைகாநஸ பாரத்வாஜ**

பொன்னேரி **S. கோபாலகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியார்**

श्री:

மதிப்புரை

।। अभिनन्दन पत्रिका ।।

வித்வான் A. இராமகிருஷ்ணன், காலடிப்பேட்டை

''आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः''

''ஆலோட்ய ஸர்வ ஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புனঃ புனঃ'' என்கிறபடி, பல்வேறு அரிய நூல்களை ஆழ்ந்து ஆய்ந்து, 'கடைந் தெடுத்த அமுதம்' போன்று சுவைத்து அறிந்து கொள்வதற்கு, ஏற்ற எளிய இனிய தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியில், வலிய கருத்துக் களை, இயன்ற வரை எளிய நடையில், **''ப்ரமாணச்லோகங்களும் - வினா-விடைகளும்''**, அழகுற அமைந்துள்ளன.

இளைஞர் திலகம் திரு. பார்த்தசாரதி பட்டாச்சாரியாரின் இளமையின் உத்வேகத்தை, ப்ரமாண ஶ்லோகங்களின் பொருள் விளக்கங்களில் சிறப்புறக் காணமுடிகிறது. 'சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்' - என்னும் உத்திக்கு ஏற்ப இரத்தினச் சுருக் கமாகக் கருத்துக்கள் கூறப்பட்டிருப் பது, காலத்தின் வேகத்திற்கு ஈடு கொடுப்பதாக உள்ளது.

சொல்லின் செல்வர் ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியா ரின் பழுத்த பட்டறிவு பளிச்சிடுவதைப் பநுவலின் பல பக்கங்களில், பரவலாக நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. அனைத்து விடைகளும், வேத-ஶாஸ்த்ர-இதிஹாஸ-புராணங்களின் தக்க மேற்கோள்களு டன் விளக்கமுறக் கூறப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான விடைகள், அவருக்கே உரிய பாணியில் மிகவும் ஆணித்தரமாக அமைந்துள்ளன. இரு தலைப்புகளிலும் சான்றுகளாகச் சிலவற்றைக் காண்போம்.

ப்ரமாண ஶ்லோகங்கள்

'மனம்போல் மாங்கல்யம்' - என்றபடி, அர்ச்சகரின் அநுஷ்டான மஹிமை, பூஜையின் விசேஷம், திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின் அபரிமித அழகு-ஆகியவற்றாலேயே எம் பெருமான், சாந்நித்ய மாகிறார்.

ஆபரணங்கள், யக்ஞோபவீதம், சாலிக்கிராம ஹாரம் முதலான வற்றைத் திருமாலுக்கு அணிவிப்பதால் பெறப் படும் பயன். க்ருஸரம்' - என்றால் என்ன? அதன் பலன்.

தீபத்திற்கு உகந்தவை முறையே பசும்நெய், நல்லெண்ணெய், இலுப்பை - தேங்காய் எண்ணெய்களே (விளக்கெண்ணெய் உட்பட பிற உதவா) தீர்த்த ஸ்வீகரண பலன்; சொல்ல வேண்டிய

ஶ்லோகங்கள், தீர்த்தத்தைத் தலையில் தெளித்துக் கொள்வதன் பலன்.

எம்பெருமான் சூடிக்களைந்த மாலையைத் தரிப்பவர், பாவம் நீங்கப்பெற்று, நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ்ந்து, நற்கதி அடைவர். 'லக்ஷ்மீஹாரம்' - தயாரிக்கும் முறை, அதை அணிவிப்பதன் பலன். 'திருப்புல்லாணி பாயஸம்' போல், தினமும் திருமால் திருக்கோயில்களில் திருக்கணமுது (பாயஸம்) கண்டருளப் பண்ணுவதன் பயன் ப்ரதக்ஷிணம் செய்யும் முறை, அதனால் பெறலாகும் பலன் பலிபீடத்தின் முன்பாக மட்டுமே, ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் செய்யவேண்டும்.

பகலிலும், இரவிலும் கதவு தாளிடப்பட்டபின், பகவானைத் தரிசிப்பது கூடாது. அகாலதரிசனத்தால் நாடும், நாடாள்வோரும், அழிவதுடன், வறுமையும் வாட்டும்.

பூஜை முடிந்தபின், முதலில், தீர்த்தம் முதலியவற்றை அர்ச்சகரே ஸ்வீகரிக்க வேண்டும். மாறியோ, மீறியோ செய்தால், பூஜை பயனற்றுப் போகும்.

பூஜாந்தே துளஸீ தீர்த்தம் பூஜகঃ ப்ரதமம் பிபேத்।
அந்யதா விநியுக்தம்சேத் தத்பூஜா நிஷ்பலா பவேத் ॥

ஆத்ரேயர்.

பிரமன் படைத்த இருகைகள் இருக்க, ஒரு கையால் சேவிப்பது பாபமாகும். இறைவனின் திருமுன்பாக, நம்மை நாம் சுற்றிக் கொள்வது (ஆத்ம ப்ரதக்ஷிணம்) தகாது. இதைப்பற்றி அருமையாகவும், விவரமாகவும் விளக்கப் பட்டுள்ளது.

உண்பது, பருகுவது, முகர்வது, உடுப்பது, அணிவது, பூசிக் கொள்வதுமான எப்பொருள்களும் பகவானுக்குச் சமர்ப்பித்த பிறகே, நாம் உபயோகிக்க வேண்டும். மாறுதலாகச் செய்தால், அவை விஷமாகும்; பிரம்ஹ ஹத்தி தோஷமும் உண்டாகும்.

வினா-விடைகள்

புதிய கோயிலமைப்பதைவிட, பழைய ஜீரணமான கோயிலைப் பாலாலயம் செய்து, முறைப்படி புதுப்பிப்பதே சாஸ்த்ர சம்மதமானது.

ஸ்ரீவைகானஸர்களுக்குரிய ஒன்பது வகை வேறு பெயர்கள். பால், தயிர், நெய், அன்னம், தேன் ஆகியவற்றை ஹரிக்குப் படைப்பதின் பயன். 'பரிஷத்' - எனும் சொல்லுக்கு, யாக்ஞ வல்க்யர், மநு ஆகியோரின் கூற்றுக்கு ஏற்ப, அளிக்கப்படும்

இன்றியமையாத விளக்கம். 'பிறப்பு, கல்வி, தொழில் ஆகிய வற்றால், வைகானஸர்கள் மூன்று விதமான தூய்மையுடையவர்கள்' - என்பதற்கான மஹாபாரத ஆரணிய பர்வச் சான்று.

விவாஹத்தில் விரத பக்ஷணத்தின் அவசியம், நாந்தீமுகம், ஸமாவர்த்தனம், ப்ரவரம், பாணிக்ரஹணம், ஸப்த பதீ, லாஜ ஹோமம், அக்ஷதாரோபணம் முதலியவற்றுக்கான விளக்கம். ஆக்ரயணம், அதிராத்ரம் - எனப்படும் யாகம் பற்றிய விளக்கம். வயது, அறிவு, ஒழுக்கம் உடைய பெரியோர்களே வணங்கத் தக்கவர்கள். தாய், தந்தை, குரு, தமையன் ஆகியோரை நித்தமும் வணங்குதலவசியம். தவிர, பெரியோரை ஸாஷ்டாங்கமாகச் சேவிப்பதால் ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்யம், சுபம் ஆகிய உண்டாகும்.

'சடாரி' - என்பதற்கு ஆதார பூர்வமான அழகிய விளக்கம். மகப்பேறு பெற, ஏற்ற மந்திரம் (ஜபம், யாகம் உட்பட) மேலும், 'ஓம்' - என்னும் ப்ரணவம், மந்திரங்கட்கு உயிர் போன்றது. அது, பரம்பொருளின் வடிவம். முதலில் 'ஓம்' - என்று சொல்லியே ஜபம், தவம், யாகம், அர்ச்சனை ஆகியவற்றைத் தொடங்க வேண்டும். ஓம் - என்று கூறாமல் தொடங்கினால் அழிவே நேரும்.

'यो ब्रह्म शब्दः प्रणवः प्रधानः' 'யோ ப்ரம்ஹ ஶப்தஃ ப்ரணவஃ ப்ரதானः' என்று பாரமாத்மிகோப நிஷத் கூறுகிறது.

அடுத்து, 'நம உக்திம் விதேம' - எனும் வேத விதிப்படி 'நமஃ-' என்று கூறி இறைவனைத் தன் வயப்படுத்த வேண்டும்.

'साङ्ग चतुर्वेद तपोयोगाद् ऋषिः' 'ஸாங்க சதுர்வேத தபோயோகாத் ரிஷிஃ' 'நிறைமொழி மாந்தர் கிளர் மொழியாவது மந்திரம்.' - எனும் கூற்றுப்படி ஆன்றோர் (ரிஷி) அருளிய அருமறையொத்த அர்ச்சை வழிபாட்டு முறைகளை அடியொற்றி நடப்பதே, நாட்டுக்கும், நாடாள்வோருக்கும், நம் அனைவருக்கும் நல்லதாகும்.

அர்ச்சையில் சர்ச்சைக்குரிய மார்க்கண்டேய ப்ரதிஷ்டை பற்றியது. 'மார்க்கண்டேயாய மஹாமுநயே ஸ்வாஹா', ப்ரம்ஹ விதாம் வராய' - எனும் வேத ப்ரமாணம், ப்ருஹந்நாரதீய புராணம் ஆகியவற்றின் வாயிலாக, இஃது நிர்த்தாரணம் செய்யப்படுகிறது.

இவ்வாறாக, மண் எடுக்க எடுக்கச் சுரக்கும் நீரைப் போன்று, படிக்கப் படிக்கச் சுவை தரும் விஷயங்கள் பலப்பல உள.

''लोकाः समस्ताः सुखिनो भवन्तु''

லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ்ஸுகிநோ பவந்து ॥

श्री:

श्रीमद्विखनस महा गुरवे नमः ॥

श्रीरुक्मिणी नायिका समेत श्री पार्थसारथि परब्रह्मणे नमः ॥

ப்ரமாண ஶ்லோகங்களும் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பும்

ஸ்ரீ N.S. பார்த்தஸாரதி பட்டாச்சாரியார்

சின்னமுறை, திருவல்லிக்கேணி

श्रीवैखानस भगवच्छास्त्रे भार्गवे प्रकीर्णाधिकारेः -

ஸ்ரீவைகாநஸ பகவத்ஶாஸ்த்ரே பார்கவேப்ரகீர்ணாதிகாரேஃ -

1. कर्पूरदीपं यो भक्त्या दर्शयेद्धरये नरः ।
तस्य पापानि निर्मुक्तः निर्लेपस्स भविष्यति ॥

கற்பூர தீபம் யோ ப4க்த்யா தர்ஶயேத்3த4ரயே நரஃ ।
தஸ்ய பாபாநி நிர்முக்தஃ நிர்லேபஸ்ஸ பவிஷ்யதி ॥

எவரொருவர் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கர்பூரஹாரத்தியை தரிஶனம் செய்கிறாரோ, அவர் தம் மநோவாக் தேஹமாகிற த்ரிகரணமும் சுத்தியாகி செய்த பாபங்களினின்றும் விடுபட்டு புண்யாத்மாவாய் ஆவார்.

2. अर्चकस्य तपोयोगात् पूजायाश्चातिशायनात् ।
आभिरूप्याच्च बिंबस्य सदा संनिहितो हरिः ॥

அர்ச்சகஸ்ய தபோயோகா3 த் பூஜாயாஶ் சாதிஶாயநாத் ।
ஆபி4ரூப்யாச்ச பி3ம்ப3 ஸ்ய ஸதா3ஸந்நிஹிதோ ஹரிஃ ॥

அர்ச்சகரின் தபசு யோகம் கொண்ட திருவாராதனத்தாலும் பூஜையின் விசேஷத்தாலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தின் அழகாலும் சிலையில் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

புஷ்பாங்கி (பூலங்கி) ஸேவைஃ-

3. सर्वाङ्गेष्वर्पयन् पुष्पं सर्वगस्य नरो हरेः ।
सर्वदा सर्वलोकेषु कामचारो भविष्यति ॥

ஸர்வாங்கே[3] ஷ்வர்ப்பயந் புஷ்பம் ஸர்வக[3]ஸ்ய நரோ ஹரேஃ
ஸர்வதா[3] ஸர்வலோகேஷு காமசாரோ ப[4]விஷ்யதி ॥

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் எம்பெருமான் ஹரியின் அனைத்து அங்கங்களிலும் புஷ்பம் ஸமர்ப்பிப்பவர் தேவர்கள் ருஷிகளை போன்று அனைத்து லோகங்களிலும் சஞ்சரிப்பவராவர்.

4. पादयोरर्पणाद्विष्णोः पुष्पाणां संचयं सकृत् ।
पदे पदे चाश्वमेधफलं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥

பாத[3]யோரர்பணாத்[3]விஷ்ணோஃ புஷ்பாணாம் ஸஞ்சயம் ஸக்ருத் ।
பதே[3] பதே[3] சாஶ்வமேத[4]ப[2]லம் ப்ராப்னோத்யஸம்ஶயம்।

ஸ்ரீவிஷ்ணுவின் பாதங்களில் புஷ்பங்களை ஸமர்ப்பிக்கப்படும்போது புஷ்பங்களை தந்தவர் ஒவ்வொரு ஸமர்ப்பணத்திற்கும் அசுவமேதயாகபலனை அடைகிறார்.

5. घृतेन कापिलेनैव दृढवर्तियुतं तु यः ।
दर्शयेद्देवदेवस्य दीपं दृष्टिमनोहरम् ॥
सोऽन्धं नैव प्रविशति नरकं नरपुङ्गवः ॥

க்[4]ருதேன காபிலேனைவ த்[3]ருட[4]வர்த்தியுதம் து யஃ ।
தர்ஶயேத்[3] தே[3]வதே[3]வஸ்ய தீபம் த்[3]ருஷ்டி மநோஹரம்॥
ஸோऽந்த[4]ம் நைவ ப்ரவிஶதி நரகம் நரபுங்க[3]வஃ ॥

எவரொருவர் பசுக்களில் உத்தமமான காராம்பசுவின் நெய் சேர்த்து தடிமனான திரியில் விளக்கேற்றி மனங்கவரும் எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறாரோ, அவர் என்றும் இருளடைந்த நரகத்தை அடையமாட்டார்.

6. यस्तु तैलेन संदीप्तं दर्शयेद्दीपमुज्ज्वलम् ।
विमानमतिविद्योति यात्यारुह्य तमःपरं ॥

யஸ்து தைலேன ஸந்தீ3ப்தம் த3ர்ஶயேத்3தீ3பமுஜ்ஜ்வலம்।
விமானமதிவித்3யோதி யாத்யாருஹ்ய தமஃ பரம் ॥

எம்பெருமானுக்கு எவரொருவர் நல்லெண்ணை சேர்த்த ஒளிவிடுகின்ற தீபத்தை ஸமர்ப்பித்து ஸேவிக்கிறாரோ, ப்ராகாஶமாயிருக்கின்ற ஸ்ரீவைகுண்ட2 விமானத்திலேறி இருளடைந்த நரகத்தை தாண்டி செல்கிறார்.

7. कुशाक्षततिलव्रीहियवमाषप्रियंगव : ।
सिद्धार्थक समायुक्त मित्यर्घ्यद्रव्यमुच्यते ॥

குஶாக்ஷத தில வ்ரீஹியவமாஷ ப்ரியங்க3வः ।
ஸித்3தா4ர்த2க ஸமாயுக்த மித்யர்க்4யத்3ரவ்யமுச்யதே ॥

தர்ப்பை, அக்ஷதை, எள், நெல், யவம், உளுந்து, திப்பிலி, வெள்ளை கடுகு சேர்ந்தவை அர்க்ய த்ரவ்யங்களாகும்.

8. विधिनार्घ्यं हरेर्दद्यादष्टाङ्गं भक्तितो नरः ।
चन्द्रलोकं स गत्वैव याति विष्णोः परं पदम् ॥

விதி4நார்க்யம் ஹரேர்தத்யாதஷ்டாங்கம் ப4க்திதோ நரः ।
சந்த்ரலோகம் ஸ க3த்வைவ யாதி விஷ்ணோः பரம் பதம்॥

எம்பெருமானுக்கு விதிப்படி எட்டு அங்கத்தோடு கூடிய அர்க்யம் ஸமர்ப்பிக்கிறவர் சந்த்ரலோகம் சென்று ஆனந்தமுள்ளவராய் விஷ்ணுவின் மேலான லோகத்தை அடைவர்.

9. सौवर्णाभरणान्यत्र मुक्तामणिकृतानि वा ।
भूषणान्यर्पयेद् भक्त्या मित्राण्यस्य नवग्रहाः ॥
राजश्रियं च भुंक्त्वाऽन्ते विष्णुलोकं स गच्छति ॥

ஸௌவர்ணாப4ரணாந்யத்ர முக்தாமணிக்ருதாநி வா।
பூ4ஷணாந்யர்பயேத்3 ப4க்த்யா மித்ராண்யஸ்ய நவக்ரஹாः॥
ராஜஶ்ரியம் ச பு4ங்க்த்வாந்தே விஷ்ணுலோகம் ஸ கச்சதி॥

தங்கத்திலோ முத்து, முதலான நவரத்னங்களாலோ ஆன திருவாபரணங்களை எவர் பக்தியுடன் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறாரோ அவருக்கு ஸூரியன் முதலான

நவக்ரஹங்களும் நன்மையே செய்வார்கள். அரசு பதவியும் ஐசுவரியமும் அமையப்பெற்று (நீண்ட) தீர்க்காயுளுடன் வாழ்ந்து இறுதியில் ஸ்ரீவைகுண்டம் அடைவார்.

10. उपवीतं तु यो दद्यात् सौवर्णैस्तन्तुभिः कृतम् ।
द्विजोत्तमस्स्याद्विज्ञानी ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥

உபவீதம் து யோ த^{3}த்^{3}யாத் ஸௌவர்ணைஸ்தந்துபி^{4}: க்ருதம் ।
த்^{3}விஜோத்தமஸ்ஸ்யாத்^{3}விஜ்ஞாநீ ப்^{3}ரஹ்மலோகமவாப்நுயாத் ॥

தங்க இழைகளாலே செய்யப்பட்ட முப்புரிநூலை (பூணூல்) எந்த த்விஜன் பெருமாளுக்கு அணிவிக்கச் செய்கிறாரோ அவர் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாந மடைந்தவராய் ப்ரஹ்மா வசிக்கின்ற ஸத்ய லோகத்தை அடைவார் -

11. सालग्रामैश्च बहुभिर्निर्मितां मालिकां तु यः ।
अर्पयेद्देवदेवस्य स विष्णोर्याति सन्निधिम् ॥

ஸாளக்^{3}ராமைஶ்ச ப^{3}ஹுபி^{4}ர் நிர்மிதாம் மாலிகாம் து யஃ ।
அர்பயேத்^{3}தேவ^{3} தே^{3}வஸ்ய ஸ விஷ்ணோர்யாதி ஸந்நிதி^{4}ம் ॥

ஸாளக்ராமங்களாலே செய்யப்பட்ட மாலையை எவர் தேவதேவனான பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறாரோ அவர் விஷ்ணுவின் ஸந்நிதியான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை கடைசியில் சென்றடைவார்.

12. लक्ष्मी प्रियतमा विष्णोस्साहि नित्यानपायिनी ।
स्वसङ्कल्पानुविद्धा च शक्तिस्सर्वात्मिका परा ॥

13. प्रकृतेर्मूलभूता च स्वामिनी जगतां सताम् ।
लक्ष्मी प्रतिकृतिंकृत्वा मणिमुक्तादिभिर्मुदा ॥

14. आबद्ध्य मालिकायां यो देवेशाय समर्पयेत् ।
तस्य प्रसन्नौ जायेते दंपती जगतः पती ॥

லக்ஷ்மீ ப்ரியதமா விஷ்ணோஸ்ஸாஹி நித்யாநபாயிநீ ।
ஸ்வஸங்கல்பாநுவித்^{3}தா^{4} ச ஶக்திஸ்ஸர்வாத்மிகா பரா ॥
ப்ரக்ருதேர் மூலபூ^{4}தா ச ஸ்வாமிநீ ஜகதாம் ஸதாம் ।
லக்ஷ்மீ ப்ரதிக்ருதிம் க்ருத்வா மணிமுக்தாதி^{3}பி^{4}ர்முதா ॥

ஆபத்^{3}த்^{4}ய மாலிகாயாம் யோ தேவேஶாய ஸமர்ப்பயேத்।
தஸ்ய ப்ரஸந்நௌ ஜாயேதே த^{3}ம்பதீ ஜக^{3}தஃ பதீ ॥

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ எம்பெருமான் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவிற்கு மிகவும் ப்ரியமானவள். எம்பெருமானை விட்டு என்றும் பிரியாதவள். தன் ஸங்கல்பத்தாலே எங்கும் நிறைந்தும் அனைத்தும் கடந்த ஶக்தியாவாள். இயற்கையின் ஆரம்ப மாகவும் அனைத்து உலகுக்கும் தலைவியாயும் இருப்பவள். ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் உருவத்தை எவர் பக்தி சிரத்தையுடனும் ஸந்தோஷத்துடனும் செய்து மணி, முத்துகளாலே நவரத்னங் களாலே அலங்கரித்து மாலையாய் கட்டி எம்பெருமானுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறாரோ, அவருக்கு ஜகத்துக்கெல்லாம் பதியான ஸ்ரீமந்நாராயணனும் லக்ஷ்மியும் தம்பதியாக காட்சி தருவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

15. मात्रां च देवदेवस्य दत्वा हस्ते विशेषतः ।
सर्वान् कामानवाप्नोति चरांशस्तर्पितो हरेः ॥

மாத்ராம் ச தேவதேவஸ்ய த^{3}த்வா ஹஸ்தே விஶேஷதஃ।
ஸர்வாந் காமாநவாப்நோதி சராம்ஶஸ்தர்ப்பிதோ ஹரேஃ॥

நித்யம் காலை திருவாராதனத்தில் மந்த்ர புஷ்பத்திற்கு முன்பாக மாத்ரா தானம் எனப்படும் (ஒரு மரக்கால் அரிசி, ½ அல்லது ¼ மரக்கால் எள், வெற்றிலை பாக்கு, ஸுவர்ண தக்ஷிணை ஆகியவை சேர்ந்தது) தானத்தை எம்பெருமான் ஹஸ்தத்தில் சமர்ப்பித்து பெருமாளின் சராம்ஶமான (நகரும் வடிவான) அர்ச்சகருக்கு வழங்குவது மிகவும் விசேஷமாக அனைத்து இகபர சுகங்களையும் அளிக்கவல்லது என மகரிஷியால் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

16. पायसं विनिवेद्यैव हरेर्भक्त्या विशेषतः ।
पयोह्रदैश्च पितरस्तृप्तिमायान्ति तस्य तु ॥

பாயஸம் விநிவேத்^{3}யைவ ஹரேர் ப^{4}க்த்யா விஶேஷதஃ।
பயோஹ்ரதைஶ்ச பிதரஸ்த்ருப்தி மாயாந்தி தஸ்ய வை ॥

ஸ்ரீஹரிக்கு விஶேஷமாக பக்தியுடன் (பாயஸம்) திருக்கண்ணமுது நிவேதனம் செய்விப்பவருடைய முதாதை யர்கள் கடல் போன்ற பாலளவு அருந்தி திருப்தியடை கின்றனர்.

17. कृसरं विनिवेद्यैव देवस्य मुदितो नरः ।
अक्षय्यं प्रतिपद्येत स्वगृहेऽन्नं चिरं चिरं ॥

க்ருஸரம் விநிவேத்[3]யைவ தே[3]வஸ்ய முதி[3]தோ நர:।
அக்ஷய்யம் ப்ரதிபத்[3]யேத ஸ்வக்[3]ருஹேந்நம் சிரம் சிரம் ॥

எம்பெருமான் கைங்கரியத்தில் ஸந்தோஷமடைகிறவனாய் எள்ளோரை நிவேதனம் செய்விப்பவரின் வீட்டிலே அந்நம் அள்ள அள்ளக்குறையாமல் நெடுநாளைக்கு பஞ்சமின்றி இருக்கும்.

विष्णुपञ्चदिनानि आत्रेये:

18. श्रवणं द्वादशी शुक्ले कृष्णे च द्वादशी तथा ।
पौर्णमास्याप्यमावास्या पञ्चैतानि दिनानि च ।
विष्णु पञ्च दिनानीति प्रोक्तान्येवं पुरातनैः ॥

ஆத்ரேயே

ஶ்ரவணம் த்[3]வாத[3]ஶீ ஶுக்லே க்ருஷ்ணே ச த்[3]வாத[3]ஶீ ததா[2]।
பௌர்ணமாஸ்யாப்யமாவாஸ்யா பஞ்சைதாநி திநாநி ச ॥
விஷ்ணு பஞ்ச தி[3]நாநீதி ப்ரோக்தாந்யேவம் புராதனைঃ ॥

திருவோணம், வளர்பிறை துவாதசி தேய்பிறை துவாதசி, பௌர்ணமி, அமாவாஸ்யை ஆகிய ஐந்து தினங்களும் மஹர்ஷிகளால் "விஷ்ணு பஞ்ச தினங்கள்" என்று எம்பெருமானுக்கு உகந்த நாட்களாக அழைக்கப்பட்டன.

श्रीपञ्चदिनानि खिलाधिकारे: -

19. पर्वद्वयञ्च पञ्चम्यौ फल्गुनी चोत्तरा तथा ।
श्रीपञ्चकदिनं प्रोक्तं तेषु पूजा विशिष्यते ॥

ஶ்ரீ பஞ்ச திநாநி கிலாதிகாரேঃ -

பர்வத்வயம்ச பஞ்சம்யௌ ப[2]ல்குனீ சோத்தரா ததா[2] ।
ஶ்ரீபஞ்சகதினம் ப்ரோக்தம் தேஷு பூஜா விஶிஷ்யதே ॥

பௌர்ணமி, அமாவாஸ்யை, சுக்லபக்ஷ பஞ்சமி, கிருஷ்ணபக்ஷ பஞ்சமி மற்றும் உத்தர (பல்குனி) நக்ஷத்ரம்

ஆகிய நாட்கள் ''ஸ்ரீபஞ்சதினம்'' என ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிக்கு உகந்த நாட்களாக கூறப்படுகிறது.

20. उत्तमं गोघृतं चैव मध्यमं तिलतैलकम् ।
अधमं वृक्षतैलं स्यात् एरण्डादीनि वर्जयेत् ॥

உத்தமம் கோ3க்4ருதம் சைவ மத்3யமம் திலதைலகம் ।
அத4மம் வ்ருக்ஷதைலம் ஸ்யாத் ஏரண்டா3தீ3நீ வர்ஜயேத்॥

திருவிளக்கில் சேர்க்கும் திரவியங்களில் பசும் நெய் உத்தமம்; நல்லெண்ணை மத்யமம், இலுப்பை எண்ணை, தேங்காயெண்ணை அதமம் (கடைசி) பக்ஷமாகவும் சொல்லப் பட்டது. விளக்கெண்ணை முதலானவை தவிர்க்கவேண்டியது.

21. उत्तमाजस्रदीपस्य मानं सप्तांगुलोच्छ्रयं ॥
मध्यमा त्र्यंगुलम् प्रोक्तं अधमैकांगुलं भवेत् ॥

உத்தமாஜஸ்ரதீபஸ்ய மாநம் ஸப்தாங்குலோச்ச்2ரயம் ।
மத்4யமா த்ர்யங்குலம் ப்ரோக்தம் அத4மை காங்கு3லம் ப4வேத் ॥

தூங்காவிளக்கு முதலான திருவிளக்குகளின் தீபஒளி ஏழு அங்குலம் அளவு உயரமாக உத்தம பக்ஷத்தில் சுடர் விட்டெரிய வேண்டும். மத்யம பக்ஷமாக மூன்று அங்குல மாவது எரியவேண்டும். கடைசி பக்ஷமாக ஒரு அங்குல மாவது எரியவேண்டும்.

22. परमाणुसमं तीर्थं महापातक नाशनं ।
तथैवाष्टगुणंपापं तत्भूमौ पतितं यदि ॥

பரமாணுஸமம் தீர்த2ம் மஹாபாதக நாஶநம் ।
தததை2வாஷ்டகு3ணம் பாபம் தத்பூ4மௌ பதிதம் யதி3 ॥

எம்பெருமான் திருவடி தீர்த்தம் மிகச்சிறிதளவானாலும் மஹாபாதகங்களும் நாசமாகும். தீர்த்தம் அருந்தும் போது தரையில் சிந்தவிட்டால் எண்மடங்கு பாபமுண்டாகும். அதனால்தான் வஸ்த்ரத்தை நான்காக மடித்து இடக்கையில் வைத்துமேலே வலக்கையில் ''மாஷமக்ன ஜலம்'' என்பதாக உளுந்து முழுகும் அளவு ஜலம் பெற்று அருந்த வேண்டும்.

23. अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधि निवारणं ।
सर्वपापौघशमनं विष्णोः पादोदकं शुभं ॥

அகாலம்ருத்யு ஹரணம் ஸர்வவ்யாதி4 நிவாரணம் ।
ஸர்வபாபௌக4 ஶமநம் விஷ்ணோஃ பாதோ3த3கம் ஶுப4ம் ॥

காலமில்லாத காலத்தில் (இளம்வயதில்) நேரும் ம்ருத்யுவை நீக்குவதும் அனைத்து வியாதிகளையும் குணப்படுத்துவதும் அனைத்து பாவங்களையும் நீக்கவல்லதுமான ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணுவின் பாதோதகம் (பாததீர்த்தம்) சுபமானதாகும்.

24. अविद्यामूलनाशाय जन्म कर्म निवृत्तये ।
ज्ञानवैराग्य सिद्ध्यर्थम् विष्णोः पादोदकं शुभम् ॥

அவித்3யாமூலநாஶாய ஜந்மகர்ம நிவ்ருத்தயே ।
ஜ்ஞான வைராக்ய ஸித்த்யர்த்த2ம் விஷ்ணோஃ பாதோ3த3கம் ஶுப4ம் ॥

ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் நம்பிக்கை இல்லாமலிருப்பதும் எம்பெருமானுக்கு ஸமமாகவோ அதிகமாகவோ மற்ற தேவதைகளை சேவிப்பதுமாகிய அவித்யையை மூலத்தோடு அழிக்கவல்லதும், புநர்ஜந்மம் இல்லாது செய்வதும், ஞானமும் வைராக்யமும் ஏற்படவும் சுபமான எம் பெருமானின் திருவடி தீர்த்தத்தை பருகுவோம்.

25. आरोग्यमस्तु शुभमस्तु यशोऽस्तु नित्यम्
श्रीरस्तु शान्तिरभयं शुभमस्तु विष्णो ।
त्वत्पाद पंकज विनिर्गत पुण्यतोयम्
आस्वादयामि पुरतो न पुनर्भराय ॥

ஆரோக்ய மஸ்து ஶுபமஸ்து யஶோஸ்து நித்யம்
ஸ்ரீரஸ்து ஶாந்திரப4யம் ஶுப4மஸ்து விஷ்ணோ ।
த்வத்பாத பங்கஜ விநிர்கத புண்யதோயம் ।
ஆஸ்வாதயாமி புரதோ ந புநர்ப4ராய ॥

ஹே ! எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவே! உம்முடைய திருவடித் தாமரைகளினின்றும் பெற்ற புண்யமான தீர்த்தத்தை அருந்துகிறேன். இதனால், அடியேனுக்கு நித்யம்

ஆரோக்யம், சுபமான நடப்புக்கள், புகழ், பொருள், அமைதி, அஞ்சாமை, சுப வார்த்தைகள் மற்றும் இறுதியில் மறு பிறப்பற்று உம்மிடமே (ஸ்ரீவைகுண்டத்தியேயே) நிலைத்திருக்கும் தன்மை கிடைக்க அருள வேண்டும்.

26. पृथिव्यां यानि तीर्थानि तेषु स्नानेतु यत्फलम् ।
विष्णोः पादोदकं मूर्ध्ना धारयन्निदमाप्नुयात् ॥

ப்ருதி2 வ்யாம் யாநி தீர்தா2நி தேஷு ஸ்நாநே து யத்ப2லம்।
விஷ்ணோஃ பாதோ3தகம் மூர்த்4நா தா4ரயந்நிதமாப்நுயாத்॥

இந்த பூமியில் உள்ள புண்ய தீர்த்தங்களனைத்திலும் ஸ்நாநம் செய்தால் எத்தனை பலனுண்டோ, அத்தனை பலனும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனின் திருவடி தீர்த்தம் நம் தலையில் சேர்த்துக்கொள்வதால் அடையலாம்.

27. विष्णोः पादोदकं पीत्वा पश्चादशुचि शंकया ।
हस्तौ प्रक्षालयेद्यस्तु तमाहुर्ब्रह्मघातुकम् ॥

விஷ்ணோஃ பாதோ3த3கம் பீத்வா பஶ்சாத3ஶு சி ஶங்கயா।
ஹஸ்தௌ ப்ரக்ஷாளயேத்3யஸ்து தமாஹுர் ப்ரஹ்ம கா4துகம்॥

எம்பெருமான் ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் திருவடி தீர்த்தம் பருகிய பிறகு கைகள் அசுத்தமாகி விட்டது என்று கைகளை அலம்புபவன் ப்ரஹ்ம ஹத்தி தோஷமடைந்தவனாக (மஹர்ஷிகள்) கூறுகின்றனர்.

ஸ்ரீவிக2நஸாசாரியர் நம் கல்பஸூத்ரத்தில் நுரை, வேகம், ஶப்3தம் இல்லாமல் தீர்த்தம் பருகும்படி விதித்திருக்கிறார். கட்டைவிரல் நுனியைவளைத்து நடுவிரல் நடுரேகையில் சேர்த்து கோகர்ணாக்ருதியாக தீர்த்தம் பருகவேண்டும்.)

(ஸ்ரீஶடாரி) பாதுகா தாரண மந்த்ரம்ஃ -

28. अहल्याशाप निर्मोक्त्रि पादुके शेषरूपिणि ।
शिरसा धारयामि त्वां पापं नाशय पादुके ॥

அஹல்யா ஶா2ப நிர்மோக்த்ரி பாது3கே ஶேஷ ரூபிணி ।
ஶிரஸா தா4ரயாமி த்வாம் பாபம் நாஶய பாது3கே ॥

ஹே பாதுகா தேவியே ! ஆதிஶேஷரூபிணியாகவும், ஶ்ரீராமாவதார காலத்திலே கல்லாக இருந்த அஹல்யைக்கு ஶாபவிமோசநம் அருளியவளே! உன்னை என் தலையாலே தரிக்கின்றேன்! என் பாவங்களை போக்குவாயாக!

29. मालां यो धारयेन्नित्यं वैष्णवं भक्तिमाश्रितः ।
सर्वपापविनिर्मुक्तस्स याति परमां गतिम् ॥

மாலாம் யோ தாரயேந் நித்யம் வைஷ்ணவம் பக்திமாஶ்ரிதஃ
ஸர்வபாப விநிர்முக்தஸ்ஸயாதி பரமம் கதிம் ॥

எவ்வொருவர் நித்யம் எம்பெருமானிடம் பக்திவைத்தவராய் எம்பெருமான் சூடிக் களைந்த மாலையை தரிப்பாரோ அவர் ஸர்வ பாவங்களின்றும் விடுபட்டவராய் தீர்க்காயுளுடன் வாழ்ந்து இறுதியில் உத்தமமான கதியை அடைவர்.

30. ततस्तु भगवद्भुक्तं प्राश्नीयान्नियत स्स्वयम् ।
क्षयाय सर्व पापाना मैकान्त्याय जगत्पतेः ॥

ததஸ்து ப^{4}க^{3}வத்பு^{4}க்தம் ப்ராஶ்நீயாந் நியதஸ் ஸ்வயம் ।
க்ஷயாய ஸர்வபாபாநா மைகாந்த்யாய ஜகத்பதேஃ ॥

பிறகு, எம்பெருமான் திருக்கண்டருளிய ப்ரஸாதம் ஸாப்பிடுபவரின் ஸர்வ பாபங்களும் குறைவதுடன் மனமும் ஸர்வ லோகேஶ்வரனான ஜகத்பதி ஶ்ரீமந்நாராயணனிடம் ஒன்றி பரமானந்தம் அடைவார்.

31. मालाधारणशीलेन विधिवत्सुप्रतिष्ठिता ।
माला हरिपदांभोजे विन्यस्याभ्यर्च्य भक्तितः ॥
धृत्वा यद्यज्जपेन्मन्त्रं तत्कोटि गुणितं भवेत् ॥

மாலா தா^{4}ரண ஶீலேந விதி^{4}வத்ஸுப்ரதிஷ்டி^{2}தா ।
மாலா ஹரிபதாம்போ^{4}ஜே விந்யஸ்யாப்^{4}யர்ச்ய பக்திதஃ ॥
த்^{4}ருத்வா யத்^{3}யஜ்ஜபேந் மந்த்ரம் தத்கோடி கு^{3}ணிதம் ப^{4}வேத்॥

பூஜை முறைகளறிந்த அர்ச்சகரால் விதிப்படி ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று எம்பெருமான் திருவடிகளில் பக்தியுடன் வைக்கப்பட்டு ஆராதிக்கப்பட்ட தாமரை மணி மாலை, துளஸீ

மாலை ஆகியவற்றை தரித்து எந்த மந்த்ரம் ஜபித்தாலும் கோடிமடங்கு ஜபித்த பலனைத்தர வல்லதாகும்.

32. प्रदक्षिण समो नास्ति प्रत्यक्षफलदो हरिः ।
यानि कानि च पापानि जन्मान्तरकृतानि च ॥
तानि तानि प्रणश्यन्ति प्रदक्षिण पदे पदे ।
युग्म प्रदक्षिणं कुर्यादयुग्मं त्वाभिचारिकम् ॥
नैव प्रदक्षिणं कुर्यादन्तरे देवशान्तयोः ।
देवपीठान्तरे चैव न कुर्यादिति शासनम् ॥
बलिपीठस्य पुरतो नमस्कारो विधीयते ॥

ப்ரத^{3}க்ஷிண ஸமோ நாஸ்தி ப்ரத்யக்ஷ ப^{2}லதோ^{3} ஹரிঃ ।
யாநி காநி ச பாபாநி ஜந்மாந்தர க்ருதாநி ச ॥
தாநி தாநி ப்ரணஶ்யந்தி ப்ரத^{3}க்ஷிண பதே பதே ।
யுக்மம் ப்ரத^{3}க்ஷிணம் குர்யாத^{3}யுக் ^{3}மம் த்வாபி^{4}சாரிகம் ॥
நைவப்ரத^{3}க்ஷிணம் குர்யாதந்தரே தேவ ஶாந்தயோ: ।
தேவபீடா ந்தரேசைவ ந குர்யாதி^{3}தி ஶாஸநம் ॥
ப^{3}லிபீடஸ்ய புரதோ நமஸ்காரோ விதீ^{4}யதே ॥

எம்பெருமானின் ஆலயப்ரதக்ஷிணம் செய்வதற்கு ஸமமான செயல் எதுவுமில்லை. ஸ்ரீஹரி ப்ரத்யக்ஷமாய் பலன்களை உடன் அளிப்பவன். இப்பிறப்பிலும் முற்பிறப்புகளிலும் செய்த பாபங்களும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால் அழிகின்றன. இரண்டு, நான்கு முதலாக இரட்டைபடை எண்ணிக்கையில் ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டும் ஒற்றை எண்ணிக்கையில் ப்ரதக்ஷிணம் செய்தல் தவறாகும். எம்பெருமானுக்கும் விஷ்வக்ஸேநருக்கும் நடுவிலும் எம்பெருமானுக்கும் பலி பீடத்துக்கும் நடுவிலும் குறுக்கே சென்று ப்ரதக்ஷிணம் செய்தல் கூடாது. பலிபீடத்துக்கு முன்பாக மட்டுமே ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்யப்படவேண்டும்.

பகவதாராதன சந்த்ரிகாயாம்ঃ -

33. यथा विष्णोस्सुदर्शनं यथाशूलं पिनाकिनः ।
यथा वज्रं महेन्द्रस्य तथा विप्रकरे कुशः ॥

யதா2 விஷ்ணோஸ் ஸுதர்ஶநம் யதா ஶூலம் பிநாகிநஃ।
யதா2வஜ்ரம் மஹேந்த்3ரஸ்ய ததா2 விப்ரகரே குஶஃ ॥

எம்பெருமானுக்கு முக்கிய ஆயுதமாக எப்படி ஸுதர்ஶநமானது விளங்குகிறதோ, பிநாகம் என்ற வில்லை தரித்த பரமசிவனுக்கு திரிசூலமும் இந்த்ரனுக்கு வஜ்ராயுதமும் எவ்வாறு விளங்குகின்றனவோ, அவ்வாறு விசுவாமித்ர தர்ப்பை ப்ராஹ்மணர்களுக்கு முக்யமாகும்.

பகவதாராதன சந்த்ரிகாயாம்ஃ -

34. द्रोणतण्डुल संयुक्तं उत्तमं हविस्च्यते ।
तदर्धं मध्यमं प्रोक्तं तदर्धमधमं भवेत् ॥

த்3ரோண தண்டு3ல ஸம்யுக்தம் உத்தமம் ஹவிருச்யதே ।
ததர்தம் மத்ய4மம் ப்ரோக்தம் த3ர்த4மத4மம் ப4வேத் ॥

நித்யபடி திருவாராதனத்திற்கு ஒரு மரக்கால் அளவு (சென்னையில் பட்டணம் படி நான்குபடி) ப்ரஸாதம் உபதம்ஶங்கள் அபூபாதிகளுடன் சேர்த்து கண்டருளப் பண்ண வேண்டும். மத்யம பக்ஷமாக 2 படியாவது கடைசி பக்ஷமாக 1 படியாவது பகவானுக்கு கண்டருளச் செய்ய வேண்டும்.

प्रकीर्णाधिकारे:-

35. द्वितीयावरणे प्रोक्त माग्नेय्यां पचनालयम् ।
अर्चकस्य गृहे वाऽपि पाचयित्वा निवेदयेत् ॥

த் 3விதீயாவரணே ப்ரோக்த மாக்3னேய்யாம் பசநாலயம் ।
அர்ச்சகஸ்ய க்3ருஹே வாபி பாசயித்வா நிவேதயேத் ॥

ஆலயத்தின் இரண்டாவது ப்ராகாரத்தின் அக்னி மூலையில் திருமடைப்பள்ளி அமையவேண்டும். அல்லது அர்ச்சகருடைய வீட்டிலே தளிகை செய்தும் எம்பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்யலாம்-

ஸமூர்த்தார்ச்சனாதிகரணே: -

36. उक्तकाले तु संपूर्णे कवाटं बन्धयेत्पुनः ।
उद्घाटनमकाले तु न कुर्यादिति शासनम् ॥
उद्घाटनमकालेतु देवदेवस्य दर्शनं ।
ग्रामनाशं च दुर्भिक्षं राजाराष्ट्रं विनश्यति ॥

உக்த காலே து ஸம்பூர்ணே கவாடம் பந்த4யேத் புந:।
உத்3கா4டநமகாலே து ந குர்யாதி3தி ஶாஸநம் ॥
உத்3கா4டநமகாலே து தேவதேவஸ்ய தர்ஶநம் ।
க்ராம நாஶம் ச து3ர்பி4க்ஷம் ராஜா ராஷ்ட்ரம் விநஶ்யதி ॥

மத்யாஹ்னத்துக்கு பிறகும் இரவிலே அர்த யாமார்சனை நடந்த பிறகும் கோயில் நிலைக்கதவங்களை சாத்திவிட வேண்டும். ஸாயங்காலத்திற்கு முன்பும் விடியற் காலைக்கு முன்பும் இடைப்பட்டகாலங்களில் கதவுகள் திறக்கக் கூடாது என்பது விதியாகும். அப்படி கதவுகள் திறப்பதும் எம்பெருமானை தரிசிப்பதும் கிராமத்துக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் தேசத்துக்கும் கேடு விளைவிப்பதாகும்.

ஆத்ரேயே: ஸ்ரீப4க3வான்:-

37. मत्तीर्थं मधुपर्कं च मात्रादानं फलादिकम् ।
अर्चकाय प्रदातव्य मन्यथा निष्फलं भवेत् ॥
पूजान्ते तुलसी तीर्थं पूजकः प्रथमं पिबेत् ।
अन्यथा विनियुक्तं चेत्तत्पूजा निष्फला भवेत् ॥

ப்ரகீர்ணாதிகாரே: -

ततः पतद्ग्रहात्तीर्थ मादायैव तु पूजकः ।
त्रिः पिबेन्नियतो भूत्वा तुलसीमपि भक्षयेत् ॥

மத்தீர்த்தம் மது4பர்க்கம் ச மாத்ராதா3நம் ப2லாதி3கம் ।
அர்ச்சகாய ப்ரதா3தவ்ய மந்யத2ா நிஷ்ப2லம் ப4வேத்॥
பூஜாந்தே துளஸீ தீர்த2ம் பூஜக: ப்ரத2மம் பிபே3த் ।
அந்யதா2 விநியுக்தம் சேத்தத்பூஜா நிஷ்ப2லா ப4வேத்॥
தத: பதத்க்3ரஹாத் தீர்த2மாதாயைவது பூஜக:
த்ரி:பிபே3ந்நியதோ பூ4த்வா துளஸீமபி ப4க்ஷயேத் ॥

பகவான் அத்ரி முனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட கிரந்தத்தில் பின்வருமாறு உரைக்கிறார்:-

என் திருவாராதனை திருவடி தீர்த்தம், மதுபர்க்கம் (பால், தயிர், நெய், தேன், வெல்லம் சேர்ந்தது) மற்றும் மாத்ரா தானம் (நித்யபடி படித்தனம், ஸம்பாவனை) பழங்கள் முதலானவை அர்ச்சகருக்கே முதலில் வழங்கப்பட வேண்டும். இல்லையேல், திருவாராதனமே நிஷ்பலமாகும். (பலனற்றதாகும்)

திருவாராதனை முடிவிலே அர்ச்சகர்தான் துளஸீ தீர்த்தத்தை முதலில் பருகவேண்டும் வேறெவருக்கும் முதலில் தீர்த்தம் வழங்கிவிட்டால், திருவாராதனமே பலனற்றதாகும்.

திருவாராதனம் செய்த அர்ச்சகர் பதத்க்ரஹத்திலிருந்து தீர்த்தத்தை எடுத்து மூன்று முறை பருகி திருத்துழாயும் சாப்பிட வேண்டும்.

38. देवेशाभिमुखं गत्वा न कुर्याद्यो नमस्क्रियाम् ।
स पापिष्ठ तरो लोके निष्कृतिर्नास्य विद्यते ॥

தேவேஶாபி[4]முகம் கத்வா ந குர்யாத்[3]யோ நமஸ்க்ரியாம்।
ஸ பாபிஷ்ட[2]தரோ லோகே நிஷ்க்ருதிர்நாஸ்ய வித்யதே ॥

எம்பெருமான் திருமுன்பாக செல்பவன் நமஸ்காரம் செய்யாதிருப்பானேயானால் அவன் பெரிய பாவியாவான்- பாவத்திலிருந்து மீள மார்க்கமும் கிடையாது. (இதனாலே எம்பெருமானிடம் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் கோயிலுள் வரக்கூடாது என்பது பெறப்படுகிறது.)

39. एकहस्तप्रणामेन यत्पापं न तदन्यतः ।
हस्तौद्वौ निर्मितौ धात्रा किं तेन सुकृतं भवेत् ॥
प्राञ्चलीकृत्य हस्तौ तु याचेत मधुसूदनम् ॥

ஏகஹஸ்த ப்ரணாமேந யத்பாபம் ந ததந்யதः ।
ஹஸ்தௌ த்வௌ நிர்மிதௌ த[4]ா த்ரா கிம் தேந ஸுக்ருதம் ப[4]வேத் ॥
ப்ராஞ்ஜலீக்ருத்ய ஹஸ்தௌ து யாசேத மது[4]ஸூதநம் ॥

ஒரு கையால் சேவிப்பதால் உண்டாகும் பாபத்திற்கு ஈடு வேறு எதுவுமில்லை. சதுர்முகப்ரம்மனால் படைக்கப்பட்ட இருகைகளால் எம்பெருமானை ஸேவிப்பதைத் தவிர வேறு என்ன நற்செயல் (புண்யம்) ஏற்படும்? இரு கைகளையும் குவித்து அஞ்ஜலியால் எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்க வேண்டும்.

40. पुरस्ताद्यस्तु देवस्य कुर्यादात्म प्रदक्षिणम् ।
आत्मनाशो भवेत्पाप स्सदृह्येदात्मने बुधः ॥
पुरस्ताद्देवबिंबेतु दिव्यमंगलविग्रहे ।
वर्तमाने त्वनादृत्य नह्यन्यस्यप्रदक्षिणम् ॥
यत्र मानसिकार्चास्यात्तच्च मानसिकम् भवेत् ।
अन्तर्यामी य एवाऽऽस्ते हृदये निष्कलो हरिः ॥
स एव सकलो भूत्वा बिंबे यत्सन्निधापितः ॥
तस्मात्सकल पूजायां नैव कुर्याद्व्यतिक्रमम् ॥

புரஸ்தாத்யஸ்து தேவஸ்ய குர்யாதாத்மப்ரதக்ஷிணம் ।
ஆத்மநாஶோ பவேத்பாப ஸ்ஸத்ருஹ்யேதாத்மனே புதஃ ॥
புரஸ்தாத்தேவபிம்பே து திவ்ய மங்கள விக்ரஹே ।
வர்த்தமானே த்வநாத்ருத்ய நஹ்யந்யஸ்ய ப்ரதக்ஷிணம் ॥
யத்ர மாநஸிகார்ச்சா ஸ்யாத் தச்ச மாநஸிகம் பவேத் ।
அந்தர்யாமீ ய ஏவாஸ்தே ஹ்ருதயே நிஷ்களோ ஹரிஃ ॥
ஸ ஏவ ஸகளோ பூத்வா பிம்பே யத்ஸந்நித[4]ாபிதஃ ।
தஸ்மாத் ஸகளபூஜாயாம் நைவ குர்யாத் வ்யதிக்ரமம் ॥

எம்பெருமான் திருமுன்பாக தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொள்பவர் தன்னையே அழித்துக்கொள்பவராவார். திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திலே எம்பெருமான் எழுந்தருளியி ருக்கையில், தன்னையோ வேறொருவரையோ ப்ரதக்ஷிணம் செய்ய கூடாது. எங்கு மாநஸ பூஜை செய்ய வேண்டுமோ, அங்கு மட்டுமே செய்யவேண்டும். நம் ஹ்ருதயங்களில் அந்தர்யாமியாய் வீற்றிருக்கும் நிஷ்களமான ஹரியே ஸகளமாய் ரூபத்தோடு கூடியவனாய் பிம்பத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஆதலின், ஆலயத்தில் செய்யப்படும் பூஜைக்கு வேறுபாடாக ஆத்ம ப்ரதக்ஷிணம் செய்வது தகாது.

41. शक्तौ सत्यां विशेषेण यस्तु लोभादिना नरः ।
गौणैरर्चयते विष्णुं उपचारै रुदीरितैः ॥
न तस्य विद्यते पुण्यं तूच्छास्त्रं प्रवर्तते ।
तस्मात्कुर्वीत यत्नेन शक्तिलोभं न जातुचित् ॥

ஶக்தௌ ஸத்யாம் விஶேஷேண யஸ்து லோபா^{4} தி'நா நர:
கௌ^{3}ணைரர்ச்சயதே விஷ்ணும் உபசாரை ருதீரிதை: ।
ந தஸ்ய வித்யதே புண்யம் தூச்சாஸ்த்ரம் ப்ரவர்ததே ।
தஸ்மாத்குர்வீத யத்னேன ஶக்திலோப^{4}ம் ந ஜாது சித் ॥

தனவானாக இருநதும் தம் ஶக்திக்கேற்ப பெருமாளுக்கு உபசாரங்கள் ஸமர்ப்பிக்காமல் கொஞ்சமாய் செலவழிப்பவன் புண்யத்தை அடைய மாட்டான். அதனால், பூஜையின் பலனும் கிடைக்காது. அதனால், எப்படியாகிலும் சக்திக்கு தக்கவாறு பூஜை நடத்துவகில் பங்கேற்கவேண்டும்.

42. विषं प्राश्नाति संमूढो यस्स्वस्मै पचते नरः ।
योऽद्यादन्नं कणंवाऽपि यद्विष्णोरनिवेदितम् ॥
स भवेद्ब्रह्महा भूयस्स भुङ्क्ते पूयशोणितम् ।
यत्पिबेच्च यदश्नीयाद्यच्च जिघ्रेच्च धारयेत् ।
अनुलिंपेच्च यत्तत्तन्निवेद्याग्रे मधुद्विषे ।
तन्निवेदितशेषंतु भुञ्जीयाद्वोपयोजयेत् ॥

விஷம் ப்ராஶ்நாதி ஸம்மூடோ^{4} யஸ்ஸ்வஸ்மை பசதே நர:।
யோ த்^{3}யாத ந்நம் கணம் வாऽபி யத்^{3}விஷ்ணோரநிவேதிதம்॥
ஸ ப^{4}வேத் ப்^{3}ரஹ்மஹா பூ^{4}யஸ்ஸ பு^{4}ங்க்தே பூயஶோணிதம் ।
யத்பிபே^{3} ச்ச யத^{3} ஶ்நீயாத்^{3}யச்ச ஜிக்^{4}ரேச்ச தா^{4}ரயேத் ॥
அநுலிம்பேச்ச யத்தத்தந் நிவேத்^{3}யாக்ரே மது^{4} த்^{3}விஷே ।
தந்நிவேதி^{3}த ஶேஷம் து பு^{4} ஞ்ஜீயாத் ^{3} வோபயோஜயேத்॥

எவர் எம்பெருமான் திருக்கண்டருளாத உணவை (தான் ஸமைத்ததாக இருந்தாலும்) உண்கிறாரோ துளி ஸாப்பிட்டாலும் விஷம் உண்டவராவார். ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷம் அப்படி உண்பவரை அடையும். அதனால் ஆலயத்திலே நாம் உண்பதும் பருகுவதும் முகர்வதும் தரித்துக்கொள்வ

தும் பூசிக்கொள்வதுமான வஸ்துக்களை மது என்ற அரக்கனை அழித்த மதுஸூதனனான எம்பெருமானுக்கு திரு முன்பே ஸமர்ப்பித்த பிறகே உண்பதோ உபயோகிப்பதோ செய்யவேண்டும்.

43. तिरस्कृत्य तथा देवान् भगवच्छास्त्रमेव च ।
कर्माणि स्वेच्छया कुर्यात्सोऽपि स्याद्देवहा नरः ॥

திரஸ்க்ருத்ய தத²ா தேவான் ப⁴க³வச்சாஸ்த்ரமேவ ச ।
கர்மாணி ஸ்வேச்சயா குர்யாத்ஸோபி ஸ்யாத் தேவஹா நரஃ॥

தேவர்களையும் ஸ்ரீவைகாநஸ ஶாஸ்த்ரத்தையும் புறக்கணித்து தன்னிஷ்டமாய் ஆலயத்தில் கார்யங்களை செய்பவன் தேவஹத்தி புரிந்த தோஷத்திற்காளாவான்.

வர்ணாதிகாரே:-

44. कृते गोक्षीरवर्णाभं त्रेतायां कनकप्रभम् ।
द्वापरे रक्तवर्णं तु कलौ चाञ्जनसन्निभम् ॥
ध्याने कनकवर्णस्तु पूज्यो विष्णुस्सदा बुधैः ।
बेरं तु श्यामलं पूज्यं कृतं विष्णो र्बुधैर्मतम् ॥

க்ருதே கோக்ஷீரவர்ணாப⁴ம் த்ரேதாயாம் கநகப்ரப⁴ம் ।
த்³வாபரே ரக்தவர்ணம்து கலௌ சாஞ்ஜன ஸந்நிப⁴ம்॥
த்⁴யானே கநக வர்ணஸ்து பூஜ்யோ விஷ்ணுஸ்ஸதா புதைஃ॥
பே³ரம் து ஶ்யாமளம் பூஜ்யம் க்ருதம் விஷ்ணோர் பு³தை⁴ர் மதம்॥

கிருதயுகத்தில் வெண்ணிறமாயும்
த்ரேதாயுகத்தில் தங்கநிறமாயும்
த்³வாபரயுகத்தில் சிவந்த நிறமாயும்
கலியுகத்தில் கரு நிறமாயும்
த்யானத்திலே தங்க நிறமாயும் எம்பெருமான்
ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளியிருக்கிறான்.

ஶாஸ்த்ரமறிந்த வித்வான்கள் எம்பெருமானை பிம்பத்திலே கறுத்த மேக வர்ணம் கொண்டவனாய் பூஜிக்கச் சொல்கின்றனர்.

45. पूर्वाशाभिमुखं देवं उत्तराभिमुखोऽर्चयेत् ।
दक्षिणाभिमुखं देवं पूर्वाशाभिमुखोऽर्चयेत् ॥
पश्चिमाभिमुखं देवं दक्षिणाभिमुखोऽर्चयेत् ।
उत्तराभिमुखं देवं पश्चिमाभिमुखोऽर्चयेत् ॥

பூர்வாஶாபி^{4}முகம் தேவமுத்தராபி^{4}முகோர்ச்சயேத் ।
தக்ஷிணாபி^{4}முகம் தேவம் பூர்வாஶாபி^{4} முகோர்ச்சயேத் ॥
பஶ்சிமாபி^{4}முகம் தேவம் தக்ஷிணாபி^{4}முகோர்ச்சயேத் ।
உத்தராபி^{4}முகம் தேவம் பஶ்சிமாபி^{4}முகோர்ச்சயேத் ॥

கிழக்குமுகம் பார்த்த எம்பெருமானை வடக்கு பார்த்தும் தெற்கு முகம் பார்த்த பெருமாளை கிழக்கு பார்த்தும் மேற்கு முகம் பார்த்த பெருமாளை தெற்கு பார்த்தும் வடக்கு முகம் பார்த்த பெருமாளை மேற்கு பார்த்தும் அர்ச்சகன் அர்ச்சிக்க வேண்டும் (பூஜைகளை செய்யவேண்டும்.)

46. स्थण्डिले च जले चैव हृदये सूर्य मण्डले ।
आराधनं रिनाकारं साकारं बिंब पूजनं ॥

ஸ்த^{2}ண்டி^{3}லே ச ஜலே சைவ ஹ்ருதயே ஸூர்ய மண்டலே।
ஆராத^{4}னம் நிராகாரம் ஸாகாரம் பிம்ப பூஜனம் ॥

நெல், அரிசி முதலான தாந்யங்கள்மேல் கூர்ச்சம் சேர்த்த ஸ்தண்டிலத்தில், கூர்ச்சம் சேர்த்த கும்பதீர்த்தத்தில், அர்ச்சகர் தம் ஹ்ருதயத்தில் மற்றும் சூர்யமண்டலத்திலும் எம்பெருமான் ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஆராதிப்பது நிராகார பூஜையாகும். திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திலே ஆராதிப்பது ஸாகார பூஜையாகும்.

47. नाहरेत्तुलसीं रक्तां कृष्णां वा नाहरेत्तथा ।
नाशयेत्तुलसी कृष्णा दत्ता केशव मूर्धनि ॥

நாஹரேத்துளஸீம் ரக்தாம் க்ருஷ்ணாம் வா நாஹரேத்தத^2ா।
நாஶயேத்துளஸீ க்ருஷ்ணா த^{3}த்தா கேஶவ மூர்த^{4}னி ॥

கருந்துளஸியும் செந்துளஸியும் பூஜைக்கு உகந்ததல்ல. கః - பிரஹ்மா ஈஶ:- பரமஶிவன் இவ்விருவருக்கும் தலைவனான கேஶவனின் திருமுடியில் கருந்துளஸி சேர்க்கக் கூடாது.

48. प्रारभ्यानामिकायास्तु मध्यमे पर्वणि क्रमात् ।
तर्जनीमूलपर्यन्तं जपेद्दशसु पर्वसु ॥

ப்ராரப்4 யாநாமிகாயாஸ்து மத்4யமே பர்வணி க்ரமாத்।
தர்ஜனீமூலபர்யந்தம் ஜபேத்3த3ஶஸு பர்வஸு ॥

மோதிரவிரலின் நடு பர்வாவில் ஆரம்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாக ஆள்காட்டி விரல் அடிபர்வாவரை பத்து இடங்கள் ஜபத்திற்கு எண்ணுவதற்கு ஏற்றதாகும்.

49. यथा कुण्डगतो वह्नि र्वायुना ज्वलितो भवेत् ।
तथा बिंबगतो विष्णु र्मन्त्रेण ज्वलितो भवेत् ॥

யத2ா குண்டக3தோ வஹ்னிர் வாயுநா ஜ்வலிதோ ப4வேத்।
தத2ா பி3ம்ப3க3தோ விஷ்ணுர் மந்த்ரேண ஜ்வலிதோ ப4வேத் ॥

எப்படி அக்னிகுண்டத்தில் உள்ள அக்னி காற்றால் நன்கு ஒளிர்கிறதோ, அப்படியாக பிம்பத்தில் எழுந்தருளியுள்ள எங்கும் நிறைந்தவனான ஸ்ரீவிஷ்ணுவும் மந்த்ரங்களால் தான் பிரகாசமாய் விளங்குகிறார்.

50. ध्रुवादावाहनं नित्यं कौतुकादिषु विधीयते ।
दीपाद्दीपशतं जातं मूलदीपो न शांयति ॥

த்4ருவாதா3வாஹனம் நித்யம் கௌதுகாதி3ஷு விதீ4யதே।
தீ3பாத்3 தீ3பஶதம் ஜாதம் மூலதீ3போ ந ஶாம்யதி ॥

மூலவரிடமிருந்து தினமும் கௌதுகர் முதலான மூர்த்திகள்மேல் ஆவாஹனம் செய்யவேண்டியது. விளக்கிலிருந்து நூறு விளக்கும் ஏற்றலாம். மூலமான விளக்கு ஒளி குறையாது.

வாஸ்துஹோம க்ரம:

51. वारुणं वैश्वदेवं च वैष्णवं रौद्रमेव च ।
ब्राह्मं तथा च कौबेर मग्नीषोम्यं तथैव च ॥
बार्हस्पत्यं तथा चैंद्रं याम्यं मैत्रमिति क्रमात् ॥

வாருணம் வைஶ்வதேவம் ச வைஷ்ணவம் ரௌத்3 ரமேவச।
ப்3 ராஹ்மம் தத2ா ச கௌபே3 ர மக்னீஷோம்யம் ததை2 வ ச ॥
பா3ர்ஹஸ்பத்யம் தத2ா சைந்த்3ரம் யாம்யம் மைத்ரமிதி க்ரமாத் ॥

ஸ்ரீமத்விகநஸாசார்யர்

வினா-விடை

வைகாநஸ பாரத்வாஜ
ஸ்ரீ-கோபாலகிருஷ்ண பட்டாச்சாரியர்,
பொன்னேரி.

1. விகநஸர் தமது ஸூத்திரத்தை முதலில் யார் யாருக்குப் போதித்தார்?

ப்ருகு, மரீசி, அத்ரி, காச்யபர், வாலகில்யர், மநு, வஸிஷ்டர், கார்கியர், ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்குமாரர், ஸநத் ஸுஜாதர், மதங்கர், புலஹர், வஸு, பராவஸு, கர்தமர், சாதாதபர் ஆகியவர்களுக்குப் போதித்தார். இவர்கள் அனைவரும் விகநஸரின் சிஷ்யர்கள்.

2. விகநஸ ப்ரபத்தியில் இக்ஷ்வாகுமாந்தாத்ரு திலீபமுக்ய மஹீப்ருமௌளிஸ்த்த கிரீடஜுஷ்டௌ என்று வருகிறது. திலீபன் ஸ்ரீராமனுடைய முன்னோர்களில் ஒருவர். இவர் விகநஸரை வணங்கினார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

பத்ம புராணத்தின் இடையில் வரும் மாக புராணத்தில் திலீப மஹாராஜா வைகாநஸ ரிஷியைப் பார்த்து மாக மஹாத்ம்யம் கேட்டதாக உள்ளது. திலீபனுக்கு விகநஸர் உபதேசித்தார் என்பது விளங்குகிறது.

3. வைகாநஸர்களின் சிறப்பு குறித்து மஹாபாரதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாமே. அதை தயவு செய்து விவரிக்கவும்.

மர்த்யாணாம்து ஸஹஸ்ரேப்யோ பிரம்மசாரீ விசிஷ்யதி
பிரம்மசாரீ ஸஹஸ்ரேப்யோ நித்யயாஜி விசேஷ்யதாம்
நித்யயாஜி ஸஹஸ்ரேப்யோ ஸோமயாஜி விசிஷ்யதி
ஸோமயாஜி ஸஹஸ்ரேப்யோ ஸர்வ வேதாந்த பாரகாঃ
வேதாந்தக ஸஹஸ்ரேப்யோ விஷ்ணுபக்தா விசிஷ்யதே
விஷ்ணுபக்த ஸஹஸ்ரேப்யோ விப்ரோ **வைகாநஸோ வரঃ**

என்று மஹாபாரதம் சாந்தி பர்வத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரம் மனிதர்களை விட காயத்ரியை ஜபிக்கும் பிரம்மசாரி மேலானவன். ஆயிரம் பிரம்மசாரிகளை விட நித்யயாஜி மேலானவன். (தினம் அக்னிஹோத்ரம் செய்பவர்) ஆயிரம்

நித்யயாஜிகளை விட ஸோமயாகம் செய்தவர் மேலானவர். ஆயிரம் ஸோமயாகம் செய்தவர்களை விட எல்லா வேதாந்தங் களையும் பயின்று அதன்படி நடப்பவர் மேலானவர். ஆயிரம் வேதாந்திகளை விட விஷ்ணுவிடம் பக்தியுடையவர் மேலானவர். ஆயிரம் விஷ்ணு பக்தர்களை விட ஒரு வைகாநஸ பிராமணன் சிறப்பானவன். இவ்வாறு வைகாநஸரின் சிறப்பை மஹா பாரதம் கூறுகிறது.

4. **பகவானை ஆராதிப்பவர்களான அர்ச்சகர்கள் வறுமையில் வாடுகிறார்களே! போதுமான சம்பளம் வழங்க வேண்டு மென்று சாஸ்திரம் விதிக்கவில்லையா?**

கூலிவாங்கிக் கொண்டு ஆராதனை செய்வது பாபம். அர்ச்சகர்களை சம்பளம் வாங்கும் ஊழியர்களாகக் கருதவே கூடாது. அப்படி நினைப்பது பாபம்.

''குடும்ப பார நிர்வாஹ ஸ்ரமோ ந ஸ்யாத்யதா ததா
தத்யாத் புஷ்கல பூதானம் அர்ச்சகாய நராதிபः

ஒரு நாட்டின் அரசன் அர்ச்சகர்களுக்கு குடும்பம் நடத்து வது பாரமாகாதபடிக்கு புஷ்கல (தேவைக்கு அதிகமாகவே கிடைக்கும்படி) பூதானம் செய்ய வேண்டும் என்று சாஸ்திரம் விதிக்கிறது. பொன்னோ பொருளோ கொடுத்தால் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு விடும் என்று பூதானத்தை விதித்தது. தற்போது அர்ச்சக மான்யங்கள் எல்லாம் பிறர் ஆக்ரமித்துக் கொண்டு வருமானம் இல்லாத நிலை உள்ளது. அரசு நிலத்தை மீட்கவும் இயலாமல், வசூலிக்கவும் இயலாமல் திண்டாடுகிறது. பூமிக்குப் பதில் படித்தனம் ஏற்படுத்தப்பட்ட கோவில்களில் படித்தனத்திற்கான தான்யத்தைக் கொடுக்காமல் காலம் கடத்துகின்றனர். உலகத்துக்கெல்லாம் படியளக்கும் பெருமாளுக்கு அமுது செய்வித்து ஆராதிப்பவர்கள் அரைப்பட்டினியாய் இருப்பதால் தான் நாட்டில் பஞ்சம் பிணி பற்றாக்குறை இவை தாண்டவமாடுகிறது. தேவாதாய மான பூமியை தங்களிடம் வைத்துக்கொண்டு கோவிலுக்கு குத்தகை தராமலிருப்பவர்களின் குடும்பத்தை அறம் சுட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் அதை உணர்ந்து கொள்ளும் அறிவு அவர்களிடம் இல்லை. அசுரப்ரகிருதிகளை அழிப்பதற்காகவே அவர்களுக்கு மதிமயக்கம் ஏற்படச் செய்து

தண்டிக்கிறான் பகவான். அரசன் இப்போது இல்லை. அரசாங்கம் சரியாக இல்லை. பக்தர்கள்தான் அர்ச்சகர்களை ஆதரிக்க வேண்டும். அர்ச்சனை சீட்டுப் பணத்தைக்கூட அதிகாரிகள் சரிவரக் கொடுப்பதில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

''தத்தேவாலய பார்ச்வேது மந்திரம் ஸுமனோஹரம்
அர்ச்சகானாம் கல்பநீயம் ஸர்வ ஸௌக்ய ஸமந்விதம்.

கோவிலின் பக்கத்திலேயே அர்ச்சகளுக்கு எல்லா ஸௌகர்யங்களுடன் அழகான குடியிருப்பு வீடுகட்டித் தரவேணும் என்று சாஸ்திரம் கூறுகிறது. கோவில் மனைகளிலிருந்தும் வீடுகளிலிருந்தும் அர்ச்சகரை வெளியேற்றி வேறு இஷ்டமானவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடவோ, விற்கவோ செய்கிறார்கள். பூஜைக்குப் பலன் கிடைக்கவில்லையே என்றால் எப்படிக் கிடைக்கும்?

த்ரவ்யம் க்ருஹீத்வா யோ தேவம் அர்ச்சயேத் அர்ச்சகாதம:

சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஆராதிப்பது அதமமானது. Pay-allowance-Honorary (ஸம்பளம் - ஸம்பாவனை) இவைகளுக்குள்ள வித்யாசம் எத்தனை பேருக்குப் புரிகிறது? பூமி தானம், கன்யாதானம் வித்யாதானம் பெறுவதால் தோஷமில்லை என்று சாஸ்திரம் கூறுவதால் அர்ச்சகர்களுக்குப் புஷ்கலமான பூமிதானம் செய்ய வேண்டுமென்று சாஸ்திரம் விதித்தது.

5. ஒரு கோயில் ஜீர்ணமாகிவிட்ட நிலையில் அதை ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்வதை விட புதிய கோயில் கட்டுவது நல்லதல்லவா? சாஸ்திரம் எப்படி விதிக்கிறது?

''யோ வை ஜீர்ணாலயம் விஷ்ணோஃ கரோதி ஸுத்ருடம் புனஃ
பலம் சதுர்குணம் தஸ்ய பூர்வகர்த்துர் மஹாத்மனஃ''

ஒரு ஜீர்ணமாகிய விஷ்ணுவின் ஆலயத்தை புதுப்பித்து பாலாலயம் பிரதிஷ்டை இவற்றை சாஸ்திரப்படி செய்விப்பதானது, புதியதாக ஒரு கோவிலைக் கட்டி ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தால் பெறப்படும் புண்ணியத்தை விட நான்கு மடங்கு புண்ணியம் அடையலாம். விஷ்ணு ஆலயம்

பாழடையும்படி விட்டால் அந்த கிராமம் நாசமாகும். விஷ்ணு எல்லோரையும் காக்கும் கடவுள் ஒருவேளை பூஜையாவது நடைபெற்றால்தான் கிராமத்துக்கு நல்லது ஏற்படும். கோவில்களில் சுத்தமான தண்ணீர் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டும். விளக்கு எரிய வேண்டும். அப்போது கிராமத்தில் பஞ்சம் பிணி ஏற்படாது. பூஜைக்கு நிரந்தர ஏற்பாடு செய்யாமல், புதிய கோவில் கட்டுவது பாபத்தையே அளிக்கும்.

6. **ஓர் வைகாநஸ அர்ச்சகரின் மனைவி வீட்டு விலக்கடைந்தால் அந்த சமயத்தில் அவள் கணவர் உத்ஸவத்தில் காப்பு கட்டிக் கொள்வதும், ப்ரதிஷ்டையில் ரித்விக்காக இருப்பதும் கூடாதென்பதற்கு பிரமாணம் இருக்கிறதா?**

தன் மனைவி ரஜஸ்வலையாய் இருக்கும் நாட்களில் அர்ச்சகர் ரக்ஷாபந்தனம் செய்துகொண்டு பிரம்மோத்ஸவம் செய்வதும் ப்ரதிஷ்டை, பவித்ரோத்ஸவம் முதலியவற்றில் ரித்விக்காக இருப்பதும் கூடாது. ரக்ஷாபந்தனம் செய்து கொண்டபிறகு ரஜஸ்வலையானால் தோஷம் இல்லை.

''ரஜஸ்வலா ச யா நாரீ ப்ரஸூதாயாஸ்ச யோஷிதா
நைவகர்மணி பித்ரியேச தாஸாம் பர்த்துரஶுத்யதா''

என்ற தர்மம் அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல் பிரசவமாகியிருந்தால் 40 நாள் கழித்து பாண்ட சுத்தியான பின்னரே ரக்ஷாபந்தனம் செய்து கொள்ளலாம். பத்னி ரஜஸ்வலையாக இருக்கும்போதும், ப்ரஸவித்த 40 நாட்களுக்குள்ளாகவும், ப்ரேத ஆசௌசம் நீங்கும் முன்னரும் ரக்ஷாபந்தனம் நிமந்த்ரணம் இருத்தல் இவை செய்து கொள்ளவே கூடாது.

ஸ்ம்ருதிஸார ஸமுச்சயம் என்ற நூலில்:

'க்ரஹணேஷு த்விதீயேஹ்நி ருதுதோஷே து பஞ்சமே
ம்ருதகே து த்ரயோதஶ்யாம் ஜாத ஏகாதசேஹனி''

க்ரஹணத்தில் 2ம் நாளும், ருதுவான பஞ்சம தினமும், மரணத்தில் 13 வது தினமும், பிறப்புத் தீட்டு 11 வது தினமும் நீங்குகிறது என்பதால் நைமித்திக கர்மங்கள் தொடங்கும்போது தீட்டு இல்லாமல் இருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

சுத்தா பர்த்துச் சதுர்த்தேஹ்நி ஸ்னாதா நாரீ ரஜஸ்வலா
தைவே கர்மணி பித்ரியேச பஞ்சமேஹனி சுத்யதி (கௌதமஸ்ருதி)

நித்ய கர்மாக்களுக்கு ரஜஸ்வலா தோஷம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. நைமித்திக கர்மங்களில்தான் ஆரம்ப லக்னம் பார்த்து ஆரம்பிக்கிறோம். அப்படி ஆரம்பிக்கும்போது ரஜஸ்வலா தோஷம் இருக்கலாகாது. மனைவிதான் ரஜஸ்வலை யாகிறாள் என்றாலும் கணவனின் சரீரத்தில் பாதி மனைவிக்கு உரிமை என்பதால் கணவனுக்கும் தோஷம் உண்டு.

7. வைகாநஸர்களுக்கு சாஸ்திரங்களில் வேறு பெயர் உண்டா?

வைகாநஸர்களை

(1) வாலகில்யர்கள் (2) வாநப்ரஸ்தர்கள் (3) ஆயாதயா மக்ஞர்கள் (4) ஆதி வைஷ்ணவர்கள் (5) கர்ப்பவைஷ்ணவர்கள் (6) கடசாகீயர்கள் (7) சுக்லயாஜுஷர்கள் (8) உபகாயநாதிகள் (9) ஏகாயநீசாகீயர்கள்

என்றும் குறிப்பிடுவதுண்டு.

8. வைகாநஸர்களுக்கு தேவகலத்வகோஷம் இல்லையா?

வைகாநஸர்களுக்கு தேவலகத்வதோஷம் இல்லை. இது ஹாரிதஸ்மிருதியில் கீழ்க்கண்டவாறு கூறப்பட்டது.

''வைகாநஸஸ்து யோ விப்ரோ ஹரிபூஜாஸு தத்பர:
நாஸௌ தேவலகோ க்ஞேயோ ஹரி பாதாப்ஜ ஸம்ஸ்ரயாத்''

விஷ்ணு ஆராதனையே தொழிலாக உடைய வைகாநஸர்கள் பகவானின் திருவடிகளை ஆச்ரயித்திருப்பதால் தேவலகதோஷம் அவர்களுக்கு இல்லை. விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதற்காகவே பிறந்தவர்கள் என்பதால் ஆலயார்ச்சனபாகிந: என்று குறிக்கப்படுகின்றனர்.

வைகாநஸ ஸுத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டு, வைதீக முறையில் விஷ்ணு ஆலயங்களில் பூஜை செய்பவர்களுக்கு தேவலகதோஷம் இல்லை.

9. யார் யாருக்கு தேவலகத்வதோஷம் உண்டு?

ச்ருதிமுக்தா பலத்தில் வர்ணாஸ்ரம தர்ம காண்டத்தில் கூறப்படுவது.

''கர்ம தேவலகா: கேசித் கல்ப தேவலகா: பரே
சுத்ததேவலகா: கேசித் த்ரிதா தேவலகா: ஸ்ம்ருதா:''

தேவலகதோஷமுடையவர்கள் (1) கர்மதேவலகர்கள் (2) கல்பதேவலகர்கள் (3) சுத்த தேவலகர்கள் என்று மூன்று வகைப்படுவர். கர்ம தேவலகர்கள்

''அர்த்தார்த்தீ காலநிர்தேசி யோ தேவம் பூஜயேத் ஸதா
கர்மதேவலகோ நாம ஸர்வகர்ம பஹிஷ்க்ருத:''

பணத்திற்காக ஆசைப்பட்டு (தன்ஸூத்திரத்தில விதிக்கப் படாத) ஆலயார்ச்சனையை சில காலத்துக்கு இவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு ஆலயார்ச்சனை செய்பவர் கர்ம தேவலகர் என்று அழைக்கப்படுகிறுர். இவர் எல்லா வைதீக கர்மாக்களிலும் விலக்கப்படவேண்டியவர் கல்பதேவலகர்:-

பாஞ்சராத்ரவிதாநக்ஞோ தீக்ஷா விரஹிதோர்ச்சக:
சதுர்வேதாதிகாரோபி கல்பதேவலக ஸ்ம்ருத:

பாஞ்சராத்ர ஸாஸ்த்ரங்களைப்படித்தறிந்துகொண்டு நான்கு வேதங்களையும் அறிந்தவராயினும் தீக்ஷைபெற்றுக் கொள்ளாமல் ஆலயத்தில் விஷ்ணுவை ஆராதிப்பவர்கள் கல்ப தேவலகர்கள். இவர்களும் எல்லா வைதீக கர்மாக்களிலும் விலக்கப்படவேண்டியவர்கள்.

சுத்ததேவலகர்கள்
''ஆகமோக்தவிதானக்ஞோ பூதகாள்யுபஜீவக:
சுத்த தேவலகோ நாம ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருத:''

ஆகம விதிகளின்படி பூதங்கள், காளிகோவில்களில் பூஜைசெய்து அதனால் ஜீவிப்பவர்கள் சுத்த தேவலகர்கள். இவர்களும் வைதீக கர்மாக்களில் விலக்கப்படவேண்டியவர்கள் வைகாநஸர்களுக்கும், பாஞ்சராத்ர (காத்யாயன) அர்ச்சகர்களுக்கும் தேவலகத்வதோஷம் இல்லை. காத்யாயன ஸூத்திரஸ்தர் தவிர மற்றவர்கள் தீக்ஷை பெருமல் பாஞ்சராத்ர விதிப்படி ஆலயார்ச்சனை செய்தாலும் தேவலகத்வ தோஷம் உண்டு. தேவ்லகத்வ தோஷம் உடையவர்களை வைதிககர்மாக்களில் சேர்த்துக்கொள்வதோ, அவர்களுக்கு தானம் கொடுப்பதோ தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

10. சில பெருமாள் சந்நிதி விமானத்தில் நரசிம்மரை தெற்கு முகமாகவும் சிலவற்றில் மேற்கு முகமாகவும் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. எது சரி?

விமானத்தில் முதல் தளத்திலாவது மத்தியிலுள்ள தளத்திலாவது மூன்றாவது தளத்திலாவது நரசிம்மரை தெற்கு முகமாகவாவது மேற்கு முகமாகவாவது பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று விமானார்ச்சன கல்பம் 29 வது படலத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு செய்வதால் ஸர்வ சத்ரு நாசம் ஏற்பட்டு எல்லா விருப்பமும் நிறைவேறும்.

11. சதுர்தசகலஶஸ்நபநம் என்றால் என்ன?

பதினான்கு கலசங்களில் ஸ்நபனத்ரவ்யங்கள் 7 ம் உபஸ்நாநார்த்தம் சுத்த தீர்த்தம் 7 ம் வைத்து செய்யப் படுவது பெருமாளுக்கு ஸ்நாநாஸனம் ஸமர்பித்து கிழக்குப் புறமாக தெற்கு முதல் வடக்கு வரை இரண்டு வரிசைகளாக கலசங்களை வைத்து (1) பஞ்சகவ்யம் (2) நெய் (3) தேன் (4) தயிர் (5) கந்தோதகம் (6) அக்ஷதோதகம் (7) குஶோதகம் ஓர் வரிசையிலும் அதற்கு முன்பாக உபஸ்நாநத்திற்காக ஶுத்தோதகம் இவைகளால் பூரித்து அபிமந்த்ரித்து பெருமாளுக்கு க்ரமமாக திருமஞ்சனம் செய்யவேண்டும்.

பஞ்ச கவ்யத்தை "த்ர்யம்பகம் யஜாமஹே" என்ற மந்த்ரத்தால் கலஸத்தில் சேர்த்து ஸர்வமாவாஹயாமி என்று அதில் ஆவாஹனம் செய்து உபஸ்நாநபாத்திரத்தில் விச்வான் தேவான். ஆவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சித்து "வஸோ: பவித்ரமிதி" மந்த்ரத்தால் பஞ்சகவ்யத்தை எடுத்து ஸ்நபனம் செய்யவேண்டும். வாரீஸ்ச்சதஸ்ர: என்றா மந்த்ரத்தினால் உபஸ்நாநபாத்திர தீர்த்தத்தினால் ஸ்நபநம் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு உபஸ்நாநபாத்திர தீர்த்தத் தினாலும் இவ்வாறே ஸ்நபநம் செய்யவேண்டும்.

நெய் கிருதப்ரதீக: என்ற மந்த்ரத்தால் நெய்யை சேர்த்து அதில் ஸாமவேதத்தை ஆவாஹனம் செய்து உபஸ்நா நபாத்திரத்தில் அப்ஸரஸ ஆவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சிக்க வேண்டும். "அக்ந ஆயாஹி" என்ற மந்த் ரத்தினால் நெய்யினால் திருமஞ்சனம் செய்து உபஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

''யந்மதுநோ'' என்ற மந்திரத்தினால் தேன் சேர்ந்து அதில் ருக்வேதமா வாஹயாமி எனறு ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சித்து ''அக்நிமீளே'' என்ற மந்த்ரத் தினால் தேன் திருமஞ்சனம் செய்து உபஸ்நாந தீர்த்தத்தினால் திருமஞ்சனம் செய்யவும்.

தயிர் 'ததிக்ராவிண்ண'' என்ற மந்த்ரத்தினால் தயிர்சேர்த்து அதில் யஜுர் வேதமாவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து உபதஸ்நா நபாத்திரத்தில் ருத்ரமா வாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சித்து ''இஷேத் வோர்ஜேத்வா'' என்ற மந்த்ரத்தினால் தயிரினால் திருமஞ்சனம் செய்து உபஸ்நாந தீர்த்தத்தால் ஸ்நபநம் செய்யவும்.

கந்தோதகம் 'ஸோமகும் ராஜானம்''என்ற மந்திரத்தினால் சந்தன தீர்த்தத்தை சேர்த்து ருதூன் ஆவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து உபஸ்நாநபாத்திரத்தில் மருத: ஆவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சித்து ''அபித்வா'' என்ற மந்திரத்தினால் சந்தன தீர்த்தத்தால் திருமஞ்சனம் செய்து உபஸ்நாநதீர்த்தத்தினால் ஸ்நபனம் செய்யவும்.

அக்ஷதோதகம்: ''இமா ஓஷதய'' என்ற மந்த்ரத்தால் அக்ஷதையுடன் தீர்த்தம் சேர்த்து கஸ்யபமாவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து உபஸ்நாநபாத்திரத்தில் ப்ருஹஸ்பதிமாவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சித்து ''இமா ஓஷதய'' என்ற மந்திரத்தினால் அக்ஷதோதக திருமஞ்சனம் செய்து உபஸ்நாந தீர்த்தத்தினால் ஸ்நபநம் செய்யவும்.

குஶோதகம்: 'யதஸ்வமாஸீத்'' என்ற மந்திரத்தினால் தர்ப்பையும் தீர்த்தமும் சேர்த்து முநீன் ஆவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து உபஸ்நாநபாத்திரத்தில் தக்ஷகம் ஆவாஹயாமி என்று ஆவாஹனம் செய்து அர்ச்சித்து ''சத்வாரி வாக்'' என்ற மந்த்ரம் சொல்லி குஶோதகத்தினால் திருமஞ்சனம் செய்து உபஸ்நாநதீர்த்தத்தினால் வாரீஸ்சதஸ்ர: என்ற மந்திரத்தினால் திருமஞ்சனம் செய்யவேண்டியது இது சதுர்தஶஸ்கலஶ ஸ்நபநம் எனப்படும்.

12. புண்ய புஷ்பங்கள் யாவை?

பில்வ இலை கரவீர புஷ்பம் (அரளி) நந்த்யாவர்த்தம் (நந்த்யா வட்டை) பத்மம் (தாமரை) குமுதம் (நெய்தல்) முதலியவை புண்ய புஷ்பங்கள் எனப்படும்.

13. பால் நெய் அன்னம் இவைகளை பகவானுக்கு ஸமர்ப் பிப்பதால் என்ன நன்மையை நாம் அடையமுடியும்?

யக்ஞம் என்பது பூஜையாகும். வைகாநஸகல்பஸூத்ரம் இரண்டாவது பிரச்னம் எட்டாவது கண்டத்தில்

பயஸா முமுக்ஷோ: ஸ்ரீகாமஸ்யவா ஆஜ்யேன தேஜஸ் காமஸ்ய தத்நா இந்த்ரிய காமஸ்ய	மோக்ஷம் (அ) ஐசுவரி யத்தை அடைய பாலையும் தேஜஸ்(புகழ்) அடைய நெய்யையும் ஐம்புலன் வழி எல்லா இன்பங்களையும் அடைய தயிரையும்
யவாத்வா க்ராம காமஸ்ய ஓதநேந அன்ன காமஸ்ய	கிராமத்தை அடைய தானியத்தையும் அன்னம் முதலிய உணவு குறைவின்றி கிடைக்க ஓதனங் களையும்
தண்டுலைர்ஓஜஸ் காமஸ்ய பாப்மானம் ஹந்துகாமஸ்யவா பிஷ்டேன வித்யா காமஸ்ய ஸோமேன ப்ரம்ம வர்ச்சஸகாமஸ்ய ஜுஹுயாத்	ஓஜஸ் என்ற தவ வலிவும் பாபங்களைபோக்கவும் அரிசியையும் கல்வியில் சிறந்து விளங்க மாவையும் ஸோமரஸத்தினுல் ப்ரம்மவர்ச்சஸ் அடையவும் ஹோமம் செய்யவேண்டும் என்றுள்ளது.

ஆலயார்ச்சனையிலும் மேற்கண்டபொருள்களை பகவ தர்ப்பணம் செய்வதால் மேற்கண்ட பலன்களை அடையலாம். தேன் திருமஞ்சனம் செய்வதால் நல்ல குரல்வளம் ஏற்படும். இனிய வாக்கு வல்லமை உண்டாகும். சந்தனம் திருமஞ்சனம் செய்தால் பாபங்கள் விலகும் தோல்வியாதிகள் ஒழியும்.

14. நமது சாஸ்திரங்களில் தான்யம் காய்கறி இவைகளின் பெயர்கள் வடமொழியில் இருப்பதால் புரியவில்லை. ஸம்ஸ்க்ருத தமிழ் அகராதியும் கிடைக்கவில்லை. எப்படிப் புரிந்து கொள்வது?

சாஸ்திரம் அறிந்த பெரியோர்களை அண்டி விநயமுடன் கேட்டு அறியவேண்டும். விடாமுயற்சியுடன் விசாரித்தால் ஆசாரியன் அநுக்ரஹம் பண்ணுவார். கீழே சில வடமொழி சொற்களுக்கு தமிழ் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

நீவார:	-	குளச்சநெல்
வரகம்	-	வரகு
கோத்ரவம்	-	வரகு (பெரியது)
குதாந்யம்	-	சோளம் கம்பு முதலியவை
தண்டுலம்	-	அரிசி
வ்ரீஹி	-	நெல்
திலம்	-	எள்ளு
முத்கம்	-	பயறு
ஆடகம்	-	துவரை
குளுத்தம்	-	கொள்ளு
மஸூரம்	-	கடலை
மாஷம்	-	உளுந்து
காலாயம்	-	வேர்க்கடலை
தில பிஷ்டம்	-	புண்ணுக்கு
கதளீ	-	வாழை
சூதகம்	-	மா
பநஸம்	-	பலா
காரவல்லி	-	பாகல்- பிரண்டை
ஶிம்யம்	-	அவ்வரை
வ்யாக்ரநகீ	-	புங்கு
கர்கந்து	-	இலந்தை
உர்வாருகம்	-	வெள்ளரி
ஸூரணம்	-	கருணைக்கிழங்கு
ஶாகுடம்	-	சேம்பு
ஹிங்கு	-	சிவந்தபெருங்காயம்

த்ரிபலா	-	கடுக்காய், தானிக்காய்
ப்ரஹதீ பேத:	-	கத்தரி முள்ளு கத்தரி செங்கத்திரி முதலியவை
கூஶ்மாண்டம்	-	பூசணிக்காய்
கர்கரீ	-	கத்தரிக்காய்
நிஷ்பாவம்	-	அவரைக்காய்
கவாக்ஷம்	-	வெண்டைக்காய்
மாதுலுங்கம்	-	மாதுளம்பழம்
கபாலம்	-	சுரைக்காய்
ஆந்த்ரம்	-	புடலங்காய்
பிடமூலகம்	-	முள்ளங்கி
கரஞ்சம்	-	புங்கு
நாரீகேளம்	-	தேங்காய்
பீஜபூரகம்	-	கொய்யா
தைலம்	-	எண்ணை
க்ருதம்	-	நெய்
பத்ரம்	-	இலை
குஸுமம்	-	புஷ்பம்
ஆதாவம்	-	சுத்தஜலம்
பல்லவம்	-	துளிர்
குடம்	-	வெல்லம்
இக்ஷு	-	கரும்பு
ஸுவர்ணம்	-	பொன்
ரஜதம்	-	வெள்ளி
தாம்ரம்	-	செப்பு
அயஸம்	-	இரும்பு
தாரு	-	மரம்
கும்பம்	-	குடம்
த்ரிபாதம்	-	முக்காலி
வேதி	-	மேடை
சதுரஶ்ரம்	-	சதுரம்
வர்த்துலம்	-	வட்டம்
ப்ரச்சன்னபடம்	-	திரை
அபிகாரம்	-	நெய்சேர்ப்பது

15. ''பரிஷத்'' என்ற சொல்லுக்கு என்ன பொருள்?

யாக்ஞ வல்க்யர்:-

சத்வாரோ வேத தர்மக்ஞா: பரிஷத் த்ரைவித்யமேவவா
ஸாப்ருதேயம் ஸதர்மஸ்யாத் ஏகோ வா அத்யாத்ம வித்தம:

வேததர்மம் நன்கு அறிந்த நான்கு அல்லது ருக் யஜுர் ஸாம வேதமறிந்தவர்கள் இவர்கள் சேர்ந்துள்ள கூட்டத்திற்கு பரிஷத் என்று பெயர்.

மநு:-

ருக்வேத வித் யஜுர்விச்ச ஸாமவேத விதேவச
த்ரய வரா: பரிஷத்ஜ்ஞேயா: தர்மஸம்ஶயநிர்ணயே.

ருக்வேதம் யஜுர் வேதம் ஸாம வேதம் நன்கு அறிந்த சிறந்த மூன்று பிராம்மணர்களாவது அடங்கிய குழுவிற்கு பரிஷத் என்று பெயர். தர்ம ஸந்தேஹம் ஏற்படும்போது பரிஷத் சொல்கிறபடி கார்யங்களை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். வைதிக கார்யங்களை பரிஷத் அநுக்ஞையுடன் தான் ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

16. வைகாநஸர்கள் அருணர்கள் கேதவ: வாதரஶநா: என்று அழைக்கப்படுவதேன்?

பிரம்மா தவம் செய்து ஸ்ரீமந்நாராயணனை த்யானம் செய்தபோது அருணர்கள், கேதுக்கள் வாதரஶநர்கள் தோன்றினர். இவர்கள் பிரம்மபுத்ரர்கள் பரமாத்ம சிந்தனையுடையவர்களாய் எப்போதும் பகவத்யானத்துடன் ஆசைகள் ஏதும் அற்றவர்களாய் இருந்தவர்கள் அருணர்கள் என்றும்

ஸர்வ பாவங்களிலும் பரமாத்மாவையே த்யானம் செய்பவர்களில் மிகவும் உயர்ந்தவர்களாய் இருந்ததனுல் கேதுக்கள் என்றும் மோஹம் மாநம் அவமானம் என்றவைகளைக் கடந்து திகம்பரர்களாய் இருந்தவர்கள் வாதரஶநர்கள் என்றும் அழைக்கப்பட்டனர்.

17. வைகாநஸர்களுக்கு ஆசார்யராக இருக்கும் தகுதி உண்டென்பதற்கு எது பிரமாணம்?

மஹாபாரதம் சாந்திபர்வத்தில் வைகாநஸ விகநஸாசார்ய என்று ஆசார்யராய் விகநஸர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார்.

போதாயநர் "குரோஸ் ஸமாநவ்ருத்திர் வைகாநஸ" என்று குறிப்பிடுவதால் வைகாநஸர்களுக்கு ஆசார்யத்வமும் குருத்வமும் உண்டு.

18. வைகாநஸர்களை (த்ரிசுக்லர்) மூன்று சுத்தமும் உடையவர்கள் என்பதன் பொருள் என்ன?

ஜன்மஞ சுக்லத்வம் வித்யயா சுக்லத்வம் கர்மஞ சுக்லத்வம் என்று மூன்று சுத்தம் சொல்லப்பட்டது.

பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டவர். அயோநிஜர் என்பதால் விகநஸருக்கும். விஷ்ணு பலிகர்மாவினுல் வைகாநஸர் அனைவருக்கும் பிறப்பில் சுத்தமுள்ளது.

பகவத் ப்ரதிபாதனஞான பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞா னதத் ஆராதன விதிப்ரதிபாதக வைகாநஸ சாஸ்திர நிஷ்டர்கள் என்பதால் வித்யையால் சுத்தமுடையவர்கள்.

பகவதாராதனமே ஆயுள் உள்ளவரை செய்யும் தொழிலாக ஏற்பட்டிருப்பதால் கர்மாவினுல் சுத்தமும் உடையவர்கள். மஹாபாரதம் ஆரண்ய பர்வத்தில் மூன்று சுத்தமுடைய வைகாநஸர்கள் ஸேவிக்கத்தக்கவர்கள் என்றுள்ளது.

19. ஸங்கல்ப ச்ரார்த்தம் செய்யும்பொழுது புண்யா ஹவாசனம் செய்ய வேண்டுமா?

அவசியம் செய்யவேண்டும். தேவதாராதனம் செய்யும் இடம் சுத்தமாகவேண்டும். பித்ரு தேவதைகளையும் விச்வேதேவர்களையும்ச்ராந்த்தரக்ஷகரான விஷ்ணுவையும் வரித்து ஆராதிக்கின்ற இடம் சுத்தியாவதற்காக புண் யாஹவாசனம் செய்து பின்னர் தான் பிராம்மணவரணம் செய்ய வேண்டும்.

ஆனந்தராமாயணத்தில் யுத்தகாண்டத்தில் தனக்கு உபகாரம் செய்த த்ரிஜடைக்கு அனுக்ரஹம் செய்யவேண்டும் என்று ஸீதை இராமனிடம் வேண்டினபோது ஸ்ரீராமன் த்ரிஜடைக்கு வஸ்திராபரணங்களைக் கொடுத்து "கிருஹ சுத்தியில்லாமல் நடத்தும் சிராத்த க்ரியையின் புண்யபலன் அனைத்தும் நீ அடைவாய் என்று அருளினர். கிருஹ சுத்தியில்லாமல் சிராத்தம் செய்வதால் அதன் பலன்

ராக்ஷஸர்களை அடைகிறது. என்பது இதனால் விளங்குகிறது. அதேபோல் பிராம்மண வரணத்தின் போது பாதங்களில் நெய்யைத் தடவாமல் பாதப்ரக்ஷாளனம்செய்வதால் பலன் ராக்ஷஸர்களை அடைகிறது. சிராத்த தக்ஷிணை கொடுக்காத சிரார்த்தபலனும் ராக்ஷஸர்களை அடைகிறது.

20. அபிஜித் முகூர்த்தத்தில் எல்லா தோஷங்களும் போய்விடுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது அபிஜித் முகூர்த்தத்தினுல் ப்ரதிஷ்டை செய்யலாமா?

அபிஜித் முகூர்த்தத்தில் தோஷங்கள் நசிக்கின்றன என்பது சரியானுலும், தென் திசைநோக்கிப் பிரயாணம் செய்வது, த்வஜாரோஹணம் செய்வது, யாகம் ஆரம்பிப்பது, பிரதிஷ்டை செய்வது இவை செய்யக்கூடாது. செய்தால் கர்த்தா மரணமடைவான் என்று ஜ்யோதிஷரத்னுகரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

21. வைகாநஸர்கள் நைமிசாரண்யத்தைக் கொண்டாட வேண்டிய அவசியம் என்ன?

ஆசாரியன் வஸித்ததேசம் அவர் அதை விட்டுப்போன பிறகும் சிஷ்யனுக்கு உத்தேஶ்யமான புண்யஸ்தலமாகிறது என்கிற தர்மசாஸ்திரப்படி நித்யரான நம் ஆசாரியர் நைமநிசாரண்யத்துக்கு எழுந்தருளி தனது சிஷ்யர்களுக்கு ஒண்ணரை கோடி கிரந்தங்களை உபதேசித்ததால் வைகாநஸர்கள் ஆசாரியரையும் நைமிசாரண்யத்தையும் பிரதி தினம் ஸ்மரிக்க வேண்டும்.

22. ஆக்ரயணம் என்ருல் என்ன?

ஆக்ரயணம் என்பது ஒரு பாகயக்ஞம். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் புது தான்யம் வந்தவுடன் ஆக்ரயணம் என்கிற பாகயக்ஞத்தை க்ருஹஸ்தன் செய்யவேண்டுமென்று நம் க்ருஹ்யஸூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

23. அதிராத்ரம் என்ருல் என்ன?

ஒரே ராத்திரியில் முடிவு பெருமல் பல இரவும் பகலும் நடத்தப்படும் யாகத்திற்கு அதிராத்ரம் எனப்படும். விஸ்வஜித் ஸூக்தத்தினுல் பல இரவும் பகலும் ஹோமம் செய்து எல்லா தடைகளையும் விலக்கி வெற்றியடையலாம் என்று வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

24. ஸமாவர்த்தனம் என்றால் என்ன? விளக்கவும்.

ஒரு பிரம்மச்சாரி தான் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஆறு விரதங்களையும் அனுஷ்டித்து அவைகளை விதிப்படி விட்டு விட்டு, குருகுலத்திலிருந்து மீண்டும் வீடு திரும்புவதற்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளே ஸமாவர்த்தனம் என்று அழைக்கப்படும் ஸம்ஸ்காரமாகும்.

இது விவாகத்துக்கு முந்தின ஸம்ஸ்காரமாக செய்யப் படுகிறது. பிரம்மசரிய விரதங்களை முடித்து அதற்கான ஹோமங்களைச் செய்து மந்த்ரபூர்வமாக க்ஷவரம் செய்துகொண்டு ஸ்னானம் செய்து மந்திரத்துடன் வேஷ்டி உத்தரீயம் தரித்து ஊர்த்வ புண்ட்ரம் தரித்து தலைக்கு பூச்சூடி மாலை அணிந்து சந்தனம் பூசிக்கொண்டு கண்ணுக் குமை இட்டுக்கொண்டு கண்ணாடிபார்த்து தண்டம் குடை பாதரக்ஷை அணிந்து கிழக்கு அல்லது வடக்கு நோக்கி செல்லவேண்டும். வேதாந்தம் பயில செல்லும் அந்தஸ் நாதகனை பெண் கொடுப்பவர், நிறுத்தி கால்களை அலம்பி மதுபர்க்கம் கொடுத்து, மனிதனாகப் பிறந்தவன் மூன்று கடன்களுடன் பிறப்பதால் அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு, கிருஹஸ்தாஸ்ரமம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சாஸ்திரங்கள் விதிப்பதால் தன் பெண்ணை கன்யாதான மாகக்கொடுப்பதாகக் கூறி ஸ்நாதகனை மணமேடைக்கு அழைத்துவரவேண்டும். இவையெல்லாம் மந்திரத்துடன் செய்யப்படவேண்டும். இது திருமணத்தோடு செய்யப் படவேண்டும் இது திருமணத்தோடு செய்யப்படுவதால் இது ஒரு தனி ஸம்ஸ்காரம் என்பதே பலருக்குப் புரிவதில்லை. கிரமப்படி பிரம்மச்சரிய விரதங்களை முடிக்காதவன் திருமணம் செய்துகொள்ளத் தகுதியற்றவன். இது த்விஜர் களுக்கு மட்டுமே விதிக்கப்பட்டது.

25. பக்ஷணம் சாப்பிடுவதும் விரதமாகுமா? விரத பக்ஷணம் ஏன் செய்கிறார்கள்?

சாப்பிடுவது விரதம் அல்ல. பிரம்மசாரியானவன் ஆறு விரதங்களை அநுஷ்டிக்க வேண்டும். பிரம்மசாரி பிக்ஷையெடுத்து சாப்பிட வேண்டும். நாக்குக்கு ருசியான பதார்த்தங்களை விரும்பக் கூடாது. அப்படி இருந்தால்தான்

வேதம் மறந்து போகாமல் இருக்கும். விரதம் முடிந்ததும் ஸ்நானம் செய்து ஸ்நாதகனாகிறான். அப்போது அவன் இதுநாள்வரை விரதத்தின் காரணமாக சாப்பிடாமல் இருந்த பக்ஷணங்களை சாப்பிடலாம். எனவே பெண்ணைக் கொடுப்பவர் விரதத்தை முடித்த பிரம்மசாரிக்கு பக்ஷணங்களைக் கொடுக்கிறார்.

26. 'ஸப்தபதி' என்றால் என்ன?

ஏழு அடிகள் கணவனும் மனைவியும் திருமணத்தின் போது மேற்கிலிருந்து கிழக்காக இணைந்து அடி எடுத்து வைப்பதைக் குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு அடி வைக்கும்போதும் மந்திரம் சொல்லி வைக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் பாதுகாப்பில்

1. உணவுக்காகவும்
2. பலத்திற்காகவும்
3. விரதங்களை அநுஷ்டிக்கவும்
4. சுகங்களை அநுபவிக்கவும்
5. பசு முதலியவற்றை அடையவும்
6. நன்மைகளைப் பெறவும்
7. ஏழு யாகங்களைச் செய்யவும்

நாம் இணைந்து நட்புடன் நடை போடுவோம் என்று ஏழு அடிகள் எடுத்து வைக்கிறார்கள். இந்த சப்தபதி நடை பெற்றால்தான் விவாஹம் நிறைவு பெற்றதாகக் கருதப்படும்.

27. பாணிக்ரஹணம் என்றால் என்ன?

மணமகன் மணமகளின் கைப்பிடித்துக் கொள்வது பாணிக்ரஹணம் எனப்படும். தனக்குக் கன்னிகா தானம் செய்யப்பட்ட பெண்ணின் கையை நல்ல பிரஜைகளைப் பெறுவதற்காக உன்னை ஏற்கிறேன் என்று மந்திரம் சொல்லி கையைப் பிடிக்க வேண்டும். இது விவாஹாங்கமான ஒரு சடங்கு. "கைத்தலம் பற்றக் கனாக் கண்டேன்" என்று ஆண்டாளும் இதைக் குறிப்பிட்டுள்ளாள். விவாஹத்தில் கன்யாதானம், பாணிக்ரஹணம், மாங்கல்யதாரணம், ஸப்தபதி இவை முக்கியமானவை.

28. அக்ஷதாரோபணம் என்றால் என்ன?

திருமணமான தம்பதிகளுக்கு அக்ஷதை புஷ்பம் இவற்றை கைநிறைய எடுத்துத் தம்பதிகளில் பெண்ணுக்கு முதலிலும் பின்னர் மாப்பிள்ளைக்கும் சிரஸில் சேர்த்து ஆசீர்வதிப்பது அக்ஷதாரோபணம் எனப்படும். தம்பதிகளின் பெற்றோர்களும் மற்றும் பெரியோர்களும் இதைச் செய்ய வேண்டும்.

பெண்ணுக்கு

1. அருந்ததியைப் போல் பதிவ்ரதையாய் இருப்பாயாக.
2. இந்திராணியைப் போல் எல்லா மங்களங்களையும் அடைவாயாக.
3. தேவமாதா அதிதியைப் போல் புத்திரர்களைப் பெறுவாயாக.
4. மகாலக்ஷ்மியைப் போல் புனிதமானவளாக இருப்பா யாக என்றும்

மணமகனுக்கு

1. மநுவைப்போல் பெரிய அதிகாரியாக விளங்குவாயாக
2. ப்ரஜாபதியைப்போல் நல்ல ப்ரஜைகளைப் பெறுவாயாக
3. புருஷோத்தமனைப் போல் பிறரால் ஜயிக்கப்ப டாதவனாக இருப்பாயாக
4. மஹேந்திரனைப்போல் எல்லா ஐசுவர்யங்களையும் அடைவாயாக என்றும் பொருள்படு மந்திரம் சொல்லி அக்ஷதை சேர்க்க வேண்டும்.

29. லாஜஹோமம் என்பது என்ன?

பொரிக்கு லாஜம் என்று பெயர். பொரியை மனைவியின் உள்ளங்கைகளில் சேர்த்து நெய்யினால் அபிகரித்து அதை தன் உள்ளங் கைகளில் பெற்று மந்திரம் சொல்லி மூன்று முறை அக்னியில் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இது விவாஹ அங்கமான சடங்காகும். மைத்துனனுக்கு சந்தனம் புஷ்பம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து உபசரித்து அவரை பொரிமுகத்து கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டும். விரோதிகளின் இடையே தடையின்றி நாங்கள் செல்ல வேண்டும் என்று

ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. அதன் பிறகு மூலஹோமம் செய்ய வேண்டும்.

30. நிஷேகம் கல்யாணத்தன்றே செய்வது சரியா?

சரியில்லை. திருமணம் பெண்ணின் வீட்டில் நடைபெற வேணும். நிஷேகம் மணமகனின் வீட்டில் நடைபெற வேணும். திருமணநாள் முதல் மூன்று நாட்களுக்கு ஸ்தாலீபாகம் வைச்வதேவம் பலிஹரணம் ஔபாஸனம் இவை செய்து அக்னி சமீபத்தில் சயனிக்க வேண்டும். சதுர்த்தீ ஹோமம் செய்து பின்னர்தான் நிஷேகம் செய்ய வேண்டும். ரஜஸ்வலா விவாஹம் போல் கல்யாணத்தன்றே நிஷேகம் நடத்தப்படுகிறது. கலியின் கோலம். மூன்று நாள் பிரம்மசரிய விரதம் அனுஷ்டித்து நான்காம் நாள் மணமகன் தன் வீட்டிற்கு பத்தினியையும் ஔபாஸன அக்னியையும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். பெண் கிருஹப்ரவேசம் செய்யும்போது வாசல் படியை மிதிக்காமல் வலது காலை முன்வைத்து உள்ளே செல்ல வேண்டும்.

31. ப்ரவரம் என்றால் என்ன?

ஒருவரின் கோத்ரம், ஸூத்ரம், கொள்ளு பாட்டன், பாட்டன், தகப்பன் இவர்களின் பெயருடன் தன் பெயர் விவரங்களையும் தான் அத்யயனம் செய்த வேதம் எது என்பதையும் தெரிவிப்பதே ப்ரவரம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

32. ஒருவன் தினமும் யார் யாரை ஸேவிக்க வேண்டும்?

தன்னுடைய தாய், தகப்பன், குரு, தமையன் இவர்களின் பாதங்களை தொட்டு நமஸ்கரிக்க வேண்டும். மற்றவர்களைப் பாதங்களைத் தொடாமல் நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

33. நமஸ்காரம் செய்வதால் என்ன பலன்?

வைகாநஸ ஸூத்ரம் 9 வது பிரச்னம் 11 வது கண்டத்தில் ஸேவிக்க வேண்டியவர்களை முறைப்படி ஸேவிப்பதால் ஒருவனுக்கு ஆயுள், அறிவு, பலம், ஆரோக்கியம், சுபம் இவை ஏற்படுகிறது என்று கூறுகிறது. பெரியோர்களைக் கண்டபோதெல்லாம் ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவிக்க வேண்டும்.

34. யாரை ஸேவிக்கக் கூடாது?

ஸேவித்தவரை வாழ்த்தாதவரை ஸேவிக்கக் கூடாது. அக்னியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவரையும் தர்ப்பணம் செய்து கொண்டிருப்பவரையும், சாப்பிடும்போதும், ஜலமலம் கழிக்கும்போதும் ஸேவிக்கக் கூடாது. நமஸ்காரத்தை ஏற்பவன் வாழ்த்தாவிட்டால் ஸேவித்தவரின் பாபங்கள் அவரை அடையும்.

35. ஸந்யாஸிகள் ஸேவிக்கலாமா?

ஸந்யாஸிகள் பகவானையும், தன் ஆசாரியனையும், தன் தாயாரையும் ஸேவிக்கலாம். தகப்பனார் உட்பட மற்ற எவரையும் ஸேவிக்கக் கூடாது.

36. பெரியவர்களை ஸேவிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டது. பெரியவர்கள் யார்?

வயோவிருத்தர்
ஞான விருத்தர்
சீல விருத்தர்

எனப் பெரியவர்கள் மூன்றுவகைப்பட்டவர்களாவர். தன்னைவிட வயதில் மூத்தவர் வயோவிருத்தர். அறிவில் பெரியவர் ஞானவிருத்தர். ஆசாரத்தில் பெரியவர் சீலவிருத்தர். வயதில் சிறியவரானாலும் சாஸ்திர ஞானமும் சிறந்த ஒழுக்கமும் உடையவரை வணங்க வேண்டும். சந்நியாசிகள் எல்லோராலும் வணங்கப்பட வேண்டியவர்கள். கற்புடைய பெண்களைத் தாயைப்போல் வணங்க வேண்டும். நல்லொழுக்கம் இல்லாதவர்களை வணங்கக் கூடாது.

37. நாந்தீமுகம் என்றால் என்ன?

நம்முடைய வம்சாபிவிருத்திக்காகவும் நல்வாழ்வுக்காகவும் நம் பித்ருதேவதைகளை ஆராதிக்க வேண்டும். வீட்டில் சுப காரியங்கள் செய்வதற்கு முன் நம்முன்னோர்களான பித்ருக்களை ஆராதித்து அவர்களின் ஆசியைப் பெறவேண்டும். இது நமது ஸூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மா. செய்யாவிட்டால் தோஷம் சம்பவிக்கும். பித்ருக்களின் சாபம் ஏற்படும். எனவே நாந்தீ செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

38. பஞ்சமஹாயக்ஞம் என்றால் என்ன?

1) பிரம்ம யக்ஞம், 2) தேவ யக்ஞம், 3) பித்ரு யக்ஞம், 4) பூத யக்ஞம், 5) மனுஷ்யயக்ஞம் என பஞ்சமஹா யக்ஞங்களையும் க்ருஹஸ்தன் ஒவ்வொரு நாளும் செய்ய வேண்டும். திருவள்ளுவரும் இதைக் கூறியுள்ளார்.

39. பிரம்ம யக்ஞம் என்றால் என்ன?

ஸாவித்ரீ மந்திரத்தையும் தன்னுடைய வேதத்திலிருந்து ஒரு பகுதியையாவது அத்யயனம் செய்வதைப் ப்ரம்மயக்ஞம் எனப்படுகிறது. **ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்** என்று இது தமிழில் கூறப்பட்டது. அபிவாதனம் செய்யும் போது யஜுஸாகா அத்யாயீ என்பதைக் கவனிக்கவும்.

40. தேவ யக்ஞம் எனப்படுவது யாது?

பக்குவம் செய்த அன்னத்தை வைச்வதேவ ஹோமம் செய்வதை தேவயக்ஞம் எனப்படுகிறது. ஹவிஸ் ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. பூயோ ஹவிஷ்கரணமாசாஸ்தே என்று வேதத்தில் ஆசீர்வாத மந்திரம் வருகிறது. இதனால் தினம் வைச்வதேவ யக்ஞம் செய்ய வேண்டும் என்பது தெரிகிறது.

41. பித்ரு யக்ஞம் என்பது என்ன?

பித்ருக்களை உத்தேசித்து பலிஹரணம் செய்வது பித்ரு யக்ஞம் எனப்படுகிறது. ஜீவ பித்ருக்களுக்குப் பலி கிடையாது.

42. பூத யக்ஞம் எனப்படுவது என்ன?

பூதங்களை உத்தேசித்துக் கொடுக்கப்படும் பலி பூத யக்ஞம் எனப்படும். இது காக்கை முதலியவற்றிற்குப் பூமியில் போடப்படும் பலி.

43. மநுஷ்ய யக்ஞம் என்றால் என்ன?

அதிதிகளுக்கும், விருந்தினர்களுக்கும், பசியுடன் வருபவர்க்கும் அன்புடையவராய் அன்னம் கொடுப்பது மநுஷ்ய யக்ஞம் எனப்படும். ஒரு கிருஹஸ்தன் மேலே சொன்ன ஐந்து யக்ஞங்களையும் செய்த பிறகே தான் சாப்பிட வேண்டும்.

44. ஸ்ரீவைகாநஸ பகவத் சாஸ்த்ரப்படி பூஜை செய்வதற்கு வைகாநஸ ஸூத்ரம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்லப்படுகிறது?

ப்ருகு, மரீசி, அத்ரி, காச்யபர் என்ற நான்கு ரிஷிகளும் ஸ்ரீவிகநஸரின் சிஷ்யர்கள். ஸ்ரீவிகநஸர் ஒண்ணரைகோடி கிரந்தங்களாக பகவத் சாஸ்திரத்தை தன் சிஷ்யர்களுக்கு உபதேசித்தார். அவர்கள் அதை 4 லட்சம் கிரந்தங்களாக சுருக்கி உபதேசித்தனர். ஆலய நிர்மாணம் பிரதிஷ்டை உத்ஸவங்கள் நித்யார்ச்சனை இவை எல்லாவற்றிலும் யக்ஞம் செய்து செய்ய வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறு யக்ஞம் செய்யும்போது அக்னிப்ரதிஷ்டை அந்தஹோமம் இவை ஸ்ரீவைகாநஸ ஸூத்திரத்தில் உள்ளவாறு செய்ய வேண்டும் என்று விதித்திருப்பதால் ஸ்ரீவைகாநஸ ஸூத்திரம் தெரிந்தால் தான் ஸ்ரீவைகாநஸ பகவத் சாஸ்திர விதிப்படி பூஜை செய்ய இயலும். இதர ஸூத்ரகாரர்கள் சிலர் வைஷ்ணவர்களாயும் சிலர் சைவர்களாயும் சிலர் ஸ்மார்த்தர்களாயும் இருக்கிறார்கள். வைகாநஸ ஸூத்ரஸ்தர்கள் அனைவருமே வைஷ்ணவர்கள். ஸ்ரீவைகாநஸ ஸூத்திரத்தில்தான் நித்ய ஹோமம் முடிந்ததும் விஷ்ணுவை அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்பது விதிக்கப்பட்டுள்ளது. விஷ்ணுவை வீட்டிலோ கோவிலிலோ அர்ச்சிப்பதால் மோக்ஷம் அடையலாம் என்று உபதேசிக்கப்பட்டது. விஷ்ணுவை அர்ச்சிப்பதற்கான ப்ரபத்தி வைகாநஸர்கள் அனைவருக்கும் கர்ப்பத்திலேயே சித்திக்கிறது. எனவே வைகாநஸ பகவத் சாஸ்திரப்படி பூஜை செய்ய வைகாநஸ ஸூத்ர அநுஷ்டானம் அவசியமாகிறது.

45. விமாநார்ச்சன கல்பம் என்ற நூல் எப்படித் தோன்றியது?

மரீசி முநிவர் தன் சிஷ்யர்களுடன் தர்ப்பாஸநத்தில் வீற்றிருந்தார். அப்போது பல லோகங்களில் வஸிப்ப வர்களும் தர்மவான்களும் ஆகிய ரிஷிகள் திரளாய் வந்து மரீசி மகரிஷியை நமஸ்கரித்து எந்த மார்க்கத்தில் எந்த மந்திரத்தைக் கொண்டு எந்த தேவனை அர்ச்சித்தால் எந்த லோகத்தை அடையலாம் என்பதை உபதேசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு இணங்கி விமாநார்ச்சன கல்பம் என்ற க்ரந்தத்தை மரீசி மஹரிஷி உபதேசித்தார்.

எப்போதும் ஆனந்தத்துடன் முகமலர்த்தியுடன் விளங்கு பவரும் பரமாத்மாவுமான ஸ்ரீமந் நாராயணனை த்யானம் செய்து, ஸேவித்து வேதமந்திரங்களால் வேதம் வகுத்த வழியில் அவரை அர்ச்சிப்பவர்கள் வேதத்தில் சொல்லப் பட்டதும் சாச்வதமானதும் இந்திரியங்களுக்கு அப்பாற் பட்டதும் மேலானதற்கெல்லாம் மேலானதும் தேவர்களா லும் அடையமுடியாததுமான பரமபதத்தை அடைகிறார்கள் என்று விடை கொடுத்து அப்படிப்பட்ட அர்ச்சனை எப்படி செய்ய வேண்டும் என்பதை விமாநார்ச்சன கல்பத்தில் விளக்கியிருக்கிறார்.

46. ரிஷிகள் மரீசி மகரிஷியைப் பொதுவாக எந்த தேவனை அர்ச்சித்தால் எந்த லோகத்தை அடையலாம் என்றுதானே கேட்டார்கள்? ஸ்ரீமந் நாராயணனை அர்ச்சிப்பதை மட்டும் ஏன் உபதேசித்தார்?

ஸ்ரீவிஷ்ணோர்நித்யார்ச்சா ஸர்வதேவார்ச்சாபவதி என்று விகநஸர் வேதப்ரமாணத்துடன் உபதேசித்திருப்பதாலும் மோக்ஷம் உள்பட இகபர சுகங்கள் அனைத்தையும் கொடுக்கவல்லவர் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஒருவரே என்பதாலும், மற்ற தேவர்களால் ஒரு அளவுக்குட்பட்டே வழங்கக் கூடியவற்றையும் மற்ற எந்த தேவர்களாலும் வழங்க இயலாத மோக்ஷத்தையும் ஸ்ரீமந்நாராயணனிடத்திலிருந்தே பெறலாம் என்பதாலும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை வேதமந்திரங்க ளைக் கொண்டு அர்ச்சிக்கும் முறையை விமானார்ச்சன கல்பத்தில் உபதேசித்துள்ளார்.

47. விஷ்ணுவை அர்ச்சிப்பதால் எல்லா தேவதைகளும் அர்ச் சிக்கப்பட்டவராகிறார்கள் என்பதற்குப் பிரமாணங்கள் உள்ளனவா?

வேதங்களில் பிரமாணங்கள் உள்ளன.
''விஷ்ணுர்வைஸர்வா தேவதாஃ''
''புருஷ ஏவேதகும்ஸர்வம்''
''ஸ ப்ரம்ம ஸஶிவஸ்ஸேந்திரஃ''
''ஏஷப்ரம்மா ஏஷஇந்த்ர ஏஷப்ரஜாபதிஃ ஏஷ ஸர்வாதேவதாஃ''

முதலிய பலவேதவாக்கியங்கள் ப்ரமாணமாக எடுக்கப் பட்டுள்ளது.

48. விமாநார்ச்சனம் என்றால் என்ன?

பரப்ரம்மமாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனை அர்ச்சிப்பதையே விமாநார்ச்சனம் எனப்படுகிறது. அளவுக்குட்படாதவனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனை அர்ச்சிப்பது.

49. இவ்வாறு அர்ச்சிப்பது அவசியம் என்று விகநஸர் கூறியிருக்கிறாரா?

விகநஸ ஸூத்ரஸ்தர் காலை மாலை ஔபாஸன ஹோமம் முடிந்தவுடன் விஷ்ணுவை அர்ச்சிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தையும் புருஷஸூக்த விதானப்படி விஷ்ணுவை ப்ரதிஷ்டை செய்து வீட்டில் அர்ச்சிப்பதற்கான முறையை விகநஸர் தன் ஸூத்திரத்திலேயே விவரித்திருக்கிறார். விகநஸ ஸூத்ரஸ்தர்களும் இதர இருபிறப்பாளர்களும் வீட்டிலோ ஆலயத்திலோ பக்தியுடன் ஸ்ரீமந் நாராயணனை அர்ச்சித்தால் பரமபதம் அடையலாம் என்று ஸூத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் விகநஸ ஸூத்ரஸ்தர்கள் வீட்டில் நித்யம் விஷ்ணுவை புருஷஸூக்த விதானப்படி அர்ச்சிக்க வேண்டியது விதித்த கர்மாவாகிறது.

ஆலயார்ச்சன விதி ஸூத்திரத்தில் சொல்லப்படவில்லை. தனியாக ஒண்ணரை கோடி கிரந்தங்களால் விகநஸரால் உபதேசிக் கப்பட்டது. அவை இப்போது கிடைக்கவில்லை.

50. விஷ்ணுவை அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்பதற்கு வேதத்தில் ப்ரமாணம் உள்ளதா?

'ப்ரவః பாந்த மந்தஸோ தியாயதே மஹே சூராய
விஷ்ணவே சார்ச்சத''

'த்ருதோர்த்வ புண்ட்ரః பரமீசிதாரம் நாராயணம்
பூஜயதிஸ்ம பக்த்யா
அர்க்யாதிபிః பௌருஷஸூக்தமந்த்ரைః ஸம்ப்ராப்னுயாத்
விஷ்ணுபதம் மஹாத்மா''

இவை முதலான ப்ரமாணங்கள் உள்ளன.

51. ஸ்ரீமந்நாராயணனை அர்ச்சையில் ஆராதிக்க எத்தகையவரை ஆசார்யராக வரிக்க வேண்டும்?

எல்லா கார்யங்களையும் செய்ய உபதேசிக்கக் கூடியவரும் ஸ்ரீவைகாநஸ ஸூத்திரத்தில் விதித்தபடி நிஷேகம்

முதலான ஸம்ஸ்காரங்களை அடைந்தவரும் ஆசார சீலருமான அர்ச்சக பரிசாரக, ஸ்தாபனங்களுக்காகவும் ருத்விக்குகளாக செயல்படவும் வரிக்க வேண்டும்.

52. விஷ்ணுவை அர்ச்சிக்க வேண்டும் என்று வேதம் விதித்துள்ளது. அந்த அர்ச்சனம் இரண்டுவகை என்று சொல்லப்படுகிறதே அவை யாவை?

ஸமூர்த்தார்ச்சனம் என்றும் அமூர்த்தார்சனம் என்றும் இரண்டு வகைப்படும்.

விஷ்ணுவின் வடிவத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்து அர்ச்சிப்பது ஸமூர்த்தார்ச்சனம். அக்னியில் ஹோமம் செய்வது அமூர்த் தார்ச்சனம்.

53. இவற்றுள் எது ஸ்ரேஷ்டமானது? ஏன்?

விக்ரஹத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து அர்ச்சிப்பதே ஸ்ரேஷ்டமானது.

அக்னியில் ஹோமம் செய்து அர்ச்சிப்பவர் காலமாகி விட்டால் அந்த அக்னி மற்றவர்களுக்குப் பயன்படாது. விக்ரஹத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்துவிட்டால் ப்ரதிஷ்டை செய்தவர் காலமானாலும் அர்ச்சா ரூபியை மற்றவர் ஆராதித்துப் பயன் அடையலாம். எனவே ஆலயார்ச்சனம் எல்லா யக்ஞபலன்களையும் அளிக்கவல்லது. எல்லா விருப்பங்களையும் அளிக்கவல்லது என்று விகநஸரால் உபதேசிக்கப்பட்டது. இது க்ரியா மார்க்கம் என்று பிரசித்தி பெற்றது. (ஆதாரம் மவிக 1 வது படலம்)

(மவிக - ஸ்ரீ மரீசி விமானார்ச்சனா கல்பம்)

54. ஆலயம் நிர்மாணம் செய்து விஷ்ணுவை ஆராதிக்க விரும்புபவர் ஆசார்யரை எப்போது வரிக்க வேண்டும்? அவருக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதிகள் என்ன?

ஆலய நிர்மாணம் செய்வதற்கான பூமியைத் தேர்ந் தெடுக்கும் முன்னமேயே ஆசார்யரை வரிக்க வேண்டும். சில்பியை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு ஆலயத்தைக் கட்டி முடித்துவிட்டு பிரதிஷ்டை சமயத்தில் ஆசாரியரை வரிப்பது முறையல்ல. சாஸ்திர விதிப்படி ஒவ்வொரு கார்யமும் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் ஆசாரியரை பூபரிக்ஷை செய்யுமுன்பே வரிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீவைகாநஸ ஸூத்திரத்தில் விதித்தபடி நிஷேகம் முதலான ஸம்ஸ்காரங்களை அடைந்தவரும் சாஸ்திரங்களில் ஸந்தேக விபர்யயமில்லாத பூர்ண ஞானமுடையவரும், வேதம் ஓதினவரும், நித்யம் அத்யயனம் செய்பவரும், க்ருஹஸ்தரும், ஔபாஸன அக்னி கார்யம் செய்பவரும் பொறுமை முதலிய நற்குணங்கள் உடையவரும் சுபலக்ஷணங்களுடையவரும் (Good personality) பூபரிக்ஷை முதலாக ஆலயார்ச்சனை குறித்த எல்லா சாஸ்திர விதிமுறைகளை அறிந்தவரும், ஞானயோகம் அறிந்தவரும், புலனடக்கம் உடையவரும், நித்யம் த்யானம் செய்பவரும், கலங்காத மனம் உடையவரும், நித்யம் விஷ்ணுவை அர்ச்சிப்பவரும், வைஷ்ணவ லக்ஷணங்கள் நிரம்பப் பெற்றவரும், பக்தியுடையவருமாகிய ஒருவரை வரித்து நமஸ்கரித்து நன்றாக பாத்யம் அர்க்யம் சந்தனம் புஷ்பம் வஸ்திரம் தாம்பூலம் தக்ஷிணை சமர்ப்பித்து ஆசார்யராக இருந்து எல்லா கார்யங்களை சாஸ்திர விதிப்படி நடத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு செய்யா விட்டால் அவ்வப்போது செய்ய வேண்டிய சாஸ்திர சடங்குகள் விட்டுப் போகும். பல சாஸ்திரங்களின் கலப்பு (ஸங்கரம்) ஏற்படும். அதனால் பல கெடுதல்கள் ஏற்படும். (மவிக 2 வது படலம்)

55. பூமிபரீக்ஷை செய்வதற்கு நியமித்த காலம் எது?

இஷ்டமான மாதத்தில் சுக்ல பக்ஷத்திலோ, அல்லது கிருஷ்ண பக்ஷ பஞ்சமிக்குள், கர்த்தாவுக்கு அநுகூலமான நக்ஷத்திரத்தில் பூபரீக்ஷை செய்ய வேண்டும்.

56. ஆத்மரக்ஷா மந்த்ரம் என்பது எது?

தனக்கு ஸர்வ விதத்திலும் காப்பு ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லப்படுவது ஆத்ம ரக்ஷா மந்த்ரம்.

''விஷ்ணுஸ்த்வாம் ரக்ஷது
சக்ர ஊர்த்வம்
தநு: பூர்வம்
சக்திர்தக்ஷிணம் அபரம்கதா
உதீசீம் நந்தக:

அதஸ்தாத்வாஸுகி:
அந்தரேஷு இதரே அஸ்த்ராஃ
விக்னோ விக்னாத்
ஈஶோ ப்ரஸாதாத்
இந்த்ரோ பயாத் துக்காத்யமோ
வருணோ விக்ரமாத்
குபேரோர்த²க்ஷயாத்
ஸ்ரீஸ்ஸர்வாப்ய ஊநாப்யஃ
ஸம்யக் ஸுமநஸஸ்
ஸர்வே ரக்ஷந்து''

என்ற மந்திரம் நமக்கு ரக்ஷையாக அமைகிறது. ஆலய நிர்மாணத்திற்காக பூபரீக்ஷை செய்யப் போகும்போது இந்த மந்த்ரத்தை சொல்ல வேண்டும்.

57. ஆலயம் கட்டுவதற்கான பூமியை தேர்வு செய்வதற்கான விதிமுறைகளைக் கூறவும்.

நிச்சயிக்கப்பட்ட நல்ல நாளின் முன்தினம் சாயங்காலம் அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். சில்பம் செய்யும் திறமையும் சாஸ்திர ஞானமும் உடையவரும், நோயற்றவரும் அறிவாளியுமான சில்பியை அழைத்து உடன் வைத்துக் கொள்ளவும்.

வைஷ்ணவ பரிஷத்துடன் 'ப்ரியதாம் பகவாந்'' என்கிற ப்ராத்தனா ஸூக்தத்தைச் சொல்லி பகவானை நினைத்து ஸேவிக்க வேண்டும்.

விஷ்ணுவை த்யானம் செய்யவும்.

ஆத்மரக்ஷா மந்த்ரம் சொல்லி ரக்ஷை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும்.

நன்கு அலங்காரம் செய்து கொண்டவளாய் உள்ள ஒரு கன்னிகையின் கைகளில் ஜலத்துடன் கூடிய கும்பத்தின் மீது தீபம் ஏற்றி அவளை முன்னிட்டுக் கொண்டு ஆலயம் கட்ட தேர்வு செய்ய வேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லவும். கோஷ்டியாக ப்ரதக்ஷிணமாக வந்து மத்தியில் நின்றுகொண்டு சகுனங்களை நன்கு கவனிக்கவும். மத்தியில் சதுரமான பள்ளம் செய்து மண்ணை பரிசோதிக்கவும். சப்தம்,

ம்ருதுத்தன்மை, நிறம், சுவை, வாசனை இவைகளை ஆராய வேண்டும். நல்ல நிலம் என்று தெரிந்தால் சுப முகூர்த்தத்தில் ஆசார்யர் கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ அமர்ந்து ''யே அஸ்மிந்தேசே ஜீவந்த:'' என்ற மந்த்ரம் சொல்லி பலி (அன்னபலி) வைக்கவும். ''மேதினீதேவி'' என்ற மந்த்ரம் சொல்லி பூமியை இரண்டு கைகளாலும் தொடவும். ''இதம் விஷ்ணு:'' என்ற மந்த்ரம் சொல்லி மண்ணை எடுக்க வேண்டும். மேலே சொன்னபடி பலி கொடுக்காமல் நிர்மாண வேலைகளை துவங்கக் கூடாது.

58. எத்தகைய நிலமாக இருந்தால் ஆலயம் அமைக்கத் தகுதியானது என்று தீர்மானிக்கலாம்?

நிலத்தைத் தோண்டும்போது வீணை, புல்லாங்குழல், மிருதங்கம், துந்துபி, யானை பிளிறல், குதிரை கனைத்தல், வேதம் ஓதுதல், சமுத்திரத்தின் அலைஓசை ஆகிய ஒலி ஏற்பட்டாலும், மண் ம்ருதுவாக இருந்தாலும், வெள்ளை, மஞ்சள், சிகப்பு, கருப்பு நிறமாக இருந்தாலும், இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு சுவையுடனிருந்தாலும் நல்ல வாஸனையுடனிருந்தாலும், நிலத்தின் அடியில் சுரக்கும் நீர் பிரதக்ஷிணமாகச் சுரந்தாலும், நிலத்தில் மீது பால் மரங்களோ, துளசியோ, தர்ப்பங்களோ விச்வாமித்ரங்களோ, விஷ்ணுக்ராந்தியோ தாமரையோ, அருகம்புல்லோ விளைந்திருந்தால் அந்த பூமியை நல்ல பூமி என்று அறிய வேண்டும்.

59. நவமூர்த்திப் ப்ரதிஷ்டை ஏன் எல்லா விஷ்ணு ஆலயங்களிலும் காணப்படவில்லை?

ஓராயிரம் பிராம்மணர்களுக்கு அதிகமாக இருக்கும் நகரங்களில் நவமூர்த்திப் ப்ரதிஷ்டை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நவமூர்த்திப் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள ஊர்களில் ஒரு காலத்தில் 1000 பிராமணர்களுக்கும் அதிகமானவர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அறியலாம். (மவிக 2 வது படலம்)

உதாரணம் : திருக்கோஷ்டியூர், உத்தரமேரூர்

60. அருகம்புல் பெருமாளின் ஆராதனைக்கு உபயோகிக்கலாமா?

பெருமாள் திருவாராதனத்திற்கு ஐந்து வட்டில்களில் தீர்த்தம் வைத்துக்கொண்டு திருஆராதனம் செய்ய வேண்டும்.

பாத்யம் ஸமர்ப்பிப்பதற்கான தீர்த்த பாத்திரத்தில் 'பத்ம விஷ்ணுபர்ண ச்யாமாகதூர்வாதீன் பாத்யபாத்ரே நிதாய'' என்று வைகாநஸ பகவதர்ச்சா ப்ரகரணத்தில் சொல்லப் பட்டுள்ளது. ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகரும் தமது பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தில் 746 வது ஸ்லோகத்தில் ''தூர்வாங்குராதீன் த்வதர்த்தோபநீதான்'' என்று இதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். எனவே பெருமாளுக்குப் பாத்யோபசாரம் செய்வதற்கு அருகம்புல்லைப் பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை. சாஸ்திரம் விதித்துள்ளது.

61. வைகாநஸ சாஸ்திரப்படி பாதுகைகளுக்கு சேஷன் தேவதையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பாதுகையை ''ஸ்ரீசடகோபம்'' என்றும் சடாரி என்றும் கூறுகிறார்கள். அர்ச்சகர்களும் சடாரி என்றே சொல்கிறார்கள். பாதுகைகளை சேஷன் என்பது சரியா சடாரி என்பது சரியா?

வைகாநஸ பகவத் சாஸ்திரப்படி ஆதிசேஷனே பாதுகையாய் இருக்கிறார். பாதுகைப் ப்ரதிஷ்டை செய்யும்போது ஆதசேஷனுக்குரிய மந்திரத்தாலே சேஷனையே ஆவாஹனம் செய்யப் படுகிறது. பாதுகை ரூபமாக இருப்பது ஆதிசேஷனே.

நின்றால் மரவடியாம் என்று ஆழ்வாரும் அருளிச் செய்திருக்கிறார். வைஷ்ணவ ஆசார்யர்களுள் சிரேஷ்டமானவராகக் கருதப்படும் ஆளவந்தாரும் ஆதிசேஷனே பாதுகாரூபமாக இருக்கிறார் என்று ஸாதித்திருக்கிறார் என்று ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகன் தமது பாதுகா ஸஹஸ்ரம் ஸ்லோகம் 752 ல் அருளியிருக்கிறார். எனவே வைகாநஸ சாஸ்திரத்தில் பாதுகைகள் ஆதிசேஷாம்சம் என்பதை ஆளவந்தார், தேசிகன், ஆழ்வார் எல்லோரும் இசைந்துள்ளனர்.

நம்மாழ்வாருக்கு ஸ்ரீசடகோபன் சடாரி என்ற திருநாமங்கள் உண்டு. திருவாய்மொழி முதலிய பாசுரங்களில் இவ்வாழ்வார் பெருமாளின் திருவடிகளையே பெரிதும் ஆச்ரயிக்கிறார். திருவடிகளை ஆச்ரயித்திருக்கும் பாதுகைகளை ஸ்ரீசடாரி என்றும் சடகோபன் என்றும் கூறுவது சம்பிரதாயமாயிற்று. பாதுகைகளை சடாரி என்று அழைப்பதால் தவறு ஒன்றும் இல்லை.

62. விஷ்ணு ஆலயத்திற்கு கோபுரவாசல் எந்தத் திசையில் அமைய வேண்டும்?

கிழக்கு நோக்கிய வாசல் உத்தமோத்தமம்.
மேற்கு நோக்கிய வாசல் உத்தமம்.
தெற்கு நோக்கிய வாசல் மத்யமம்.
வடக்கு நோக்கிய வாசல் அதமம்.

ஸ்வயம் வ்யக்த க்ஷேத்திரங்களுக்கும் தைவ மற்றும் ஆர்ஷ ப்ரதிஷ்டை செய்த க்ஷேத்திரங்களுக்கும் எந்த திசை நோக்கி வாசல் இருந்தாலும் உத்தமமானதேயாகும்.

63. குடியிருப்புப் பகுதிகளின் வாஸ்து பேதம் எத்தனை?

1. கிராமம் 2. அக்ரஹாரம் 3. நகரம் 4. பட்டணம் 5. கர்வடம் 6. குடிகம் 7. ஸேநாமுகம் 8. ராஜதாநி 9. சிபிரம் என்பதாக ஒன்பது வாஸ்து பேதங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

64. ஒரு க்ராமம் (அ) நகரம் அமைக்கும்போது விஷ்ணுவுக்கு ஆலயம் அமைப்பது ஏன்?

வைதிகமான மார்க்கத்தில் விஷ்ணுவை ஆராதிக்காவிட்டால் அங்குள்ளவர்கள் தமோ குணம் மேலிட்டு அதனால் பல இன்னல்களை அடைவர். எனவே பரமஸாத்விகமான விஷ்ணு மூர்த்தியை க்ராம மத்தியில் வைதிக மார்க்கத்தில் ப்ரதிஷ்டை செய்து தினமும் ஆராதிக்க வேண்டும். இதனால் மக்கள் ஸாத்விகமான புத்தியை அடைந்து அமைதியுடன் வாழ்வார்கள். விஷ்ணுவை ஆராதிக்காவிட்டால் ஸாத்வீக மான குணம் ஏற்படாது.

65. விஷ்ணு ஆலய அர்ச்சகர்களுக்கு வசிப்பதற்கான வீடு எங்கு அமைக்கப்பட வேண்டும்?

ஆலயத்தில் பக்கத்திலேயே அர்ச்சகருக்கு வீடு அமைக்கப் பட வேண்டும். வெளிச்சம் காற்றோட்டம் உள்ளதாயும் கிணற்றில் நல்ல தண்ணீர் வசதியுடன் இருக்க வேண்டும், பின்புறம் செல்வதற்குத் தனி வழியும் பஹிஷ்டாஸ்த்ரீ களுக்கான தனி இடமும் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான்

அர்ச்சகர்கள் ஆசாரத்துடன் பூஜைகளைச் செய்ய இயலும். தற்காலத்தில் இவ்வாறு இல்லாததால் பல விபரீத பலன்களை அர்ச்சகர்களும் மற்றவர்களும் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது.

66. கர்ஷணம் என்றால் என்ன?

ஆலய நிர்மாணம் செய்ய பூபரிட்சை செய்து தேர்ந்தெடுத்த இடத்தில் ஏர் பூட்டி மந்திரம் சொல்லி மேற்கிலிருந்து கிழக்காக பூமியை உழுவது கர்ஷணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(மவிக. 3 வது படலம்)**

67 கர்ஷணம் செய்த பூமியில் என்ன செய்ய வேண்டும்?

நன்றாக உழுத பூமியில் நெல் பயிர் விதைத்து ஸோம தேவனை அர்ச்சித்து விஷ்ணுஸுக்தம் ஸேவித்து விதை களைத் தொட்டு நிருருதி மூலையிலிருந்து எல்லா இடங் களிலும் விதைக்க வேண்டும். (நிருருதி தேவன் ஆரம்பாதிபதி என்பதை நினைவில் கொள்க) வருண மந்திரத் தினால் தண்ணீர் விட்டு பயிரைக் காப்பாற்றி வளர்ந்ததும் விஷ்வக்ஸேன பூஜை செய்து ஹவிர் நிவேதனம் செய்து பசுக்களைக் கொண்டு வந்து கோதான ஸுக்தம் சொல்லி வளர்ந்திருக்கும் பயிரை பசுக்கள் மேயும்படிச் செய்ய வேண்டும்.

இவ்வாறு விதைத்துப் பயிர் வளரும்வரை காத்திருக்க இயலாவிட்டால் புல் முதலியவைகளை உழுத நிலத்தில் கொண்டுவந்து வைத்து முன்சொன்னதுபோல் பசுக் களுக்குக் கொடுக்கலாம்.

இவ்வாறு செய்வதற்கு பீஜாவாபனம், கோகண நிவேதனம் என்று பெயர்.

68. கர்ஷணம் பீஜாவாபனம் கோகண நிவேதனம் இவை செய்த பிறகு என்ன செய்ய வேண்டும்?

கோவில் கட்ட வேண்டிய இடத்தில் பத விபாகம் செய்து 32 தேவதைகளை அந்தந்த பதத்தில் அர்ச்சிக்க வேண்டும். சரு, வெல்லம், நெய், தயிர் இவை கலந்து பலி கொடுக்க வேண்டும். முதலில் தீர்த்தம், பிறகு புஷ்பம் அதன்பின் பலி கடைசியில் தீர்த்தம் என்ற கிரமத்தில் பலி கொடுக்க வேண்டும். பின்னர் புண்யாஹவாசனம் செய்ய வேண்டும். (மவிக 3 வது படலம்)

69. ப்ரதோஷம் என்றால் என்ன?

"ந ப்ரதோஷே ஹரிம் பச்யேத் ந்ருஸிம்ஹம் ராகவம் வினா"

பெரிய தோஷத்தை உடைய காலம் ப்ரதோஷம் எனப்படுகிறது. திரயோதசி தினத்தில் ஸாயங்கால வேளை மஹாப்ரதோஷம் எனப்படுகிறது. அதனால் அந்தக்காலத்தில் திரை சேர்த்து பெருமாளுக்கு விசேஷ தளிகைகள் கண்டருளப் பண்ணி உபஸந்தயார்ச்சனை நடைபெறுகிறது. இச்சமயத்தில் பெருமாளை. உத்ஸவ காலத்தில் ஸேவிக்கலாம். ஸ்ரீராமனையும் ஸ்ரீந்ருஸம்ஹனையும் ஸேவிக்கலாம்.

70. மாதவ மாதம் என்று எதற்குப் பெயர்?

வைகாசி மாதத்திற்கு மாதவ மாதம் என்று பெயர்.

71. கர்ம பூமி என்பது எது?

லக்ஷம் யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ளதும் உப்பு ஸமுத்திரத்தினால் சூழப்பட்டதுமான ஜம்பூத்வீபத்தில் ஒன்பதில் ஒரு பாகமான இமயமலைக்கும் தெற்கு ஸமுத்ரத்திற்கும் நடுவே ஒன்பதினாயிரம் யோஜனை தூரமுள்ள பிரதேசத்திற்கு பாரத வர்ஷம் என்று பெயர். இதுதான் கர்ம பூமி. கர்ம பூமி என்றால் நல்ல பலன்களை அடைவதற்கான தகுந்த நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு யோக்யமான இடம் என்பது பொருள். தபஸ் முதலிய கர்மங்களாலும், யாக யக்ஞங்களையும் செய்து பகவதாராதனத்தைச் செய்ய யோக்யமான இடம். பல புண்ய நதிகள் ஓடிக் கொண்டிருப்பதால் பவித்ரமாக உள்ள பூமி. பூமியின் மற்ற பகுதிகள் போகபூமி எனப்படும். எல்லா புண்ணிய கர்மாக்களையும் கர்ம பூமியிலேயே செய்ய வேண்டும்.

72. மகப்பேறு இல்லாதவர்கள் எந்த மந்திரத்தை ஜபம் அல்லது ஹோமம் செய்யப் பயன்படுத்தலாம்? பெண்களும் ஜபிக்கலாமா? ஆண் குழந்தை வேண்டுமென்றாலும், பெண் குழந்தை வேண்டுமென்றாலும் ஒரே மந்திரத்தை ஜபிக்கலாமா?

மகப்பேறு வேண்டுகின்ற அந்தணன்

'ப்ரஜாபதே நத்வதேதாந்யந்யோ விச்வாஜாதானி பரிதா பபூவ

யத்காமாஸ்தே ஜுஹுமஸ்தந்நோ அஸ்து வயக்கும்ஸ்யாம பதயோ ரயீணாம் நமஃ ஸ்வாஹா

என்ற பாரமாத்மிகோபனிஷத் 6 வது அநுவாகம் 8 வது மந்த்ரத்தை ஜபம் அல்லது ஹோமம் செய்யப் பயன் படுத்தலாம். பெண்கள் வேத மந்திரத்தை ஜபம் செய்யக் கூடாது. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமத்தில் வரும்

"அத்ருதஸ் ஸ்வத்ருதஃ ஸ்வாஸ்யஃ ப்ராக்வம்சோ வம்சவர்த்தனஃ"
என்பதை வம்சவ்ருத்திக்காகவும்
"ஸுரேஶஶ்ஶரணம் ஶர்ம விச்வரேதா ப்ரஜாபவஃ"
என்பதை புருஷ ப்ரஜை ஏற்படவும்
ருத்ரோ பஹுஶிரா பப்ருர் விச்வயோநிஶ்ஶுசி ஶ்ரவாஃ

என்பதை பெண் பிறப்பதற்காகவும் ஜபிக்கலாம். ஆண்களும் ஜபம் செய்யலாம்.

73. தமிழ் அர்ச்சனை என்ற பெயரில் ப்ரணவம் (ஓம்) இல்லாமலும் "நமஃ" என்பதில்லாமலும் போற்றி என்று தமிழில் நாமாக்களைச் சொல்லி அர்ச்சனை செய்வது சரியா?

ப்ரணவம் (ஓம்) இல்லாமலும் நம: என்று சொல்லாமலும் அர்ச்சனைகள் செய்வது சரியல்ல. இவ்வாறு செய்வது (1) வேத விருத்தமாகும் 2) ஆகம விருத்தமாகும் (3) தர்ம சாஸ்திர விருத்தமாகும் (4) அருளிச் செயலில் ஆழ்வார் நியமனத்துக்கும் விருத்தமாகும்.

(1) வேத விருத்தமாவது எங்ஙனமெனில்
ஓமித்யேகாக்ஷரம் பிரம்ம
ஓமிதி ப்ராம்மண: ப்ரவக்ஷ்யந்நாஹ
ப்ரம்ஹைவோ பாப்னோதி
ஓமிதீதகும் ஸர்வம்
நமோ ருசாய ப்ராம்மயே
ருசம் ப்ராம்மம் ஜனயந்தஃ தேவா அக்ரேதத் அப்ருவன்

ஓம் என்ற ஓரெழுத்து பிரம்மத்தைக் குறிக்கிறது. ஓம் என்று சொல்லிச் சொல்லி ப்ரம்மத்தை (பரம்பொருளை) பிரம்மஞானிகள் அடைகிறார்கள். ஓம் என்பதில் அனைத்தும்

அடங்கும். நம என்ற சொல் ப்ரம்மத்துக்கு (பரம்பொருளுக்கு) ப்ரியமானது. பரம்பொருளை மகிழ்விப்பதற்காகத் தேவர்கள் முதலில் நம என்று சொல்லி வழிபட்டனர். தந்நம இத்யுபாஸீத நம்யந்தே அஸ்மை காமாஃ பரம்பொருளை நம என்று சொல்லி உபாஸித்தால் விருப்பங்கள் நிறைவேறும். வேத வாக்கியங்களைப் புறக்கணித்தால் இறைவன் அருள் கிட்டாது. அதாவது அர்ச்சனைக்கான பலன் கிடைக்காது. 2) ஆகம விருத்தமாவது எப்படி எனில் மரீசி விமானார்ச்சன கல்பத்தில் 78 வது படலத்தில் ''மந்த்ராணாம் ப்ராணஃ ப்ரணவஃ'' ப்ரணவாகாரம் ப்ரம்மரூபம் 'த்ரிமாத்ர **ஏகமாத்ரோ**வா ஸர்வாரம்பேஷு அக்ரதஸ்த்ரிருச்சார்ய தத் **அந்தே ததா** கரோதி ப்ரணவ பூர்வகமேவ, ஸர்வத்ரஜப **மாரபேத்** ப்ரணவஹீனம் யதி ஸ்யாத் ஸர்வம் நச்யதி தஸ்மாத் ப்ரணவாதந்யோ மந்த்ரோ நாஸ்தி''

மந்த்ரங்களுக்கெல்லாம் உயிர் போன்றது ப்ரணவம். (ஓம்) ஓங்காரம் பரம்பொருளின் வடிவம். ஓர் மாத்திரையோ மூன்று மாத்திரையோ கூடிய தாய் ஓம் என்று எல்லா கார்யங்களையும் ஆரம்பிக்கும்போது மூன்று தடவை உச்சரித்து அக்கார்யம் முடியும்போதும் அவ்வாறே உச்சரிக்க வேண்டும். ப்ரணவமாகிய ஓம் என்று முதலில் சொல்லித்தான் எல்லா இடங்களிலும் ஜபம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ப்ரணவம் இல்லாமல் ஓம் என்று சொல்லாமல் சொல்லப்படும் அர்ச்சனை ஜபம் இவை நாசத்தை அடைகின்றன. ஜபம் என்பது மானஸீகமாக செய்யப்படுவ தாகும். அர்ச்சனை என்பது வெளிப்படையாக மந்த்ரம் சொல்லி மலர் இட்டு வழிபடுவதாகும். எனவே ப்ரண வத்துக்கு ஒப்பான மற்ற மந்த்ரம் இல்லை. எனவே ஓம் என்னும் ப்ரணவம் இன்றி செய்யப்படும் அர்ச்சனையால் ஸர்வம் நச்யதி என்றபடி அனைத்தும் அழியும். எனவே இது வைகாநஸ ஆகம (பகவத்) சாஸ்திரத்துக்கு விருத்தமாகும். (3) தர்ம சாஸ்திரத்துக்கும் இது விருத்தமாகும். பார்த்தஸாரதி யாகிய கண்ணன் அருளிய பகவத் கீதை ஒரு ஒப்பற்ற தர்ம சாஸ்திரமாகும். அதில் அத்தியாயம் 17 ல் ஸ்லோகம் (24) ல் ''தஸ்மாதோமித்யுதா ஹ்ருத்ய யக்ஞதான தபஃ க்ரியாஃ ப்ரவர்த்தந் தேவிதானோக்தாஃ ஸததம் ப்ரம்ம வாதினாம் (ஆகையால்

வேதமறிந்தவர்கள் வேத விதிப்படி செய்யும் யக்ஞதான தப க்ரியைகள் எப்பொழுதும் ஓம் என்று உச்சரித்துத் தொடங்குகின்றன. யஜ்--பூஜனாத் என்னும் வேர்ச் சொல்லிலிருந்து யக்ஞம் என்பது பூஜையையும் குறிக்கும். அத்தியாயம் 8ல் ஸ்லோகம் 13ல் ஓமித்யே காக்ஷரம் ப்ரம்ம வ்யாஹரன் மாமநுஸ்மரன் என்று யோகியானவன் ஓம் என்கின்ற ப்ரம்ம ஸ்வரூபியான ப்ரணவத்தை உச்சரித்து என்னை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருப்பதால் பரமபதம் அடைகிறான் என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய ப்ரணஸ்வரூ பியான பரம்பொருளை எவ்வாறு வணங்க வேண்டும் என்பதை அர்ஜுனன் கீதை 11ம் அத்யாயம் ஸ்லோகம் 39, 40ல் "நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வः புனஸ்ச பூயோபி நமோ நமஸ்தே" நமः புரஸ்தாததப்ருஷ்டதஸ்தே நமோஸ்துதே ஸர்வத ஏவஸர்வம் என்று நம என்று சொல்லி பலவகையாலும் நமஸ்கரிக் கிறான். ஓம் நமः என்ப தில்லாத அர்ச்சனை பகவத் கீதையாகிய தர்ம சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமானதாகும். எனவே பாரமாத்மிக உபநிஷத்தில் முதல் அநுவாகத்தில் 6 வது மந்த்ரமாகிய "யோ ப்ரம்ம சப்த ப்ரணவப்ரதானः" என்ற மந்த்ரத்தாலே ப்ரணவத்துடன்தான் அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும் என விதித்திருக்கிறது. "நம உக்திம் விதேம" என்று நம என்று சொல்லி பரமாத்மாவை வசீகரிக்க வேண்டும் என்று வேதம் சொல்கிறது. ஆனால் நமः என்பதும் கைவிடப்பட்டது. இவ்வாறு வேதசாஸ்திரம், ஆகம சாஸ்திரம், பகவத் கீதை முதலான தர்ம சாஸ்திரம் இவைகளை புறக்கணித்து மனம் போன போக்கில் செயல்பட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதையும் பகவானே கீதையில் சொல்லியிருக்கிறான்.

கீதை அத்தியாயம் 16 ஸ்லோகம் 23 ல்
யः சாஸ்த்ர விதிமுத்ஸ்ருஜ்ய வர்த்ததே காம காரத :
ந ஸ ஸித்திமவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பராங்கதிம்

மனம் போனபடி சாஸ்திரத்தின் ஆணையை மீறி நடப்பவன் இஷ்ட சித்தியை அடைவதில்லை. சுகத்தையும் அடைவதில்லை. மோக்ஷத்தையும் அடைவதில்லை. எனவே ப்ரணவத்தையும் நமஸ்ஸையுமே விட்டு செய்யப்படும் அர்சனையால் சுகமும் ஏற்படாது, மோட்சமும் கிடைக்காது.

திவ்ய ப்ரபந்தத்திலும்

''மேலெழுந்ததோர் வாயு கிளர்ந்து மேல்மிடற்றினை உள்ளெழ வாங்கி
காலும் கையும் விதிர்விதிர்த்து ஏறிக் கண்ணுறக்கம் ஆவதன் முன்னம்
மூலமாகிய ஒற்றை எழுத்தை மூன்றுமாத்திரை உள்ளெழ வாங்கி
வேலை வண்ணனை மேவுதிராகில் விண்ணகத்தினில் மேவலுமாமே

என்று பிரணவத்தின் உதவியால் மோட்சம் வரை அடையலாம் என்பது அறிவிக்கப்பட்டது.

வேங்கடத்துறைவார்க்கு நமவென்னலாங் கடமை

என்று திருவாய்மொழி 3ம் பத்தில் நம்மாழ்வார் உபதேசிக் கிறார்.

திருமந்திரம் என்பது ஓம் நமோ நாராயணாய என்ற எட்டு எழுத்துக் கொண்ட மந்திரம். சைவத்திலும் பஞ்சாட்சரம் ''நமசிவாய'' என்றே வருகிறது.

எல்லாப் ப்ரமாணங்களாலும் அர்ச்சனையில் ''ஓம்'' ''நமஃ'' என்பதை சேர்த்தால்தான் மந்த்ரமாகி பலன் தரவல்லதாகிறது. ஓம் இல்லாது சொல்லுகின்ற வார்த்தைகள் உயிர் இல்லாத உடல் போன்றவை.

பகவதர்ச்சாப்ரகரணத்தில் ஸ்தோத்ர த்வனி ஸமாயுக்தம் தேச பாஷாஸ்ச ச்ராவயேத்''

என்றுள்ளது. அத்யாபகர்கள் திவ்ய ப்ரபந்தம் முதலிய ஸ்தோத்ரங்ளை ஸேவிப்பதை பெருமாள் கேட்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்றுள்ளது. ஸ்தோத்ரம் வேறு அர்ச்சனை வேறு. வைஷ்ணவர்கள் எவரும் ஸ்தோத்ரம் சொல்லலாம். அர்ச்சனை அர்ச்சகர்களாலேயே செய்யப்பட வேண்டும். அர்ச்சகர்கள் வைதீகமான ஆராதனை நடைபெறும் கோவில்களில் ஆர்ஷ க்ரந்தங்களிலுள்ள மந்த்ரங்களாலேயே அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும். ரிஷிகளால் சொல்லப்படாத மனிதர்களால் வெறும் புத்தியின் துணை கொண்டு இயற்றியவைகளை மந்திரமாகக் கொள்ளக் கூடாது **ஸாங்க சதுர்வேத தபோயோகாத்ரிஷி:** ஆறு அங்கங்களுடன் நான்கு வேதங்களையும் அறிந்து தவம் செய்து யோகம் கைகூடியவரே ரிஷி எனப்படுகிறார்.

நிறைமொழி மாந்தர் கிளர்மொழியாவது மந்திரம்

எனவே எல்லா ப்ரமாணங்களாலும் "ஓம்" "நம" என்பதை விட்டுவிட்டு செய்யப்படும் அர்ச்சனை பலன் தராது ஸர்வ நாசத்தை விளைவிக்கும் என்பது தெளிவாகிறது.

கேடுவரும் பின்னே மதிகெட்டு வரும் முன்னே

74. மேல் அதிகாரிகள் கட்டாயப்படுத்தி ஓம் இல்லாமல் தமிழில் அர்ச்சனை செய்யச் சொன்னால் என்ன செய்வது?

தர்மத்தைச் சொல்லியும் அதர்மத்தைச் செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்தால் அவர்கள் சொல்லியபடி செய்துவிட்டு

யத்வா துச்சரிதம்மம அஸதாம்ச ப்ரதிக்ரஹக்கு ஸ்வாஹா

என்கிறபடி இதற்கான பலன் பகவான் அவர்களுக்கு அளிக்கட்டும் என்று

"பரபீடனாத் அபராத சதம்யத்தத் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம" என்று பெருமாள் திருவடிகளில் தலை சாய்த்து விட **வேண்டும்.** தர்ம ஸம்ஸ்தாபனமாகும் வரை காத்திருக்க **வேண்டும்.**

75. மார்க்கண்டேயர் விஷ்ணுபக்தரா?

பல விஷ்ணு ஆலயங்களில் கர்ப்பக்ருஹத்தில் ப்ருகு முநிவர் மற்றும் மார்க்கண்டேயர் சிலா **விக்ரகங்கள்** காணப்படு கின்றனர். ப்ருகு முநிவர் விகநஸரின் சிஷ்யர். விஷ்ணுவின் ஆராதனைக்கான சாஸ்திரங்களைக் கூறியவர். ஆனால் மார்க்கண்டேயர் சிவபக்தர் என்றும் சிவபூஜை செய்து யமபயம் நீங்கப் பெற்றவர் என்றும் புராணம் கூறுகிறது. இவர் எப்படி விஷ்ணுவின் சந்நிதியில் சிலாவிக்ரஹமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, பூஜிக்கப்படுகிறார் என்பது சிலருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

விஷ்ணுவின் சந்நிதியில் பித்திபார்சுவத்தில் (சுவர் பக்கமாக) பிரம்மாவையும், ருத்திரனையும் ஆராதிக்க வேண்டி சாஸ்திரம் நியமிக்கிறது. அவர்களுடன் விஷ்ணுவின் பூஜகர்களான ப்ருகு மார்க்கண்டேயர் ஆகிய முநிவர்களையும் ப்ரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும் என்று சாஸ்திரம் விதிக்கிறது. அவ்வாறு பூஜகமுநி ப்ரதிஷ்டை செய்யாமல் விஷ்ணுவை மட்டும் ப்ரதிஷ்டை செய்தால் அது கடைசி பக்ஷமாக அதமப்ரதிஷ்டை என்றும் சாஸ்திரம் கூறுகிறது.

விஷ்ணுவின் நாபியில் தோன்றியவர் பிரம்மா பிரம்மனின் குமாரர்கள்

(1) மரீசி, (2) அத்ரி, (3) அங்கிரஸ், (4) புலஸ்தியர், (5) புலஹர், (6) க்ரது, (7) ப்ருகு, (8) நாரதர், (9) தக்ஷன், (10) ருசி, (11) சநபதி, (12) தர்மன்.

மரீசியின் குமாரர் காச்யபர். அத்திரியின் குமாரர் சந்திரன். க்ரதுவின் குமாரர்கள் வாலகில்யர்கள் 60,000 பேர் **ப்ருகுவின்** குமாரர் விதாதா. விதாதாவின் குமாரர் **மிருகண்டு.** மிருகண்டுவின் குமாரர் மார்க்கண்டேயர். **இவர் விஷ்ணு** பக்தரே. பிருஹந் நாரதீய புராணம் இவர் **விஷ்ணுவை** ஆராதித்து பல வரங்களைப் பெற்றதாகத் **தெரிவிக்கிறது.**

ஸ்ரீவிகநஸர் கூறிய சாஸ்திரத்தில் ப்ருகு மார்க்கண்டேயர் இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்து ஆராதிப்பதற்கான மந்திரங் கள் கூறப்பட்டுள்ளன. வைகாநஸ மந்த்ரப்ரச்னம் 6 வது பிரச்னத்தில் இவை வருகின்றன.

''சிராயுஷம் யம் ப்ரவதந்தி தீராஃ
ஸமஸ்தவேதார்த்த விதாம் வராய
மார்க்கண்டேயாய மஹாமுநயே ஸ்வாஹா
புண்யௌகநிஷ்டாய புராதனாய
நித்யாத்மநே ப்ரம்ம விதாம் வராயஸ்வாஹா

மார்கண்டேயரை ப்ரம்மவிதாம்வராய என்று விளிக்கிறது. நாராயண பரம் ப்ரம்ம என்பதுஶ்ருதி நாராயணனை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவர் மார்க்கண்டேயர் என்ற மந்த்ரம் கூறுகிறது.

இதேபோல் ப்ருகுவுக்கும் இரண்டு மந்த்ரங்கள் கூறப் பட்டுள்ளது

''பத்மா பித்ரேவேத ப்ருதாம் வராய
மஹா வீர்யாய அமிததேஜஸே ஸ்வாஹா
ப்ருகவே மஹாமுநயே ப்ரம்ம நித்யாய
ப்ரம்மாத்மனே ப்ரம்ம ஸுதாய ஸ்வாஹா

எனவே ப்ருகு மார்க்கண்டேயர் இருவரும் ப்ரம்மநிஷ்டர்கள். **நாராயணனே** பர ப்ரம்மம். விஷ்ணு பக்தர்களாகிய இவர்களை **சந்நிதியில்** ஆராதிப்பது பொருத்தமானதே.

76. பெருமாள் உத்ஸவம் கண்டருளும்போது பக்தர்கள் பொங்கல் போன்ற பிரசாதங்களையும் மற்றும் இனிப்பு வகைகளையும் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் நிவேதனம் செய்யலாமா?

பாகம் செய்யப்பட்ட (சமைத்த) பொருள்களையும் நிவேதனத்துக்குத் தகாத பொருள்களையும் கொண்டு வந்தால் நிவேதனம் செய்யக்கூடாது. தேங்காய் பழம் கல்கண்டு வெற்றிலைபாக்கு போன்ற அபக்வமான பொருள்களை நிவேதனம் செய்யலாம்.

(ப்ரகீர்ணாதிகாரம். 25ம் அத்யாயம்)

77. பெருமாள் நிவேதனத்திற்காக பக்தர்கள் சமர்ப்பிக்கும் தேங்காயில் ஒரு மூடியையும் பழம், கல்கண்டு போன்றவைகளையும் தாம்பூலத்தையும் அர்ச்சகர்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாமா? அது தவறாகாதா?

பெருமாளுக்கு சமர்பிக்கப்படும் உபஹாரங்களை மந்த்ரமில்லாமல் கண்டருளச் செய்து அதில் பாதியை அர்ச்சகர் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தாம்பூலத்தையும் தக்ஷிணையையும் பூராவும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

''தத்காலே சார்பிதம் த்ரவ்யம் யதபக்வம் ப்ரக்ருஹ்யச
அமந்த்ரந்து நைவேத்ய ஸபகவத் ப்ரியமாசரேத்
உபஹாரேஷு தத்ரார்த்தம் க்ருஹ்ணீயாத் பாக மர்ச்சகஃ
நாகவல்லீ தளம் புஷ்பம் க்ரமுகம் தக்ஷிணாதிகம்
ஸர்வம் அர்ச்சக ஸர்வஸ்வம் க்ருஹ்ணீயாத் அர்ச்சகஸ்ஸ்வயம்

(ப்ரகீர்ணாதிகாரம் அத்தியாயம் 25 ஸ்லோ 175-177)

78. பவித்ரம் அணிந்து கொண்டுதான் அர்ச்சனம் செய்ய வேண்டுமா?

பவித்ரம் அணிந்து கொண்டுதான் தானம், போஜனம், ஜபம், ஹோமம், த்யானம் அர்ச்சனம் இவைகளை செய்யவேண்டும். சாப்பிடும்போதும் பவித்ரம் இருக்க வேண்டுமென்பதால் ஸுவர்ண பவித்ரம் அணிகிறோம். பவித்ரம் அணியாமல் இவற்றை செய்தால் பலன் இருக்காது. ஹரி, ஹரன், மகேந்திரன், இவர்களுக்கு

சுதர்சனம், த்ரிசூலம், வஜ்ராயுதம் இவை எப்படி முக்கியமோ அவ்வாறே ப்ராம்மணனுக்கு பவித்ரம் அணியவேண்டியது முக்யமாகும்.

(மவிக 76வது படலம்)

79. பவித்ரம் கிடைக்காத சமயத்தில் என்ன செய்வது?

பவித்ரம் கிடைக்காதபொழுது மோதிர விரலுடன் யக்ஞோபவீதத்தை இணைத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும்.

(மவிக 76வது படலம்)

80. மலமூத்ரம் கழிக்கும்போது பவீத்ரத்தை என்ன செய்வது?

வலது காதின் மேல்வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆசமனம் செய்தால் பவித்ரத்துக்கு தோஷம் இல்லை.

(மவிக 76வது படலம்)

81. காயத்ரீமந்த்ரத்தை ஜபம் செய்வது எப்படி?

24 எழுத்துக்கள் கொண்ட காயத்ரிமந்த்ரத்தை

தத்ஸவிதுர்வரேணியம்
பர்கோதேவஸ்யதீமஹி
தியோயோநஃ ப்ரசோதயாத்

என்று மூன்று பதங்களாகப் பிரித்து ஜபம் செய்ய வேண்டும். அர்ச்சனத்தில் வ்யாஹ்ருதி மூன்றையும் முதலில் சொல்லி செய்யவேண்டும்.

(மவிக 79 படலம்)

82. ஆயுள், ஐசுவர்யம், ப்ரம்மதேஜஸ், இவை வளரவும், ப்ரஜைகள் ஏற்படவும், எல்லா சம்பத்துகளும் ஏற்படவும் என்ன உபாயம்?

பணம் காசு செலவில்லாமல் இவற்றை அடையலாம். இதற்கான வழி, தினமும் உரிய காலங்களில் மூன்று வேளையும் சந்தியா வந்தனம் செய்து ஒவ்வொரு வேளையும் 108 ஸாவித்ரிமந்திரத்தை அத்யயனம் செய்தால் மேலே கூறப்பட்ட பலன்கள் யாவும் கிடைக்கும்

(மவிக 79வது படலம்)

83. பகவதாராதனம் எத்தனை வகைப்படும்? வைகாநஸ அர்ச்சகர் தன் வீட்டிலும் விஷ்ணுவை ஆராதிக்க வேண்டுமா? கோவிலில் ஆராதனை செய்தால் போதாதா?

பகவதாராதனம் நான்கு வகைப்படும் அவை (1) ஜபம், (2) ஹோமம், (3) அர்ச்சனம், (4) த்யானம்

வைகாநஸஸூத்திரத்தில் காலை, மாலை ஹோமம் செய்தவுடன் விஷ்ணுவை ஆராதிக்க வேண்டும். புருஷ ஸூக்தவிதியால் ஆராதனை செய்யவேண்டும் என்றுள் ளது. எனவே வைகாநஸர் கள் அனைவரும் க்ருஹத்தில் விஷ்ணுவை ஆராதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு வீட்டில் விஷ்ணுவை ஆராதிப்பவரே ஆசார்யராக வரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது ஸமூர்த்தார்ச்சனாதிகரணத்தில்

க்ருஹவிஷ்ணவர்ச்சனாயுக்தம் த்யானகர்மணி நிஶ்சலம்
ஆலயார்ச்சாவிதாநக்ஞும் அநுக்தக்ரம வர்ஜிதம்
ப்ராயஶ்சித்தாதி வேத்தாரம் ஆசார்யம் பூஜயேத்புதః''

என்று மிகத்தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(ஸமூர்த்தார்ச்சனா திகரணம் 27வது அத்யாயம் காண்க)

மரீசிவிமானார்ச்சன கல்பத்தில் 2வது படலத்தில் கோவில் கட்ட பூபரிக்ஷை செய்யும்போதே ஆசார்யரைவரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அந்த ஆசார்யர் நித்யார்சன பரராக இருக்கவேண்டும் என்கிறார். கோவிலே கட்டாத போது நித்யார்ச்சனம் வீட்டில் செய்வதையே குறிக்கும் வைகாநஸஸூத்ரம் 4வது ப்ரச்னம் 10வது கண்டத்தில்.

தஸ்மாத்க்ருஹே பரமம் விஷ்ணும்
ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸாயம்ப்ராதர்
ஹோமாந்தே அர்ச்சயேத்

என்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு நித்யார்ச்சனம் காலை மாலை இரண்டு வேளையும் செய்யாமல் விடுபட்டால் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டும் என்பதும் நம் ஸூத்ரத்தில் 6 வது ப்ரச்னத்தில் 20வது கண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் வைகாநஸர் கள் பிரதி தினமும் காலை மாலை இருவேளை

களிலும்,தன் வீட்டில் விஷ்ணுவை ஆராதிக்க வேண்டும் என்பதும் அவ்வாறு க்ருஹார்ச்சை செய்பவரே ஆலயார்ச்சனைக்குத் தகுதியுடையவர் என்பதும் தெளிவாகிறது.

84. பெருமாளுக்கு சுத்தஸ்நபநம் எப்போது செய்யக் கூடாது?

அஷ்டமி நவமி ஏகாதசி பௌர்ணமி ஆகிய நாட்களில் சுத்தஸ்நபநம செய்யக்கூடாது. செய்தால் அரசர் சத்ருக் களால் வெல்லப்படுவார். க்ராமயஜமாநர்களுக்குபயம் ஏற்படும்.

(மவிக 47வது படலம்)

85. சூர்ய சந்த்ர க்ரஹண காலத்தில் திருமஞ்ஜசனம் செய்ய வேண்டுமா?

க்ரஹணம் விட்டதும் திருமஞ்ஜனம் அவசியம் செய்யவேண்டும். செய்யாவிட்டால் பெரியதோஷம் ஸம்பவிக்கும்.

(மவிக 67 படலம்)

86. உத்ஸவத்தில் பெருமாள் **மழையில்** நனையநேரிட்டால் என்ன செய்வது?

திருவீதி புறப்பாட்டின்போது மழை பெருங்காற்று இவை ஏற்பட்டால் பெருமாளுக்கு திருமஞ்ஜனம் செய்வித்து வைஷ்ணவம் திக்தைவத்யம் வாருணம் வாயவ்யம் யத்தேவாதி முதலிய மந்த்ரங்களால் ஹோமம் செய்து மீண்டும் உத்ஸவம் செய்ய வேண்டும்.

(மவிக 66வது படலம்)

87. பாலாலயத்தில் எவ்வளவு காலம் இருக்கலாம்?

மூன்று வருடத்திற்குள், இரண்டு வருடத்திற்குள், அல்லது ஒரு வருடத்திற்குள் ப்ரதிஷ்டை செய்வதாக சங்கல்பிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் சாந்திஹோமம் செய்யவேண்டும். தினம் சாந்திஹோமம் செய்து 12 வருடத்திற்குள் ப்ரதிஷ்டையை செய்துவிட வேண்டும்.

(மவிக 70 வது படலம்)

88. அர்ச்சகர் பரம்பரையில் தான் வரவேண்டுமா?

கோயில் கட்ட கடக்கால் கோலும்போதே ஆசார்யரை வரித்து அவரைக் கொண்டே ப்ரதிஷ்டை நித்யார்ச்சனம் உத்ஸவம் இவைகளை செய்விக்க வேண்டும். அவர் காலமாகி விட்டால் அவரின் பிள்ளை பேரன் கொள்ளுபேரன் இவர்களைக் கொண்டு நடத்த வேண்டும் வேறு ஆசாரியரை ஏற்படுத்தினால் அந்த கிராமயஜமானன் முதலியவர் நாசமடைவர் அரசுக்கும் அரசனுக்கு பிறரால் பயம் ஏற்படும். வேறு ஆசார்யரைக் கொண்டு நடத்தும் அர்ச்சனம் பலன் தராது. எனவே அர்ச்சகர்கள் பரம்பரையாக ஆராதனத்தில் நியமிக்க வேண்டியது அவசியம். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் அது சாஸ்திர விரோதமாகும்.

(மவிக 71வது படலம்)

89. வைகாநஸர்களுக்கு தத்வம் ஒன்றா அல்லது மூன்றா?

தத்வத்ரயம் என்பதே வைகாநஸ சித்தாந்தம் அவை ப்ரக்ருதி புருஷன் ஈச்வரன்.

90. அர்த்த பஞ்சகம் என்றால் என்ன?

அடையவேண்டிய பரம்பொருளின் ரூபம்.
அடைகிற ஜீவனின் தன்மை
அடைவதற்கான உபாயம்.
அடைவதால் ஏற்படும் பலன்
அடையமுடியாமல் தடுக்கும் விரோதிகள்.

இவற்றைப் பற்றிய ஞானம் அர்த்தபஞ்சகம் எனப்படும்.

91. அடையவேண்டிய பரம் பொருள் எது?

ஸ்ரீமந்நாராயணன்

92. அடைகிற ஜீவனின் தன்மை எது?

ஸ்ரீமந்நாராயணின் அடிமையாய் அவன் இட்ட வழக்காய் இருப்பது.

93. அடைவதற்கான உபாயம் எது?

ப்ரபத்தியுடன் கூடிய பகவதாராதனம்.

94. அடைவதால் ஏற்படும் பலன் என்ன?

ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபட்டு பகவானை அடைந்து எப்போதும் குறையாத ஆனந்தத்தை அடைவது.

95. அடைவதற்கான தடை எது?

பகவதாக்ஞா ரூபமான வேதம் ஸ்மிருதி தர்மசாஸ்திரங் களை மீறிநடத்தல் தடையாகிறது. தர்மத்தை மேலாக நினைக்காமல் பணம் ஆசை விரும்புவது.

96. நமது சாஸ்திரப்படி பகவானுக்கு குணங்கள் உண்டா? இல்லையா?

ஸமஸ்த கல்யாண குண நிதியாய் இருப்பவனே ஸ்ரீமந் நாராயணன்.

97. நிர்குணம் என்று சாஸ்திரங்களில் பேசப்படுவது ஏன்?

ஹேய குணங்கள் ஒன்றுமில்லாதவர் என்பதையே நிர்குணம் என்று சொல்லுகின்றனர். வால்மீகியும் குணவான் க: என்று கேட்டு ஸ்ரீ இராமன் தான் குணவான் என்று பதில் அளிக்கப்பட்டுள்ளதை வால்மீகி இராமா யணத்தில் காணலாம்.

98. சித்தோபாயம் ஸாத்யோபாயம் என்றால் என்ன?

பகவான் தான் சித்தோபாயம்.

ஸாத்யோபாயம் சரணாகதி. ஆத்மசமர்ப்பணம் செய்து பகவான் தன் இஷ்டப்படி என்னை உபயோகித்துக் கொள்ளட்டும் என்று, உகப்புடன் கைங்கர்யம் செய்துகொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

99. மோக்ஷத்தில் தாரதம்யம் (பாகுபாடு) உண்டா?

ஸாலோக்யம், ஸாமீப்யம், ஸாரூப்யம், ஸாயுஜ்யம் என்று நான்குவித பாகுபாடுகள் உண்டு.

100. ஓம் என்கிற ப்ரணவத்தின் பொருள் என்ன?

அ உ ம என்பதின் கூட்டு ஓம் என்றாகிறது.
அ என்பதால் விஷ்ணுவும்.

உ என்பதால் லக்ஷ்மியும்

ம என்பதால் லக்ஷ்மி நாராயணர்களின் தாஸன் என்பதும் பொருள் வரும். இதன் விரிவான விளக்கம் மோக்ஷோபாய ப்ரதீபிகையில் காணலாம்.

101. மோக்ஷத்தை அடையவிரும்புபவர் எதை ஜபிக்க வேண்டும்?

ஓம் நமோ நாராயணாய
ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே
ஸ்ரீமதே நாராயணாய நமঃ
ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ.
அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுசঃ

திருமந்திரம் த்வயம் சரமஸ்லோகம் எனப்படும் இவற்றை ஆசாரியன் மூலம் கற்று எப்போதும் உதட்டசைவோடு சப்தம் வெளியில் கேட்காமல் ஜபிக்க வேண்டும்.

ஶுபமஸ்து

மஹா ஸங்கல்பஃ

யஜமானன் பத்நியுடன் கூடியவனாய் வடதிசை பார்த்து உட்கார்ந்து 2 தடவை ஆசமனம் செய்து மும்முறை ப்ராணாயாமம் செய்து வலத்தொடை மேல் இடக்கை வைத்து இட உள்ளங்கையில் வல உள்ளங்கை வைத்து கட்டைவிரல் தவிர்த்த மற்ற வலக்கை விரல்களால் இடக்கையை அழுத்தி வலக்கட்டை விரலால் இடக்கை கட்டைவிரலை அழுத்தியும் ஸங்கல்பம் செய்ய வேண்டியது.

ஹரிஃ ஓம் ॥
ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தாதி3கம் கர்ம நிகி2லம் யேந ஸூத்ரிதம் ।
தஸ்மை ஸமஸ்த வேதா3ர்த்த2விதே3 விக2நஸே நமஃ ॥

ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி நதீ3பூர்ணம் ஶாஸ்த்ர கல்லோல ஸங்குலம் ।
விஷ்ணு ப4க்த்யுத3கம் ஶுத்3த4ம் வந்தே3 ஶ்ரீவிக2நோர்ணவம் ॥

ஶுக்லாம்ப3ரத4ரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்பு4ஜம் ।
ப்ரஸந்ந வத3நம் த்4யாயேத் ஸர்வ விக்4நோபஶாந்தயே ॥

யஸ்ய த்3விரத வக்த்ராத்3யாஃ பாரிஷத்3யாஃ பரஶ்ஶதம்।
விக்4நம் நிக்4நந்தி ஸததம் விஷ்வக்ஸேநம் தமாஶ்ரயே ॥

ஶ்ரீகோவிந்த கோவிந்த கோவிந்த

அத2 ப4க3வதோ மஹாபுருஷஸ்ய, ஶ்ரீமதா3தி3 நாராயணஸ்ய அசிந்த்யாபரிமிதஶக்த்யா ப்4ரியமாணஸ்ய மஹா ஜலௌக4ஸ்ய மத்4யே, பரிப்4ரமமாணா னாம் அனேக கோடி ப்3ரஹ்மாண்டா3னாமேகதமே, அப்தேஜோ வாய்வாகாஶாஹங்காரமஹத3வ்யக்-தாக்2ய ஸப்தாவரணைரா வ்ருதே, அஸ்மிந் மஹதி ப்3ரஹ்மாண்டே ஆதா4ர ஶக்தி ஶ்ரீவராஹ கூர்மானந்தாஷ்ட தி3க்3க3ஜோபரி ப்ரதிஷ்டி2தானாம், அதலவிதல ஸுதல தலாதல ரஸாதல மஹாதல பாதாளாக்2ய ஸப்த லோகாநாமூர்த்4வபா4கே, பூ4லோகே, பு4வர்லோக ஸுவர்லோக மஹோலோக ஜநோலோக தபோலோக ஸத்யலோகாக்2ய ஷல்லோகானாம் அதோபா4கே, மஹாநாளாயமானஸ்ய ப2ணிராஜஸ்ய ஶேஷஸ்ய ஸஹஸ்ர ப2ணாமணி மண்ட3ல மண்டி3தே, ஐராவத புண்ட3ரீக வாமந குமுதா3ஞ்ஜந

புஷ்பத3ந்த ஸார்வபௌ4ம ஸுப்ரதீகாக்2யாஷ்டதி3க்த3ந்தி ஶுண்டா3த3ண்டோ3த்தம்பி4தே, அமராவதீ தேஜோவதீ ஸம்யமநீ ரக்ஷோவதீ ஸிந்து4மதீ க3ந்த4வத்யலகாவதீ யஶோவதீத்யஷ்ட தே3வபுரீ விராஜிதே, இந்த்3ராக்3 நியமநிர்ருதி வருண வாயுகுபே3ரேஶாநாக்2யாஷ்ட லோகபாலக பரிபாலிதே, லோகாலோகாசல வலயிதே, லவணேக்ஷுஸுரா ஸர்பி த3தி4க்ஷீர ஶுத்3தோ4த3காக்2ய ஸப்தார்ணவ பரிவ்ருதே, ஜம்பூ3 ப்லக்ஷ குஶக்ரௌஞ்ச ஶாகஶால்மலி புஷ்கராக்2ய ஸப்த த்3வீபதீ3பிதே, மஹேந்த்ர மலய ஸஹ்ய ஶுக்திமத்3ருக்ஷவத்3 விந்த்4ய பாரியாத்ராக்2ய ஸப்தகுல பர்வத விராஜிதே, பா4ரத கிம்புருஷ ஹரீளாவ்ருத ப4த்3ராஶ்வ கேதுமால ஹிரண்யக ரமணக குரு வர்ஷாக்2ய நவவர்ஷாணாம் மத்4யே பா4ரத வர்ஷே, இந்த்3ரக ஶேருதாம்ர க3ப4ஸ்தி புந்நாக3 க3ந்த4ர்வ ஸௌம்ய வருண ப4ரதாக்2ய நவ க2ண்டா3நாம் மத்யே ப4ரதக2ண்டே, மஹா ஸரோருஹாகார பஞ்சாஶத் கோடி யோஜந விஸ்தீர்ண பூ4மண்டலே, லக்ஷயோஜன விஸ்தீர்ண ஜம்பூ3த்3வீபே, ப்ரஜாபதி க்ஷேத்ரே, கர்மபூ4மௌ, அவந்தீ குருக்ஷேத்ராதி3 ஸமபூ4மத்யரேகா2யா: பூர்வதி3க்3பா4கே, மேரோர்த3க்ஷிணதி3க்3பா4கே3, ஸ்ரீவேங்கடாசலஸ்ய த3க்ஷிண தி3க்3பா4கே, ஸேதுப3ந்த4 ஸ்ரீரங்கயோ: உத்தரதடே, ஸ்ரீ ஶைலஸ்ய ஆக்3நேயகோணே, கோ3கர்ணஸ்ய பூர்வதேஶே, கோ3தாவர்யா: த3க்ஷிணதி3க்3பா4கே3, க்ருஷ்ணா காவேர்யோ: மத்4ய ப்ரதே3ஶே, தொண்டீர மண்டலே, காஞ்சீ ப்ரதே3ஶே, ஆக்3நேய கோணே, ப்ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ரே, ஸகல தே3வதா ஸந்நிதௌ4 ஸகல ஜகத்ஸ்ரஷ்டு:, பரார்த4த்3வய ஜீவிநோ, ப்3ரஹ்மணோ த்3விதீய பரார்தே4 ப்ரத2ம வர்ஷே ப்ரத2ம பக்ஷே ப்ரத2மே திவஸே, த்3விதீய யாமே, த்ரயோத3ஶக4டிகா த்3விசத்வாரிம்ஶத்3 விக4டிகாஸு க3தாஸு, த்ருதீய முஹூர்த்தே, ப்ரத2ம ப்ராணாயாமகாலே, புருஹூத நாமதே4யேந்த்3ர ஸமயே, பார்தி2வ கூர்ம ப்ரளயானந்த ஶ்வேதவராஹ ப்ராஹ்ம ஸாவித்ராக்2ய ஸப்த கல்பாநாம் மத்4யே பஞ்சமே ஶ்வேத வராஹ கல்பே, ஸ்வாயம்பு4வ ஸ்வாரோசிஷோத்தம தாமஸ ரைவத சாக்ஷுஷ வைவஸ்வத ஸூர்ய ஸாவர்ணி த4ர்மஸாவர்ணி த3க்ஷஸாவர்ணி ருத்3ரஸாவர்ணி ப்3ரஹ்ம ஸாவர்ணீந்த்3ர ஸாவர்ணி வேத3 ஸாவர்ண்யாக்2ய சதுர்தஶ மந்வந்தராணாம்

மத்⁴யே, ஸப்தமே வைவஸ்வத மந்வந்தரே, தத்ரைக ஸப்ததி மஹா யுகா³னாம் ஸப்தவிம்ஶதி மஹா யுகே³ஷ்வதீதேஷு தது³ர்யஷ்டா விம்ஶதிதமே மஹாயுகே³, அஷ்டாவிம்ஶதி ஸஹஸ்ரான்வித ஸப்தத³ஶ லக்ஷாப்³தே³ க்ருதயுகே³ யாதே, ஷண்ணவதி ஸஹஸ்ரான்வித த்³வாத³ஶலக்ஷாப்³தே³ த்ரேதாயுகே³யாதே, சதுஷ்ஷஷ்டி ஸஹஸ்ரான்விதாஷ்ட லக்ஷாப்³தே³ த்³வாபர யுகே³ யாதே, த்³வாத்ரிம்ஶத் ஸஹஸ்ரான்வித சாதுர்லக்ஷாப்³தே³ வர்தமானே கலியுகே³, ப்ரத²மபாதே³, யுதி⁴ஷ்டி²ர விக்ரமார்க்க ஶாலிவாஹன விஜயாடபி⁴நந்த³ன நாகா³ர்ஜுன கல்கி பூ⁴பாக்²ய ஷட்ச²கானாம் மத்⁴யே த்ருதீயே ஶாலிவாஹன ஶகே, அஸ்மிந் தே³ஶே வர்தமான வ்யாவஹாரிக ஸௌரமானேன ப்ரப⁴வாதி ஷஷ்டி ஸம்வத்ஸராணாம் மத்⁴யே, ——— ஸம்வத்ஸரே, ———அயனே, ——— ருதௌ, ———மாஸே, ——— பக்ஷே,-———ஶுபதிதௌ, ——— வாஸர யுக்தாயாம்,——— நக்ஷத்ரயுக்தாயாம், ஶுப⁴யோக ஶுப⁴கரண ஏவம்கு³ண விஶேஷண விஶிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் ——— ஶுப⁴திதௌ², ——— கோத்ரோத்³ப⁴வஸ்ய, ——— நக்ஷத்ரே, ——— ராஶௌ ஜாதஸ்ய, ——— ஶர்மணঃ மம/அஸ்ய அநேக ஜந்மஸு இஹ ஜந்மனீச, ஏதத்க்ஷண பர்யந்தம், பா³ல்ய யௌவன கௌமார வார்தி⁴கேஷு, ரஹஸி ப்ரகாஶே ச, ஆவ்ருத்தானாவ்ருத்த ஸமஸ்த து³ரித க்ஷயார்த²ம், மத்/தத் வம்ஶ்யானாம் மாத்ருவம்ஶ்யானாம் த³ஶ பூர்வேஷாம் த³ஶாபரேஷாம் ஸர்வேஷாம் பித்ரூணாம் நரகேப்⁴யோ உத்தீர்ய, திலைஸ்ஸூர்ய மண்ட³ல பர்யந்தம் க்ருதராஶேர் வர்ஷஸஹஸ்ராவஸானே ஏகைக திலாபகர்ஷண க்ரமேண ஸர்வராஶ்யபகர்ஷண ஸம்மிதகாலே ஶ்ரீஹரிலோகே நிவாஸஸித்³த்⁴யர்த²ம், யவைஶ்சந்த்ரமண்ட³ல பர்யந்தம் க்ருதராஶேர் வர்ஷ ஸஹஸ்ராவஸானே ஏகைக யவாபகர்ஷண க்ரமேண ஸர்வராஶ்யபகர்ஷண ஸம்மிதகாலே ஆதி³த்யலோகே நிவாஸ ஸித்³த்⁴யர்த²ம், க³ங்கா³ வாலுகாபி⁴ஸ் ஸப்தர்ஷி மண்ட³ல பர்யந்தம் க்ருதராஶேர் வர்ஷஸஹஸ்ராவஸானே ஏகைக வாலுகாபகர்ஷண க்ரமேண ஸர்வராஶ்யபகர்ஷண ஸம்மிதகாலே ப்³ரஹ்மலோகே நிவாஸ ஸித்³த்⁴யர்த²ம், மாஷைர் த்⁴ருவமண்ட³ல பர்யந்தம் க்ருதராஶேர் வர்ஷ

ஸஹஸ்ராவஸானே ஏகைக மாஷாபகர்ஷண க்ரமேண ஸர்வ ராஶ்யபகர்ஷண ஸம்மித காலே த்4ருவ லோகே நிவாஸ ஸித்3த்4யர்த2ம், கோ3லோமபி4ர் நக்ஷத்ர மண்ட3ல பர்யந்தம் க்ருதராஶோர் வர்ஷஸஹஸ்ராவஸானே ஏகைக லோமாபகர் -ஷண க்ரமேண ஸர்வராஶ்யபகர்ஷண ஸம்மித காலே கோ3லோகே நிவாஸஸித்3த்4யர்த2ம், த்ரிகு3ணீக்ருதாக்3 -னிஷ்டோமாதிராத்ராப்தோர்யாம ஸாந்தபன வாஜபேய பௌண்டரீகாஶ்வமேதா4தி3 ஶதக்ரது புண்யப2லாவாப்த் -யர்த2ம், ஆமோத3 ப்ரமோத3 ஸம்மோத3 வைகுண்டா2க்2ய லோகேஷு ஸாலோக்யஸாமீப்யஸாருப்யஸாயுஜ்யமிதி சதுர்வித4 மோக்ஷப2ல ஸித்3த்4யர்த2ம், அஸ்ய தே3வதே3வஸ்ய ப4க3வதோ நாராயணஸ்ய ஶ்ரிய: பதே: புருஷோத்தமஸ்ய ஶ்ரீ பூ4மிநீளா ஸமேதஸ்ய ஶ்ரீமத3கி2லாண்ட3கோடி ப்3ரஹ்மாண்ட நாயகஸ்ய ஏதத் ப்3ருந்தாரண்ய க்ஷேத்ர நிவாஸிந: ஶ்ரீபூ4மிநீளா ஸமேத ஶ்ரீபார்த2ஸாரதி2 ஸ்வாமின: பரவ்யூஹவிப4 வாந்தர்யாம்யர்ச்சா ஸ்வரூப ரூபகு3ண விப4வைஶ்வர்யாதி3 நிரூபக ஶ்ரீவிக2நோமுநீந்த்3ர மதாநுஸாரிபி4ர் ப்4ருக்3வாதி3பி4ர் மந்வாதி3பி4ர் வஸிஷ்டா2தி3பி4ர் தி3வ்ய மஹர்ஷிபி4ருக்த க்ருஹ்யத4ர்ம ஶாஸ்த்ர புராணேதிஹாஸ ப்ரதிபாதி3த கந்யாதான கல்போக்த ஸகலப2லாவாப்த்யர்த2ம் அஷ்டாத3ஶ தா3நேஷு முக்2யபூ4தம் ஸாலங்க்ருத கந்யாதா3னாக்2ய மஹாதா3னம் கரிஷ்யே.

குறிப்பு: அந்தந்த கர்மாக்களுக்கு ஏற்றமாதிரி ஸங்கல்பத்திலே மாற்றிச் சொல்ல வேண்டியது. கால, தேஶ வர்த்தமானங்கள் ஸங்கல்பத்திலே இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியது. இப்படி மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய இடங்கள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஶுபம்